

TEISIPÄEV, 23. NOVEMBER 2009

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

(Istung algas kell 17.05.)

1. Istungjärgu jätkamine

Juhataja. – Kuulutan neljapäeval, 12. novembril 2009 katkestatud Euroopa Parlamendi istungjärgu taasalanuks.

2. Presidentuuri avaldus

Juhataja. – Tahaksin kõigepealt väljendada lootust, et järgmisel nädalal jõustuva Lissaboni lepingu rakendamisel on meie koostöö teiste Euroopa institutsioonidega sujuv. Tegelen selle küsimusega pidevalt ning olen ühenduses nii komisjoni presidendi kui ka eesistujariiki Rootsit esindava peaministriga. Samuti soovin üle korrata, et Euroopa Parlament on valmis alustama volinikukandidaatide kuulamist. Oleme selleks ette valmistunud ning ma olen teavitanud sellest ka mõlemat institutsiooni – nõukogu ja komisjoni (see tähendab komisjoni presidenti).

Järgmisel nädalal, 1. detsembril on rahvusvaheline AIDSi ohvrite mälestamise päev. Tähtis on, et meil oleks selle kohutava haiguse ohvrid mees kogu aeg, mitte üksnes sel päeval. Ohvrite mälestamine ja teadmised haiguse kohta võivad tulevikus aidata vähendada uute haigusjuhtude arvu.

Kahe nädala pärast, 10. detsembril on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni inimõiguste ülddeklaratsiooni vastuvõtmise ja väljakuulutamise 61. aastapäev. Selle vastuvõtmise tingisid Teise maailmasõja sündmused. Deklaratsioon võeti vastu ühehäälselt ja see asjaolu väärrib rõhutamist. Inimõiguste ülddeklaratsiooni võib pidada Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni esimeseks märkimisväärseks saavutuseks inimõiguste kaitse vallas. Juhin teie tähelepanu sellele tähtsale kuupäevale sellepärast, et see valdkond on üks Euroopa Parlamendi peamisi huviküsimusi ja seda õigustatult. Me ei tohiks seda teemat kunagi meelest lasta.

3. Eelmise istungi protokoll kinnitamine (vt protokoll)

4. Parlamendiliikme puutumatus (vt protokoll)

5. Parlamendi komisjonide ja delegatsioonide koosseis (vt protokoll)

6. Kaasotsustamismenetlusel vastu võetud aktide allkirjastamine (vt protokoll)

7. Nõukogu ühistest seisukohtadest teadaandmine (vt protokoll)

8. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

9. Suuliselt vastatavad küsimused ja kirjalikud deklaratsioonid (esitamine) (vt protokoll)

10. Petitsioonid (vt protokoll)

11. Parlamendi seisukohtade ja resolutsioonide vastuvõtmisele järgnev tegevus (vt protokoll)

12. Assigneeringute ümberpaigutamine (vt protokoll)

13. Päevakord (vt protokoll)

14. Üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel.

Ádám Kósa (PPE). – (HU) Lugupeetud daamid ja härrad! Seoses puuetega inimestega tahan juhtida teie tähelepanu Lissaboni lepinguga hõlmatud põhiõiguste hartale. Euroopa Nõukogu töötab praegu uue diskrimineerimisvastase määruse eelnõu kallal ja ma soovin toonitada kolme asja. Esiteks ei tohi harta järgi kedagi otseselt ega kaudselt diskrimineerida sellepärast, et tal on puudega laps või pereliige. Teiseks ei saa kindlustusandjad nüüdsest kindlustamisest keelduda põhjusel, et kellelgi on geneetiline haigus või puue. Kolmandaks, Euroopa Liidu institutsioonid ja kristlikud demokraadid peavad õiguste edendamisel väga tähtsaks puuetega inimeste elukvaliteeti. Tahaksin juhtida kolleegide tähelepanu kõikidele nimetatud asjaoludele, sest palun teil toetada sel nädalal puuetega inimeste küsimustega tegeleva fraktsioonidevahelise töörühma loomist.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Euroopa Liit, mille iga seitsmes kodanik kuulub rahvusvähemusse, võib olla uhke, et on taganud nende õiguste ulatusliku järgimise. Siinkohal väärib rõhutamist, kui oluline on Euroopa Liidu juhtlause: „Ühinenud mitmekesisuses”. Me kõik siin istungisaalis teame, et tõelise demokraatia tunneb ära selle järgi, kuidas koheldakse vähemusi. Lissaboni lepinguga kehtestatakse ühemõtteline kohustus austada vähemusse kuuluvate inimeste õigusi ning põhiõiguste hartaga keelatakse igasugune diskrimineerimine etnilise päritolu või rahvusvähemusse kuulumise tõttu.

Kahjuks on ELis endiselt riike, kes vaatamata selles valdkonnas endale võetud rahvusvahelistele kohustustele kasutavad tahtlikku poliitikat, et liikuda assimileerimise ja suisa oma vähemuste rahvusliku identiteedi kaotamise poole. Leedu – sest just seda riiki pean ma silmas – on üle 20 aasta diskrimineerinud oma kodanikke erinevates eluvaldkondades. Seda on tehtud kavakindlalt ja pärast Euroopa Liiduga ühinemist on see isegi süvenenud. Selle näiteks on Leedu konstitutsioonikohtu otsus selle kohta, et poola perekonnanimesid võib kirjutada ainult leedu transkriptsioonis.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Austatud juhataja! 14. oktoobril tegi komisjon teatavaks oma iga-aastase laienemisstrateegia. Selles dokumendis annab komisjon hinnangu Lääne-Balkani riikide ja Türgi edusammudele üleilmse majanduskriisi ajal ning kõige tähtsamatele probleemidele, millega need riigid peavad lähitulevikus tegelema hakkama.

Kõneldes oma lühikeses sõnavõtus Euroopa Parlamendi delegatsiooni liikmena ELi-Türgi parlamentaarses ühiskomisjonis, tahan õhutada Türgit jätkama reformipüüdlusi, mille eesmärk on riigi täielik demokratiseerimine ja naaberriikidega tekkinud konfliktide kiire lahendamine. Ühinemisläbirääkimised on jõudnud uude järku ja nõuavad Türgilt veelgi suuremaid jõupingutusi liikmestaatuse kriteeriumide täitmiseks. ELiga ühinemise väljavaade peaks andma demokraatia tugevdamisel ja inimõiguste järgimisel, samuti riigi jätkuval moderniseerimisel ja Euroopa Liidu normide täitmisel innustust.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Iga kuue sekundi tagant sureb kusagil maailmas üks laps nälga. Alatoitumuse all kannatavate inimeste arv jõudis just ühe miljardini.

Selline ülimalt tõsine olukord pälvis hukkamõistu ka G20 septembrikuisel tippkohtumisel Pittsburghis. Sellel kohtumisel teatati, et arengumaade põllumajanduse toetuseks eraldatakse 20 miljardit USA dollarit. Muide, sama väideti ka G8 tippkohtumisel L'Aquilas.

Ent kui 16. novembril peeti Roomas Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni egüüdi all toiduga kindlustatuse teemaline üleilmne tippkohtumine, oli olukord hoopis teistsugune. Kuna peaaegu kõik G8 juhid suhtusid olukorda jahedalt, jäid oodatud meetmed seal kinnitamata. Seetõttu ei ole kuigi üllatav, et ligikaudu neljakümnest artiklist koosnevas dokumendis ei mainita ühtegi täpset arvu, isegi mitte 44 miljardit USA dollarit, mis on Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni sõnul igal aastal vajalik, et hoida käigus kõige vaesemate riikide põllumajandussüsteeme.

Lõppdeklaratsiooni autorid on G8 liikmete – s.t L'Aquilas kohtunute – kõnealuses valdkonnas antud lubadust vaid pealtnäha toetanud. Seepärast mõistan ma niisuguse kaksikmoraali hukka ja küsin, kas G20 on võimeline

kõnealuseid meetmeid rakendada. Nagu ütles kuulus prantsuse koomik Pierre Dac: „Et oodata lõpmatult midagi, mis kunagi ei saabu, on vaja piiratud kannatust.”

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Olukord Lääne-Saharas on väga raske. Minu piirkonna – Astuuria – inimõiguste vaatluskeskuse ja paljude teiste organisatsioonide hoiatusi tuleb võtta tõsiselt. Seitse vangi ootab sõjakohut selle eest, et nad külastasid oma perekondi Tindoufis, on poliitvange, esineb piinamist, inimesed on kadunud ning rahumeelse kangelanna ja Sahharovi auhinna kandidaadi Aminatou Haidari – Sahara Gandhi – on territooriumi okupatsioonivõimud välja saatnud. Tegemist on rahvusvahelises õiguses enneolematu juhtumiga.

Lugupeetud proua Malmström, komisjoni liikmed ja nõukogu uued juhid, Euroopa Liit peaks sekkuma, et toetada seda ülimalt mahasurutud rahvast. Berliini müüri langemise 20. aastapäeval on meile väga lähedal veel üks vabadust takistav müür.

Kuulake Aminatoud! Päästke ta elu!

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Viimastel nädalatel oleme taas saanud teateid Läänemere halva olukorra kohta. Pean sellepärast ka täna ütleva selle kohta mõne sõna, samuti sellepärast, et eelmisel nädalal toimus nõukogu ja Euroopa Parlamendi vaheline lepitusmenetlus 2010. aasta eelarve teemal. Eelarve sisaldab 20 miljonit eurot lisaraha, mille Euroopa Parlament tahtis eraldada Läänemere strateegiale, ja see on rõõmustav.

Seetõttu tuletan ma kindlasti komisjonile meelde, kui tema esindaja siia tuleb, et meil on Läänemere strateegiale vaja õiguslikku alust, et me saaksime seda ka tegelikult rakendada ja kasutada nüüd selleks eraldatud vahendeid. Nagu juba öeldud, nähtub mõne viimase nädala jooksul saadud teadetest, et midagi tuleb kohe ette võtta. Sündima peavad mitmesugused asjad ja ruttu. Seega loodan, et me kõik käärime oma käised üles ja hakkame õige pea midagi ka tegelikult ellu viima. Mitte ainult meie ei pea tööle asumata, vaid ka komisjon, nõukogu ja need, keda see teema puudutab.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Neljapäeval viibisin ma Tunises luuletaja ja kirjaniku Taoufik Ben Briki kohtuistungil. Tema vastu on Tuneesias esitatud ähmased tavaõigusest tulenevad süüdistused, millega ei õnnestu kedagi ära petta. Pärast 25. oktoobril Tuneesias toimunud „valimisi” on inimõiguste eest seisjad pidanud kannatama plahvatuslikult suurenenud vägivalda ja tagakiusamist, mida ma ei ole kunagi varem näinud, kuigi ma tunnen seda riiki.

25. oktoobril sai president Ben Ali kindlasti aru, kui rahulolematud on tuneeslased oma juhiga. Suursaatkonnad ja Euroopa Komisjon, kellel kahjuks ei ole poliitilist voli sellise kohtumenetluse juures viibimiseks, on tekkinud teema suhtes näidanud üles üldist huvipuudust.

Leian, et me peame ennast nüüd väga selgelt väljendama. Me oleme süüdi selles, et ei ole täitnud oma õigusaktidest tulenevat kohust inimesi päästa. Mis takistab suursaatkondadel ja Euroopa Komisjonil esitamast Ben Alile Tuneesiaga sõlmitud siduvate lepingute ja vastastikku võetud kohustuste tõttu karme küsimusi tema tegude kohta, mis on nende kohustustega täielikus vastuolus?

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) 4. novembril Euroopa Liidu ja Iisraeli vahel sõlmitud kaubandusleping, mille eesmärk on liberaliseerida põllumajandustoodete, töödeldud põllumajandustoodete, kala ja kalatoodete kaubavahetus, on vastuvõetamatu mitmel põhjusel, mida ma kohe nimetan.

Eelkõige on see vastuvõetamatu sellepärast, et see lähtub uusliberaalsest poliitikast, mis raskendab praegust majanduslikku ja sotsiaalset kriisi eelkõige põllumajanduses ja kalanduses. Kuid see asjaolu on eriti mõtlemapanev siis, kui nimetatud poliitikat edendatakse lepinguga, mis on sõlmitud rahvusvahelist õigust ja palestiinlaste kõige elementaarsemaid õigusi rikkuva riigiga, kes ei täida oma rahuplaaniga võetud kohustusi, piirab Gaza sektorit, rajab uusi asundusi, jätkab müüri ehitamist ja palestiinlaste väljasaatmist Jeruusalemmast. See on riik, kes avardab pidevalt inimõiguste ja rahvusvahelise humanitaarõiguse rikkumise piire.

Me mõistame hukka ja laidame maha kõnealuse lepingu sõlmimise. Leping hõlmab ka Palestiina aladele rajatud Iisraeli asundustes valmistatud toodetega kauplemist ning sellega rõhutatakse Iisraeli kõrval ka Euroopa Liidu vaieldamatut ja vastuvõetamatut kaassüüd nendes tõsistes rikkumistes, mida ma äsja kirjeldasin.

Me tahame siin väljendada oma täielikku solidaarsust palestiinlastega ning kaitseme nende õigust rajada vaba, sõltumatu ja iseseisev riik.

Gerard Batten (EFD). – Lugupeetud juhataja! Vene pagulane Pavel Stroilov avaldas hiljuti andmed Suurbritannia leiboristliku partei ja Nõukogude Liidu vahelise koostöö kohta külma sõja ajal.

Nõukogude arhiividokumentides on märgitud, et 1980ndatel võttis opositsioonijuht Neil Kinnock salajaste saadikute kaudu ühendust Mihhail Gorbatšoviga. Ta tahtis uurida, kuidas reageerib Kreml sellele, kui leiboristlik valitsus lõpetaks Tridenti tuumaraketi programmi elluviimise. Kui Mihhail Gorbatšovile esitatud aruanne on õige, tähendab see, et lord Kinnock pöördus ühe Suurbritannia vaenlase poole eesmärgiga saada heakskiit oma partei kaitsepoliitikale, ja kui ta osutunuks valituks, siis Suurbritannia kaitsepoliitikale.

Kui nimetatud aruanne vastab tõele, on lord Kinnock süüdi riigireetmises. Nüüd kättesaadavaks tehtud dokumente peavad Suurbritannia võimud uurima kõige kõrgemal võimalikul tasemel ning lord Kinnockile tuleb anda võimalus anda vastus nõukogude tõendusmaterjali kohta.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) On kurb tõsiasi, et kõikide vähemusõiguste äravõtmist õigustav poliitika võib veel tänapäevalgi takistada uut lõimimislainet. Tahan tänada parlamendi presidenti selle eest, mida ta tegi normaalse olukorra taastamiseks Slovakkias. Keeleseadus on vaid üks õnnetu ja väike peatükk. Teine näide on Tšehhi juhtum. Tšehhi riigipea peab ka ilma Lissaboni lepinguta teadma, et Beneši dekreedid said tõelisuseks kollektiivse süü põhimõtte rakendamise tõttu ning põhiõiguste harta jõustumine neid ei seadusta. Tegelikult on need endiselt vastuolus rohkem kui kuue Euroopa dokumendiga. Oleme veendunud, et Lissaboni lepingu ja ELi tuleviku ei määra mitte uuesti ellu äratatud, Teisest maailmasõjast pärinev kõikide õiguste äravõtmine, vaid vähemusõiguste kaitsmine vastavalt Euroopa tavale tagada kultuurielu autonoomia.

Anna Záborská (PPE). – (SK) 20. novembril on ÜRO lapse õiguste konventsiooni vastuvõtmise 20. aastapäev.

See aastapäev märgib ka perekonna ja lastekaitse küsimustega tegeleva fraktsioonidevahelise töörühma loomist. ELis on probleeme – näiteks demograafia, töö- ja eraelu tasakaalustamine, abi vajavate inimeste hooldamine, sotsiaalne kaasatus, perede ja laste vaesuse vastu võitlemine ning põlvkondadevahelise solidaarsuse poliitika –, mille lahendamiseks on vaja laste huvide kaitsele pühendunud pereorganisatsioonide asjatundlikkust.

Lapse õiguste konventsioonis on öeldud, et lapse isiksuse täielikuks ja harmooniliseks arenguks peab laps kasvama perekonna keskel õnne, armastuse ning üksteisemõistmise õhkkonnas. Perekonna ja lastekaitse küsimustega tegelev fraktsioonidevaheline töörühm on Euroopa Parlamendis kõikide fraktsioonide liikmete erinevate seisukohtade kõnelava. Kutsun kõiki parlamendiliikmeid oma parteis seda töörühma toetama. Nii võimaldavad nad siinsel parlamendil jätkata tähtsa ja kasuliku ülesande täitmist.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Rumeenlaste kogukonna olukord Itaalias tekitab järjest kasvavat muret. Kogu Euroopa teab juba, kuidas mõne õigusrikkuja tegevuses on piütud süüdistada tervet kogukonda. Rumeenlased seisavad iga päev silmitsi üha suuremate probleemide ning kasvava hirmutamise ja kartusega.

Lubage mul tuua teile vaid mõned näited. Hiljuti teatati ajakirjanduses jõhkrast diskrimineerimise juhtumist. Telefoni-, kaabeltelevisiooni- ja internetiteenuseid pakkuva Itaalia ettevõtte juhataja soovitas oma töötajatel mitte sõlmida lepinguid Rumeenia kodanikega. Teisel juhul sai vigastada romi päritolu Rumeenia kodanikust laps, kuid ükski Messina linna haigla ei nõustunud teda vastu võtma. Ta suri teel Cataniasse. Need on vaid paar konkreetset juhtumit. Kuid rumeenlased taluvad samasugust hukkamõistu Itaalias peaaegu iga päev.

Leian, et Itaalia valitsusele tuleb Euroopa tasandil anda selge korraldus Rumeenia sisserändajate diskrimineerimise lõpetamiseks.

Derek Vaughan (S&D). – Austatud juhataja! Kavatsesin kõnelda Euroopa tõukefondide tähtsusest Walesi-sarnaste piirkondade jaoks pärast 2013. aastat, aga pean vastama Gerard Batteni eelnevatele märkustele Suurbritannia silmapaistva poliitiku ja komisjoni endise liikme kohta. Süüdistada sellist isikut riigireetmises on minu arvates siin parlamendis pehmelts öeldes kohatu ja tal peaks häbi olema. Ma palun tal oma väited tagasi võtta, ja kui ta seda ei tee, arvan, et teie, lugupeetud juhataja, peaksite paluma tal seda teha.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Me saame siin parlamendis varsti võimaluse kuulata välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ametikohale kandideerijat.

See on meie jaoks omamoodi proovilepanek ja näitaja selle kohta, kui suurt mõju saab Euroopa avaldada Lähis-Ida rahuprotsessile. Ühtlasi annab see vastuse küsimusele, kas Euroopa Liit suudab nende probleemide lahendamisel üldse aktiivselt kaasa rääkida. Siiani ei ole me kuigi edukad olnud ja eelnevalt kõnelnud kolleeg tõi selle kohta üksikasjalikumaid näiteid.

Viimaseid päevi on saatnud katkematu vägivalla nõiarang Lähis-Idas. Esmalt tulistasid Hamasi terroristid rakette, seejärel maksis Iisrael ebaproportsionaalselt karmilt kätte ning taas on keeruline teha vahet tsiviilisikutest ja sõjaväelastest ohvrite vahel.

Minu arvates ei tohi me vähendada hetkekski jõupingutusi, mis meil tuleb teha Lähis-Ida rahuprotsessi nimel.

Chris Davies (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Ühendkuningriigi ja paljude teiste Euroopa riikide sõdurid võitlevad ja surevad Afganistanis. Meile räägitakse, et seda tehakse meie riigi kaitsmiseks, et ennetada Al Qaeda tagasitulekut, või demokraatia kaitseks, narkootikumidega võitlemiseks, Pakistani toetamiseks või naiste õiguste tagamiseks. Kuid mind ei veena enam ükski neist selgitustest. Selge poliitiline strateegia puudub ja ma ei tea, mida meie sõdurite surmaga tahetakse saavutada. Kardan, et meie julgeoleku tagamisest ollakse kaugel ja meie kohalolu suurendab ohte, võimaldades islami äärmuslastel kujutada meid võõrvallutajatena, kes toetavad kodusõjas sõjaväeülemate ja narkoparunite valitsust. Meie tegevus soosib läänevastase äärmusislami laienemist. Me vajame diplomaatilist strateegiat. Me peame kõnelema Talibaniga, püüdma leppida, üritama suurendada praeguse valitsuse koosseisu ja olema valmis oma sõdurite väljaviimiseks Afganistani pinnalt.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Nagu teate, sõlmiti Belgia ja GDF Suez'i vahel 2009. aasta oktoobris kokkulepe. Sellega pikendatakse ja kindlustatakse GDF Suez'i monopoli 2025. aastani. See on liberaliseerimispoliitikaga täielikus vastuolus. Samuti on tegu otsusega, mis tugevdab tuumaenergia monopoli ning muudab taastuenergia ja sellega seotud töökohtade kavandamise tunduvalt raskemaks.

Kui me kuuleme, et seadusandja ei ole mitte sõltumatu, vaid loovutab lõppkokkuvõttes turujärelevalve ja hinnakujunduse kontrollikomisjonile, kuhu hakkab kuuluma ka GDF Suez, paneb see mind tõesti imestama. Loodan, et komisjon astub vastusamme ja märkab olukorda, kus nii kohtunik kui ka kohtualune, nii järelevalvaja kui ka järelevalvatav on ühes isikus.

Seega loodan komisjon reaktioonile, eriti enne Kopenhaageni tippkohtumist, kus energiaküsimused – eelkõige taastuenergiaalased küsimused – on loomulikult tähtsaimad. Loodetavasti tagab komisjon, et Belgias ei kehtestataks nn *pax electrica*'t, mille põhiline eesmärk on tugevdada Electrabel GDF Suez'i monopoli.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Lugupeetud juhataja! Homme toimub Iirimaa kümnete tuhandete avaliku sektori töötajate üleriigiline streik. Madalalpalgalistel riigiteenistujatel, medõdedel, õpetajatel ja kohaliku omavalitsuse töötajatel on kõrini sellest, et neid süüdistatakse liri ja üleilmse kapitalismi kriisis ning sunnitakse maksta selle kriisi eest, mille eest nad ei vastuta.

Ma tahan, et Euroopa Parlament avaldaks nende töötajate homsele streigile igakülgset toetust. Praegusel Iirimaa valitsusel ei ole demokraatlikku mandaati oma julma kärpeprogrammi elluviimiseks. Õhutan Iirimaa töötajaid oma tegevust laiendama, et kukutada see ebademokraatlik valitsus, sundida peale üldvalimised ja lasta inimestel otsustada.

Ka ELi nõukogu ja komisjon on süüdi selles, et nõuab Iirimaa jõhkraid kärpeid. Nende institutsioonide usaldusväärsus vähenes veelgi sel nädalal pärast järjekordset küünulist sobingut, mille Euroopa Rahvapartei ja sotsiaaldemokraadid sõlmisid eesistujariigi kohta, samuti selle kohta, et välisasjade kõrgeks esindajaks nimetatakse daami, keda ei ole kunagi rahvaesindusse valitud, kuid kes sai uude ametisse seetõttu, et ta määrati Suurbritannia leiboristliku partei usaldusisikuna feodaalfossiilide kotta.

On selge, et kogu Euroopa töötajad peavad üles tõusma ja ise võitlema hakkama, mitte lootma siin istungisaalis valitsevale neoliberaalide enamusele.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Iga seitsmes eurooplane kuulub etnilisse vähemusse. Sellest hoolimata ei peeta autohtoonsete vähemuste kaitset Euroopas esmatähtsaks. Samal ajal kui Brüssel vähendab väsimatult liikmesriikide pädevusse kuuluvate küsimuste arvu, on komisjon teatanud, et vähemustevahelised konfliktid on asjaomaste riikide probleem, väites, et ta ei soovi sekkuda siseasjadesse. Euroopas puudub ühtne arusaam. Rahvusvahelise õiguse sätteid kohaldatakse erinevates riikides üsna lahknevalt.

Näiteks Prantsusmaa ei tunnista ühtegi etnilist vähemust ja Sloveenias rikutakse Jugoslaavia Rahvusliku Vabastamise Antifašistliku Nõukogu (AVNOJ) otsustega endiselt rahvusvahelist õigust. Teisest küljest on Austrias sloveenlastest vähemusel olemas kõik arenguvõimalused. Minu arvates kajastavad need ilmselged erinevused vajadust etnilist vähemust käsitleva Euroopa õigusakti järele. Kui Euroopa soovib kaitsta siin ajalooliselt tekkinud etnilist mitmekesisust, on ülimalt oluline koostada rahvusvaheliselt siduv ja autohtoonseid

vähemusi hõlmav Euroopa õigusakt etniliste rühmade kohta. See annaks ELile võimaluse tõendada, et ta teeb rohkem, kui vaid räägib rahvusliku mitmekesisuse kaitsmisest Euroopas.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Selle aasta 9. novembril, Berliini müüri langemise 20. aastapäeval tähistati Berliinis peetud pidustustega Saksamaa ühendamist. Lisaks meenutati vabaduse ja demokraatia saavutamisel Kesk- ja Ida-Euroopas läbitud teed ning mitte üksnes Saksamaa, vaid kogu Euroopa lõhestumise lõppemist.

Berliini müüri langemine oli selle tee lõpp, kuid Kesk- ja Ida-Euroopa ümberkujundamine algas sündmustega Poola rannikul ja solidaarsusliikumise loomisega Lech Wałęsa juhtimisel 1980. aasta augustis. Tuletagem meelde ka vabadust pooldavaid meeleavaldusi Ungaris 1956. aastal ja juuniproteste Poznańis, 1968. aasta sündmusi Tšehhoslovakkias ja 1970. aastal langenud Gdański laevatehase töölisi.

Erinevates riikides seisis vastasrinnel palju inimesi ning nad võitlesid vabaduse ja au eest. Mõned neist ohverdasid oma elu. Kiitkem ja austagem neid. Ärgem unustagem ka poliitikuid, kes näitasid vabaduse, demokraatia ja turumajanduse ülesehitamisel välja suurt vaimsust ja meelegindlust.

Juhataja. – Kallid kolleegid, katkestan üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel, et edastada üks teade.

15. Päevakord

Juhataja. – David Martini lend on edasi lükatud. Seetõttu palun parlamendi nõusolekut selle kohta, et tema raport, mis puudutab kodukorra muutmist ja on meile väga oluline, tuleks täna õhtul arutusele viimase küsimusena. See muudatus ei puuduta mitte niivõrd päevakorda, kuivõrd meie istungjärgu sisu. Oleks tore, kui me jõuaks selles muudatuses kokkuleppele, sest raportöör peaks arutelu ajal kohal viibima.

Et ametlikult on tegemist päevakorra muutmisega, olen kohustatud paluma parlamendi nõusolekut ja ma loodan, et nõusolek antakse.

(Euroopa parlament nõustus ettepanekuga.)

16. Üheminutilised sõnavõttud poliitiliselt olulistel teemadel (jätkamine)

Juhataja. – Nüüd jätkame üheminutiliste sõnavõttudega poliitiliselt olulistel teemadel.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Kliimamuutuste ja globaalse soojenemise ajal on ilmselge, et me peame vähendama kasvuhoonegaaside heitkogust ja säästma energiat. EL püüab juba selles valdkonnas teed näidata, mõnikord suurema, mõnikord väiksema eduga. Vahel tuleb ette silmanähtavat püüet visata koos pesuveega välja ka laps, nagu juhtus niinimetatud ökodisaini direktiivi puhul.

Minu valimisringkonnas tegutseb väga edukas äriühing nimega Austria Email AG, kus valmistatakse elektri boilerid. See on Austria jaoks eriti praktiline ja kasulik, sest suurem osa meie elektrist pärineb hüdroelektrijaamadest ja on seetõttu väga keskkonnahoidlik.

Nüüd tundub, et ökodisaini direktiiviga keelatakse need boilerid tulevikus ära ja sunnitakse inimesi kasutama gaasisoojendeid või -ahje, mis on minu meelest arusaamatu, sest need on keskkonnale hoopis kahjulikumad kui nimetatud boilerid. Lisaks on Austrias hetkel ohus 400 töökohta.

See ei ole meie eesmärk. Tegu on tagasikäiguga. Kui me tahame kaitsta keskkonda, peaksime ju võtma meetmeid, mis on mõistlikud, kasulikud ja eelkõige sobivad. Kuid me ei tohi ohustada töökohti toote nimel, mis ei tundu tegelikult olevat otstarbekas.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Meie jaoks on Euronews suur aken maailma. See on kanal, mis mind väga huvitab, kuid sageli tekitab minus küsimusi selle reklaamide sisu.

Kui ma täna hommikul televiisori käima panin, nägin Makedoonia reklaami. Ja mida ma lugesin? „Äriühingute maksuparadiis, keskmine palk 370 eurot, tulumaks 10%” jne.

Kui Makedoonia kavatseb sel moel taotleda ühinemist Euroopa Liiduga ja kui ma siis küsin oma piirkonna inimestelt, kas nad tahavad, et Makedoonia ühineks ELiga, siis kinnitan teile, et nii see ei lähe. Kas me saame

lubada sellistel reklaamidil olla aknaks sotsiaalsesse Euroopasse ajal, mil me arutame maksuvaba äritegevust Euroopas ja võitlust sotsiaalse dumpingu vastu? Arvan, et mitte.

Kunagi tekitasid minus küsimusi ka Iraani reklaamid. Me lasime esitada selle ingelliku riigi reklaame ajal, mil seal leidsid aset avalikud kividega surnuks loopimised.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Austatud juhataja! Me kõik oleme kuulnud Iirimaal nädalavahetusel toimunud üleujutustest, mis põhjustasid märkimisväärset kahju paljudele kodudele, äridele, taludele, teedele ja veetrassidele. Taastamiskulud, mida on küll veel liiga vara hinnata, võivad ulatuda ligikaudu 500 miljoni euroni. Kuid miljardeid võib maksma minna sedasorti üleujutustega toimetulemiseks meetmete võtmine ja tagamine, et need enam aset ei leia.

Tundub, et Euroopa solidaarsusfond on liiga piirangurohke, et selle olukorraga toime tulla. Kuid loodan siiski, et see taotlus võetakse kaalumisele, kui aga ei võeta, siis soovitan rahuldada piirkondliku taotluse, sest kannatada on saanud riigi põhja-, lääne- ja lõunaosa. Kohutav üleujutus on tabanud paljusid inimesi minu Euroopa valimisringkonnast, sealhulgas **Gaillimhi, Maigh Eo, An Cláiri, Liatroimi** ja **Ros Comáini** maakonnast ning Lõuna-Iirimaalt. Ma palun komisjonil anda praktilist ja kiiret abi.

(GA) Austatud juhataja! Tahan teid tänada, et andsite mulle võimaluse tõstatada selle tähtsa küsimuse minu riigis toimunud üleujutuste kohta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) 6. kuni 8. novembrini El Salvadori läbinud orkaani Ida põhjustatud hiljutise tragöödia tagajärjeks oli ligikaudu 200 hukkunut ja vähemalt 18 teadmata kadunut, 15 000 kodutut, 80 kahjustatud kooli, hävinud põllusaak ja elutähtis infrastruktuur, nagu tänavad, elektrivõrgud, veevarustus, sideliinid ja tervishoiurajatised.

Kuna El Salvador on üks Kesk-Ameerika majanduslikest ja sotsiaalsetest raskustest enim vaevatud riike, on Euroopa Liidu rohke abi hädavajalik, et võidelda sotsiaalse kaosega, mille see loodusõnnetus on põhjustanud. El Salvadori valitsuse hinnangul on kahjustuste kõrvaldamiseks ning taastamis- ja riskimaanduskava elluviimiseks riigil vaja rohkem kui üht miljardit eurot, arvestades riigi kaitsetust taoliste loodusõnnetuste ees. Seetõttu taotleb ta erakorraliste vahendite eraldamist ja Euroopa Liidu olemasolevate vahendite ümbersuunamist.

Austatud juhataja, selline on meie palve. Me soovime, et see edastataks komisjonile ja nõukogule.

James Nicholson (ECR). – Lugupeetud juhataja! Tõsised omandiõigusega seonduvad probleemid valmistavad muret paljudele Hispaanias, Bulgaarias ja Türgis asuvasse kinnisvarasse investeerinud Euroopa Liidu kodanikele, laostavad nad ja tekitavad suurt peavalu. Ei aita isegi paljude Euroopa Parlamendi liikmete ühised jõupingutused oma valijate nimel ning selle küsimuse pikaajaline uurimine parlamendis, mis, nagu me teame, lõppes Margrete Aukeni hästi vastu võetud raportiga märtsis 2009.

Olen saanud paljudelt valijatelt kaebusi kõikides neis riikides tehtud kinnisvaratehingutest tulenevate probleemide kohta. Lugematu arv inimesi on leidnud end olukorrast, kus keeruliste planeerimisseaduste ja linnastumispoliitika tõttu on nende kinnisvara konfiskeeritud ilma igasuguse hüvitiseta.

Mind paneb väga muretsema tõsiasi, et EL ei ole kõnealuse probleemiga tegelemiseks astunud otsustavamaid samme, kuigi valitseb täielik üksmeel selles, et nii rikutakse Euroopa Liidu kodanike põhiõigusi. Niisuguse tegevuse seaduslikkus ja eetilisus on parimal juhul küsitav, halvimal juhul näitab see korruptsiooni linnaarenduses.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Lugupeetud juhataja! Lubage mul jagada kolleegi muret selle pärast, et Euroopa Liitu lõimimise kohta koostatud Türgi eduaruande ja äsja ajalehes Wall Street Journal Europe ilmunud artikli vahel esineb lahknevus. Ajaleheartikli kohaselt kinnitas Türgi peaminister hiljutisel Iraani visiidil – ning toetas Iraani vastavasisulisi seisukohti –, et Iraani tuumaprogrammil on tema sõnul üksnes rahumeelne ja inimsõbralik eesmärk. Niisugune lahknevus on väga silmanähtav seetõttu, et Türgi üldine käitumine – näiteks 8. ja 9. novembril seoses Sudaani presidendi visiidiga Istanbuli – põhjustab tõsise probleemi. Seetõttu oleksin väga tänulik, kui kolleegid hoiaksid neid mureküsimusi meeles.

Andrew Henry William Brons (NI). – Lugupeetud juhataja! Euroopa Liit tahaks näha ennast 27 demokraatliku riigi demokraatliku liiduna, aga me peame tegelikkusele näkku vaatama. Vaid mõni aasta tagasi astuti Belgias samme selleks, et keelata ära üks suurimaid parteisid. Saksamaal tehti umbes samal ajal edutult katseid keelustada riigivõimu esindajate süüdistuste alusel üks erakond. Ungaris ründab riik opositsiooniparteisid füüsiliselt, nende liikmeid peetakse kinni ja piinatakse. Ühendkuningriigis viivad

vägivaldsed relvarühmitused valitseva partei ja opositsioonijuhi toetusel läbi jõulisi ja mõnel juhul relvastatud rünnakuid oma vastaste suhtes.

Peaegu kõikides Euroopa Liidu riikides piiratakse rahumeelset sõnavabadust. Tegelikult on Euroopa Liit esirinnas oma püüdluste poolest muuta mõni mõtteviis – nende enda sõnul erinevad „foobiad” – õigusvastaseks.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Kuna Euroopa Liidu ja Türgi vahel on alanud läbirääkimised ebaseaduslike sisserändajate tagasivõtmiseks, tahan juhtida tähelepanu sellele, et meil tuleb saada Türgilt lubadus teha koostööd ebaseadusliku sisserände mahasurumisel. Tuletan siinkohal parlamendile meelde, et 76,5% kõikidest Euroopa Liidu piiridel kinni peetud ebaseaduslikest sisserändajatest on vahistatud Kreeka piiridel. Tean väga hästi, et märgatavaid tulemusi on saavutatud siis, kui on tehtud koostööd kolmandate riikidega, näiteks Itaalia, Liibüa, Hispaania ja Mauritaaniaga. Just seetõttu peame tagasivõtulepingutega edasi liikuma. Türgil tuleb teha koostööd Frontexi ning Kreeka ja Euroopa Liidu ametiasutustega.

Tunne Kelam (PPE). – Austatud juhataja! ELi missioon on ainuke rahvusvaheline missioon, mille abil jälgitakse Venemaa ja Gruusia vahel eelmise aasta augustis ja septembris sõlmitud kokkulepete täitmist. Catherine Ashton peaks nüüd Vene poolele väga üheselt selgitama, et neil tuleb viivitamatult tagada ELi missiooni juurdepääs Gruusiast lahkulõõnud piirkondadesse.

Täna saabus Peterburi Prantsusmaa Mistral-tüüpi helikopterikandja. Kava müüa see moodne sõjalaev Venemaale võrdub Kremli jaoks autasu andmisega Gruusia möödunud aastase ründamise eest. Vene merelaevastiku komandöri sõnul oleks seda tüüpi laev võimaldanud Vene mereväel 2008. aasta augustis täita oma ülesanne 26 tunni asemel 40 minutiga. Sellisel juhul ei oleks president Sarkozy olnud aega takistada Vladimir Putinil Gruusia pealinna okupeerimist.

Vene mereväe varustamine NATO uusima tehnoloogiaga tähendab vastutamist selle eest, et Kremli sõjaõhutajaid julgustatakse viima ellu oma möödunud aasta septembri sõjaliste õppuste kava.

Alan Kelly (S&D). – Lugupeetud juhataja! Samal ajal, kui meie siin Strasbourgis kohtume, on minu valimisringkonda An Mhumhaini jääva Corcaighi linna elanikest poolte kodud ilma veeta – ja meil on praegu 2009. aasta!

Corcaighi ülikool oli sunnitud sulgema oma ukseid terveks nädalaks, jättes paljud minu *alma mater*i tudengid põhimõtteliselt kodutuks. Corcaighi, **Tiobraid Áranni, Luimneachi ja eriti Gaillimhi** üleujutused on kõige hullemad, mida suudetakse meenutada. Poepidajad, majaomanikud ja põllumajandustootjad seisavad silmitsi sadadesse miljonitesse eurodesse ulatuvate arvetega.

Pärast 2002. aasta vapustavaid üleujutusi kõikjal Kesk-Euroopas lõi EL solidaarsusfondi, et aidata liikmesriike, kes on saanud sellisest üleujutusest tulenenud loodusõnnetuste tõttu kannatada. Viimasena anti sedasorti abi meie kolleegidele Kirde-Rumeeniast. Eeskiri näeb ette, et abi saab kasutada teatud juhtudel, kui on toimunud erakorralised piirkondlikud katastroofid.

Kutsun nüüd president Barrosot ja volinik Sameckit üles suhtuma soosivalt kõikidesse Iirimaalt saadud taotlustesse, millega palutakse nimetatud fondilt abi. Eelkõige palun Iiri valitsusel võtta taotluse esitamiseks komisjoniga kiiresti ühendust. On ülimalt tähtis, et EL ja Euroopa Parlament annaks toetust ka erinevatele Iiri kogukondadele, kes kannatavad kohutava kahju käes.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Põhja-Ungaris ületab mitukümmend tuhat inimest tööl käimiseks Slovakkia piiri, mitu tuhat inimest on ära kolinud ja elab nüüd Põhja-Ungaris, Rajkas ja teistes külades. Tänu suurepärasele infrastruktuurile ja Schengeni lepingule töötavad nad Slovakkias ja elavad Ungaris. See on väga hea näide Euroopa Liidust tuleneva kasu kohta.

Uuringute järgi tunnevad Ungaris elavad slovakid end oma uues keskkonnas koduselt ning kuigi nad ei ole Ungari kodanikud, kaaluvad kohalikud võimud nüüd slovakeelsete lasteaedade ja koolide avamist, sest kakskeelsus on Ungaris oluline väärtus.

Sellele vastupidine protsess on käimas Slovakkias, kus seal tuhat aastat elanud Ungari päritolu kogukonda diskrimineeritakse keele tõttu, sest ungari keel on muudetud teisejärguliseks ja riigikeelest vähemtähtsaks keeleks. See häbibastab kogu Euroopa Liitu!

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Tahan juhtida Euroopa Parlamendi tähelepanu direktiivis 2001/23/EÜ sisalduvatele äriühingu ülemineku eeskirjadele.

Räägin sellest seetõttu, et telekommunikatsiooni ja infotehnoloogia valdkonnas tegutsev Itaalia äriühing Eutelia S.p.A. loeb oma klientide hulka mõningaid väga olulisi ettevõtteid, aga mitte ainult neid. Näiteks osutab ta teenuseid ka Itaalia pangale, Itaalia saadikutekojale ja senatile. Lisaks on ta seotud Schengeni projektiga, nii et ta haldab mõnesid väga konfidentsiaalseid andmeid.

2009. aasta mais loobus Eutelia peaaegu oma IT-harust, andes selle üle oma tütarettvõtjale nimega Agile, kellel oli oma 2000 töötajale palga maksmiseks ainult 96 000 eurot. Seetõttu said 1192 inimest 2009. aasta oktoobris koondamistead. Vaatamata koondamisteadete saamisele töötavad need inimesed endiselt edasi. Peale selle on naeruväärne, et eeskiri, millele ma äsja viitasin, kehtestab konkreetseid ettevõtlusalased nõuded nendele, kes omandavad ettevõtjate osi...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Olen ägedalt vastu Saksamaa Liitvabariigis võetud meetmetele romide ja teiste vähemuste väljasaatmiseks Kosovosse. Varsti saadetakse aastas välja ligikaudu 2500 inimest. Need meetmed mõjutavad kõige enam 10 000 romi, aga ka egiptlasi ja aš kaleid.

Paljud neist on elanud Saksamaal enam kui kümme aastat ning leidnud sealt varjupaiga kõrvaletõrjumise, tagakiusamise ja vägivalda eest. Inimesi hakatakse välja saatma ka Austriast, Belgiast, Ungarist ja Prantsusmaalt. Olen selliste väljasaatmiste vastu, sest vähemuste, eriti romide olukord Kosovos on väljakannatamatu. Töötuse määr kõnealuses inimrühmas on peaaegu 100% ja Kosovos ei ole mingeid võimalusi pakkuda neile rahuldavat elukohta. Neid ootab ees elu laagris või pliist saastunud Mitrovicēs. Lõpetuseks tahan tuletada meelde kohustused, mis Saksamaal on oma ajaloo tõttu täita Teise maailmasõja ohvrite, sealhulgas romide ja sintide ees, keda kiusati taga ja mõrvati süstemaatiliselt. Teatud vastutus tuleb antud juhul võtta...

(Juhataja katkestas kõneleja.)

Nuno Melo (PPE). – (PT) Tahan teid lihtsalt hoiatada ohu eest, mida kujutab endast Euroopa Liidu metsade okaspuid ähvardav haigus nimega männi nematood, mis pärineb Ameerikast. Seda on leitud Portugalist Sétubali piirkonnast, kuid see on juba levinud ka teistele Portugali aladele ja Hispaaniasse. Ainus tõhus viis selle haigusega võitlemiseks on puude maharaiumine või põletamine.

Tähelepanu tasub juhtida asjaolule, et mets katab Portugali territooriumist 38% ja on koduks 400 000 maaomanikule. Mets annab 14% tööstuse SKPst, 9% töökohtadest tööstuses ja 12% ekspordist. Lõppkokkuvõttes on ohus Euroopa Liidu metsad. See tingis ka praeguse sekkumise, mis on vajalik selleks, et koostada hädaolukorra lahendamise plaan, millega saaks ennetada praegu veel Pürenee poolsaarega piirduva haiguse levimist kogu Euroopa Liitu.

Hädaolukorra tegevuskavaga tuleks eraldada ka piisavad vahendid, et kõrvaldada see probleem, mis kahjustab paljusid ettevõtteid, sundides neid oma uksi sulgema, ning halvendab töötajate olukorda, jättes nad ilma oma elatusallikast. Kogu Euroopa Liidul lasub kohustus sellega seoses midagi ette võtta.

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Kõigepealt tahan võimalikult valjult protesteerida Austria kolleegi eelnevate sõnade vastu, mis puudutasid vähemuste kaitset Sloveenias. Sloveenias kehtivad ranged vähemuste kaitse standardid ja meil jääb üle vaid soovida, et meie naaberriikides elaval sloveenia vähemusel oleks samasugused õigused.

Lubage mul asuda nüüd teise teema juurde. Praegusel infotehnoloogia ajastul levib teave inimeste vahel väga kiiresti. Mida ärevamad on uudised, seda kiiremini need liiguvad ning teabe õigsus jääb tahaplaanile. Eriti huvipakkuvad on selles vallas uudislööd, mis mõjutavad inimeste tervist ja toitumist.

Mõne viimase nädala jooksul on Sloveenias e-posti teel levitatud täiesti ebaõiget uudist Codex Alimentariuse kohta. Niisuguses olukorras saame meie Euroopa Parlamendi liikmetena esitada komisjonile küsimusi ja oodata siis mõne nädala eksperdi vastust. Kuid me peame olema suutelised kohe reageerima, sest kahju tekitatakse väga lühikese ajaga.

Seetõttu teen ettepaneku, et komisjon kaaluks niisuguse võrguportaali loomist, mille kaudu saaks iga komisjoniga otse ühendust võtta sooviv kodanik oma küsimusele vastuse hiljemalt kolme päeva jooksul.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Lissaboni lepingu jõustumine ja Stockholmi programmi vastuvõtmine avaldab Euroopa kodanikele uuel vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal kindlasti soodsat mõju.

Mis puudutab ebaseaduslikku rännet ja piiriülest kuritegevust, siis eelolevate aastate prognoosid näitavad, et sisserändajate, sealhulgas Euroopa Liidu idapiirilt saabuvate sisserändajate vool hakkab suurenema. Eelkõige pean silmas Moldova Vabariiki. Pärast seal aset leidnud poliitilisi muutusi on see riik selgelt väljendanud soovi lõimuda Euroopa Liiduga, kuid praegu on ta majanduslikult raskes olukorras. Samuti on vähenenud tema võime lahendada rände ja piiril toimuva kuritegevusega seotud probleeme. Oma välispiiride tugevdamiseks ja julgeolekuala loomiseks peab Euroopa Liit andma Moldova Vabariigile rohkem majanduslikku abi, et viimase tegutsemisvõime paraneks.

Euroopa Liit peab kiiremas korras esitama assotsieerimislepingu, mis sisaldaks selget ajakava nimetatud riigi tulevaseks ühinemiseks ELiga. See muudab lõimimise palju lihtsamaks ning edukas koostöö võib ühtlasi saada eeskujuks teistele ELi naaberriikidele.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Täna, et andsite mulle võimaluse öelda mõned sõnad lirimaal nädalavahetusel aset leidnud tavatu üleujutuse kohta.

Kollegid rääkisid lirimaal nädalavahetusel aset leidnud ennenägematust üleujutusest. Ma ise külastasin mõningaid neist kohtadest oma valimisringkonnas – **Cluain Meala, Cill Airne ja Bandoni linna ning loomulikult Corcaighi linna, mis jääb veeta veel vähemalt nädalaks.** Ka Corcaighi ülikool tuli sulgeda selle enneolematu üleujutuse pärast, mis on ehk siin parlamendis nii tihti teemaks oleva kliimamuutuse tagajärg.

On vaja teha kaht asja. Esiteks peab lirimaa valitsus tagama, et nii tema kui ka kohalikud omavalitsused rakendavad ELi üleujutuste direktiivi. See on kõige tähtsam ja seda tuleb teha. Teiseks peaks lirimaa valitsus taotlema Euroopa Liidu solidaarsusfondist vahendeid, et anda hädavajalikku abi neile, kes seda kõige enam vajavad, nii nagu varem on tehtud selliste riikide puhul nagu Saksamaa, Prantsusmaa, Tšehhi ja Austria.

Zoran Thaler (S&D). – Lugupeetud juhataja! Kahele aserbaidžaanile aktivistile ja veebipäeviku pidajale Emin Abdullajevile ja Adnan Hajizadele on ebaõiglase kohtumenetlusega määratud karistuseks kaks ja pool aastat vangistust. Nendevastased süüdistused on väljamõeldud ning nad on vangistatud üksnes oma sõna- ja ühinemisevabaduse kasutamise eest.

Aserbaidžaanile peavad vabastama süümevangid Adnan Hajizade ja Emin Abdullajevi kohe ja tingimusteta. Euroopa Liidu Nõukogu, komisjon ja liikmesriigid peavad Aserbaidžaanile valitsuse ees tõstatama demokraatia ja inimõiguste küsimuse. Talle tuleb meelde tuletada, et demokratiseerimine on üks idapartnerluse eesmärke ning Aserbaidžaan on selle partnerluse osaline. Aserbaidžaan peab täitma oma kohustused, mille ta on Euroopa Nõukogu liikme ja Euroopa Liidu partnerina võtnud.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Lugupeetud juhataja! USA ja NATO imperialistlik Iisraeli toetamise poliitika ning ELi ja Iisraeli assotsiatsioonilepingus käsitletav üldine suhete süvendamine ja teemaringi laiendamine suurendavad Iisraeli agressiooni palestiinlaste vastu ja leppimatust nende suhtes. Statistika järgi on käesolev aasta olnud palestiinlaste jaoks kõige verisem. Üksnes sõjalise operatsiooni „Sulaplii” käigus tappis Iisraeli armee kokku 1443 palestiinlast, Iisraeli vanglates hoitakse ebaseaduslikult, ilma kohtuotsuseta kinni 9600 palestiinlast, häbimüür on 450 kilomeetrit pikk ja see kavatakse ehitada 750 kilomeetri pikkuseks, Jordani Läänekaldal ja Ida-Jeruusalemmas hävitatakse maju ja infrastruktuuri. Me väljendame oma solidaarsust Palestiina rahvaga ning kutsume üles leidma Palestiina küsimusele viivitamatut, õiglast ja toimivat lahendust – looma 1967. aasta aladele iseseisva Palestiina riiki, mille pealinn asub Ida-Jeruusalemmas, millel on oma territooriumi ja piiride üle ülim võim ning mis hoolitseb pagulaste tagasitoomise ja kõikide Iisraeli poolt alates 1967. aastast okupeeritud Araabia alade tagasisaamise eest.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Tahan juhtida teie tähelepanu teemale, millest kõneles enne Cornelia Ernst. Ma räägin Jugoslaavia sõja ajal ümberasustatud või põgenema sunnitud inimeste tagasisaastamise alustamisest pärast tagasisõtmislepingute üle peetud läbirääkimisi ja nende lepingute sõlmimist. Protsess on alanud nii vabatahtlikkuse alusel kui ka sunniviisiliselt ning puudutab eelkõige Kosovos elavaid vähemusi, peamiselt romsid, kes selle tulemusena leiavad ennast väga keerulisest olukorrast.

Minu meelest on ülimalt tähtis, et me arvestaks kõnealuste tagasisõtmislepingute rakendamisel rahvusvaheliste organisatsioonide soovitusi. Me teame, et Kosovol ei ole mingit sotsiaalset ega majanduslikku infrastruktuuri, mis võimaldaks nende inimeste eest hoolitseda. Seal süvenev olukord on tõepoolest laiduväärne. Leian, et Euroopa Parlament peab siin oma sõna ütleva.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Möödunud neljapäeval jõudis avalikkuse ette uudis kujuteldamatult võigastest tapmistest Peruu. Ametiasutuste aruannete kohaselt raius aastaid tegutsenud jõuk oma ohvritel pead maha ja eraldas nende kehadest rasva, müües seda Euroopa kosmeetikafirmadele hinnaga 10 000 eurot liitri eest. Kas need aruanded vastavad tõele?

Igal juhul on tegemist mõeldamatult jubedate tapmistega. Pärast nende kohutavate teadete saamist peame nüüd välja selgitama, kas levitatavad aruanded on tegelikult õiged. On selge, et me eurooplastena peame kindlasti tõe teada saama, sest see välistab võimaluse, et Euroopa ravimi- või kosmeetikafirmad oleks kuidagi nende sõnulsetamatult õudsete mõrvadega seotud, nagu on aruannetes väidetud.

Juhataja. – Üheminutilised sõnavõttud on nüüd lõppenud.

Tänu meie käsutuses olnud ajale oli sõnavõtte tavalisest märkimisväärselt rohkem – üle 40. Võimaluse korral lubame rohkem kõnesid, kui on sätestatud kodukorras, kus on ette nähtud kuni 30 kõnet.

17. Elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühine reguleeriv raamistik (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Euroopa Parlamendi delegatsiooni lepituskomitee nimel Catherine Trautmanni koostatud raport lepituskomitees heaks kiidetud ühise teksti kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiive 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta, 2002/19/EÜ elektroonilistele sidevõrkudele ja nendega seotud vahenditele juurdepääsu ja vastastikuse sidumise kohta ning 2002/20/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenustega seotud lubade andmise kohta (03677/2009 – C7-0273/2009 – 2007/0247(COD)) (A7-0070/2009).

Catherine Trautmann, raportöör. – (FR) Austatud juhataja, volinik, daamid ja härrad! Olemegi jälle siin – seekord viimast korda –, et arutada telekommunikatsiooni paketti, täpsemalt minu raportit raamdirektiivi, juurdepääsu käsitleva direktiivi ja loadirektiivi kohta. See raport kujutab endast paketi viimast nurgakivi.

Praegu on mul võimalus tänada oma kolleege, eelkõige kaasraportööre Pilar del Castillot ja Malcolm Harbourit, lepituskomitees osaleva delegatsiooni juhti Alejo Vidal-Quadrast, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni esimeest Herbert Reuli ning kõiki Euroopa Parlamendi kaasatud teenistusi. Veel tahan tänada volinikku tema osaluse ja pideva toetuse eest, samuti tema teenistusi. Viimaks on mul hea meel ka eesistujariigi Rootsi püüete üle jõuda rahuldava lahenduseni. Mälestagem hetkeks Ulrika Barklund Larssonit.

Homme hääletus annab väga rõõmustava märguande nendele, kes ootavad jõulisemat Euroopa tööstuspoliitikat. Et teise lugemise kokkuleppe tekst on 99% ulatuses jäänud samaks, teen lihtsalt kokkuvõtte meie jaoks esmatähtsatest küsimustest. Eelkõige tahtsime säilitada tõhusa ja püsiva konkurentsi, kuid muuta selle ka majanduslikule ja sotsiaalsele arengule kasulikuks kogu Euroopas kõigile ja igas piirkonnas kättesaadava kiire internetiühenduse – sealhulgas raadiospektri parema haldamise – ning kõikide tarbijaõiguste tagamise kaudu.

Selle tähendab usaldusväärse tegevusraamistiku loomist nende jaoks, kes hakkavad direktiividest lähtuma, s.t reguleerivate asutuste, elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud ameti ja komisjoni jaoks, õiguskindluse tagamist, meie majanduskasvu taastavate ning ettevõtjate, tarbijate ja töötajate jaoks turgu hoogustavate investeeringute soodustamist ning lõpuks terve hulga õiglase hinnaga kvaliteetsete teenuste väljatootamist, mis on kättesaadavad suuremale osale inimestest.

On tähtis, et me järgiksime kokkuleppe tingimusi. Kahjuks tekitavad teatud liikmesriikide hiljutised avaldused kahtlust nende sellesisulise pühendumise suhtes. Toetan komisjoni tõlgendust artikli 19 üle peetud läbirääkimiste tulemuste kohta. Muide, kõnealuse artikli sõnastus on tihedalt seotud aruteluga artiklites 7 ja 7a toodud meetmete üle. Kui nõukogu edastaks mittesiduvate avalduste kaudu sõnumi, et ta tahab kuidagi saavutada kaht teineteist välistavat eesmärki, keeldudes õiglasest tasakaalust liikmesriikide, BERECi ja komisjoni pädevuse vahel, nagu ta tegi, siis valmistaks see pettumuse.

Lõpetuseks loomulikult see silmapaistev punkt, mis tingis lepitusmenetluse – muudatusettepanek 138. Tahan öelda, et saavutatud tulemus – siseturu ühtlustamine – on parim, mida Euroopa Parlament sai praegusel õiguslikul alusel välja võidelda. Seega ei tohi seda kergelt võtta, sest see kaitseb tõhusalt kõikide elektroonilise side kasutajate õigust eraelu puutumatusel, süütuuse presumptsioonile ja ärakuulamismenetlusele enne karistuste määramist, sõltumata sellest, milliseid toiminguid võidakse nende suhtes teha.

Mul on hea meel ka komisjoni valmisoleku üle hinnata võrgu neutraalsuse olukorda Euroopas ning teha oma tähelepanekute tulemuste põhjal sobivad vahendid Euroopa Parlamendile ja nõukogule aasta lõpuks kättesaadavaks.

Kokkuvõttes palun seega kõigil mõelda paketi ülevõtmise peale. Ma tean juba, et Euroopa Parlament, kelle jaoks on sellel paketil suur tähendus, tagab, et ülevõtmine toimub varasemate kokkulepete kohaselt. Austatud juhataja! Kuulan nüüd hoolega oma kolleegide kõnesid, et siis arutelu lõpus taas kõnepulti tulla.

ISTUNGI JUHATAJA: STAVROS LAMBRINIDIS

asepresident

Viviane Reding, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Täna on käes selle väga pika ja sageli pingeliseks osutunud õigusloomeprotsessi haripunkt ning kõikide osaliste läbirääkimistel tehtud pingutused on vorminud tulemust, mis on olnud väärt ootamist. Tahaksin tänada raportööre, komisjonide esimehi, juhatajat, lepituskomitee liikmeid ja kõiki parlamendisaadikuid, kes pühendusid sellele küsimusele ja jagasid oma teadmisi.

Kui reformipakett praegusel kujul vastu võetakse, saab liit õigusliku raamistiku, mis sobib kiiresti areneva digitaalse majanduse ees seisvate probleemide lahendamiseks, muutes telefoni- ja internetiühenduse õiglaste hindadega kõigile kättesaadavaks ning tehes samal ajal võimalikuks investeringud kiiretesse võrkudesse, mille kaudu osutatakse kvaliteetseid ja uuenduslikke teenuseid.

Nende normide ja reformidega haarab Euroopa Liit elektroonilise side reguleerimise vallas maailmas juhtpositsiooni. Seda ei tee ta mitte üksnes konkurentsivõimelise ühtse turu poole liikumiseks mõeldud abinõude parandamise teel, vaid ka õigusloomepoliitikas kodanike õigustele keskendumise kaudu.

Lepitusmenetluses saavutatud kompromissiga sätestatakse esimest korda ELi õiguses interneti kasutajate põhiõigused, mida nad võivad kasutada nende internetiühendust piirata võivate meetmete vastu. Tegemist on väga olulise internetivabaduse sättega. Sellega nähakse üheselt ette, et meie igapäevaelus järjest kesksamaks muutuva interneti puhul peaks kehtima samasugune põhiõiguste kaitse nagu teistes tegevusvaldkondades. Uude reformipaketti lisatud normideks on kõigepealt õiglase menetlus, millega kaasneb süütuse presumptsioon ja õigus eraelu puutumatus, mille järel tuleb omakorda õigus tõhusale ja õigeaegsele kohtumenetlusele.

Samal ajal talletab reformipakett õigusloomepoliitika sihiks seatud kujutluspildi avatud ja ühisest internetist. ELi käsitusviis on väga pragmaatiline. Muide, seda on juba teistel mandritel esile tõstetud kui tähtsat suunanäitajat.

Tarbijate kaitset isikuandmete kadumise ja rämpsposti eest on tugevdatud eelkõige sellega, et ettevõtjatel nõutakse tarbijate teavitamist isikuandmete kaitsega seotud rikkumistest, ja sellega, et rangemaks on muudetud põhimõte, mille kohaselt on küpsiste kasutamiseks vajalik inimese nõusolek. Teiste tarbijate jaoks oluliste saavutuste hulgas on nende õigus vahetada oma tava- või mobiilsideettevõtjat ühe tööpäeva jooksul ja säilitada seejuures oma endine telefoninumber.

Tänu Euroopa Parlamendile toovad uued raadiospektrit käsitlevad sätted kaasa madalamad hinnad ja soodustavad uute teenuste turuletoomist, mis aitab digitaalset lõhet ületada. Euroopa Parlament täidab uue raadiospektripoliitikat käsitleva mitmeaastase programmi kaudu tähtsat ülesannet määrata kindlaks spektripoliitika strateegiline suund Euroopa tasandil. Reformide toel saavad ettevõtjad investeerida ka järgmise põlvkonna võrkudesse. Reformid suurendavad soovi investeerida kasutoovalt uude infrastruktuuri, sest neis arvestatakse investeerimisriske, kuid tagatakse samas, et konkurentsi ei lämmatata.

Institutsioonilisel tasandil annab kuulus BEREC – Euroopa reguleerivate asutuste ühendatud amet – 27 riiklikule reguleerivale asutusele võimaluse panna ühtne turg toimima läbipaistvamalt ja tõhusamalt. BERECi toetusel komisjoni teostatav tugevdatud järelevalve parandusmeetmete üle kindlustab ühtse turu, suurendades kogu Euroopas õigusliku raamistiku järjepidevust ja selle rakendamise kvaliteeti. Samuti tagab see ettevõtjatele võrdsed võimalused.

Ärgem unustagem raamdirektiivi artikli 19 suhtes saavutatud olulist kokkulepet, millega suurendatakse komisjoni ühtlustamispädevust üldiste reguleerimis põhimõtete, sealhulgas parandusmeetmete vallas. See annab komisjonile keske rolli, mille raames peab ta koos BERECiga tagama, et telekommunikatsiooni määrust kohaldataks ühtsel turul kodanike ja ettevõtjate huvides ühtmoodi.

Maikuus toimunud täiskogul esitasin ma teile juba oma seisukohad ja teatasin, et komisjon jätkab reforme, pidades järgmisel aastal paljudega nõu tulevase universaalteenuse ulatuse ja andmetega seotud rikkumistest teatamise põhimõtete laiema kohaldamise üle. Kinnitan täna siin uuesti, et need kohustused täidetakse, loomulikult nüüdseks möödunud aega arvesse võttes.

Komisjon teeb omalt poolt samuti kõik, et tagada vajaduse korral uute vahendite kasutoov rakendamine. Märkisin, et komisjon jälgib tehnoloogia arengu ja turu mõju võrguvabadusele ning teatab Euroopa Parlamendile ja nõukogule enne 2010. aasta lõppu lisasuuniste vajadusest. Komisjon kasutab ka oma praegust konkurentsioiguse alast pädevust, et astuda vastu igale võimalikule konkurentsivastasele tegevusele.

Usun, et kõnealuste reformidega tagatav usaldusväärsus ja õiguskindlus on ülimalt tähtsad, et e-side sektor saaks aidata Euroopa majanduskasvu taastada. Seetõttu kiidan Euroopa Parlamenti paketi toetamise eest ja õhutan parlamendiliikmeid hääletama selle vastuvõtmise poolt.

(Aplaus)

Pilar del Castillo Vera, *fraktsiooni PPE nimel.* – (ES) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Tahan alustuseks väljendada tänu oma kolleegidele ja siinsel juhul eelkõige raportöörile Catherine Trautmannile, sest ta on tõepoolest ära teinud erakordse töö. Kui te oleks ise asja juures viibinud, siis mõistaksite, kui palju tehti selles viimases etapis, mis lõppes eduka lepitusmenetlusega.

Ütleksin, et praegu oleme suurepärasel positsioonil, et hakata rinda pistma tulevikuga, mis on või peaks olema teatud mõttes murranguline.

Lõpuks ometi on meil nüüd – või õige peatselt – õiguslik raamistik, millele kindlalt toetudes saame asetada interneti ning digitaalse ühiskonna ja majanduse arengu meie eesmärkide hulgas esiritta. See raamistik pakub tarbijatele head kaitset, hoolitseb nende õiguste eest ja annab kindlustunde ka investoritele.

Kuid ma arvan, et meie jaoks on nüüd väga tähtis vaadata otsustavalt tulevikku. Me peame heitma kindlameelse pilgu 2010. aastast kaugemale, et pingutada 2010. aasta järgse digitaalse tegevuskava väljatöötamise nimel. Selle tegevuskava peamiste eesmärkide hulka peaks kuuluma internetiühenduse saamiseks ja selle kaudu kaasamiseks tarvilike vahendite tagamine kõikidele tarbijatele ja kodanikele ning mõistagi avatud ja konkurentsivõimelise digitaalse siseturu loomine.

See on kahtlemata ülimalt tähtis eesmärk, kui me tahame viia Euroopa majanduse sinna, kus see peaks praeguses piirideta maailmas olema.

Corinne Lepage, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, volinik, daamid ja härrad! Mul oli hea meel, lugupeetud volinik, kuulda teilt, et vabadus pääseda ligi internetile peaks olema tagatud nagu iga teine põhivabadus.

See on täpselt see teema, mille nimel meie Euroopa Parlamendi liikmetena oleme võidelnud – et see oleks kindlustatud samamoodi nagu näiteks eelmenetlus koos erapooletu kohtunikuga.

Päris selleni me ei jõudnud, aga tänu meie raportööri tööle tundub, et oleme jõudnud parima võimaliku lahenduseni. See ei ole täiuslik. See ei ole täiuslik seetõttu, et praegune lahendus sillutab teed vaidlustele, mida me oleksime tahtnud ennetada, ning kui me oleks väljendanud ennast nii selgelt, nagu mina seda praegu teen, siis ei oleks meil üldse vaidlusi tekkinud. Kahjuks ei saavutanud me siin kompromissi.

See tähendab, et me peame pöörduma tagasi teemade juurde, mis käsitlevad vabadust pääseda juurde internetile, võrguneutraalsust ja viisi, kuidas kindlustada meie praeguses avatud ühiskonnas teatud tasemel tasuta juurdepääs teadmistele ja teabele. See kõik moodustab ühe ja sama teema. Me oleme astunud esimese sammu. Meil on olemas esimene põhjapanev ja väga tähtis dokument ning just seetõttu hääletan mina isiklikult selle poolt, isegi kui teised on kahtleval seisukohal.

Siiski tuleb meil teha veel palju, et tagada vabadus pääseda juurde avatud teadusele, teadusuuringutele ja vaimuloomingule, unustamata seejuures loomulikult, et kaitsta tuleb ka omandiõigust kirjanduse, kunsti- ja teadusvaldkonnas. Eelolevate aastate jooksul tuleb meil aga üsna kindlasti teha täiendavaid kompromisse.

Philippe Lamberts, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Meil on hea meel selle üle, et tänu Euroopa Parlamendi tegevusele on interneti kasutajad kindlalt ja nüüd ka sõnaselgelt kaitstud. On tõsi, et kui Euroopa Parlament ei oleks kaks korda hääletanud kuulsa muudatusettepaneku 138 poolt, ei oleks me praeguses olukorras. Ilmselgelt on kompromissdokumendi sisu saavutatud tänu sellele.

Kuid nagu Corinne Lepage ütles, ei ole kompromiss, milleni me jõudsim, interneti kasutajate õiguste kaitsmiseks parim.

Arvan, et me saavutasime nii palju kui võimalik, arvestades Euroopa Parlamendi töö praegust põhiseaduslikku korda. See kompromiss võimaldab seetõttu võtta vastu telekommunikatsiooni paketi. See tähendab, et me jätame kaugele selja taha süsteemid, mis pärinevad telekommunikatsioonimonopolide päevilt – ajast, mis on nüüd õnneks vajunud minevikku.

Kuid homme hääletus on alles algus. Nii siin kui ka riikide parlamentides jälgime me väga tähelepanelikult, kuidas homme vastuvõetav kompromiss riiklikesse õigusaktidesse lisatakse, sest me teame, et nii mõnigi Euroopa Liidu liikmesriik on kodanikuvabaduste vallas – eriti seoses internetiga – nii-öelda pisut karmikäeline, ja ma ei ole kindel, et neil õnnestub hoiduda kiusatusest kalduda homme vastuvõetavast eeskirjast kõrvale.

Lõpetuseks, Euroopa Liidul on aeg koostada endale tõeline internetikasutajate õiguste harta, milles määratletakse loomulikult internetile juurdepääsuga seotud õigused, õigus eraelu puutumatus, sõnavabadus ja võrguneutraalsus. Meie jaoks ei piisa üksnes võrguneutraalsuse tunnistamisest.

Õige on ka see, et me peaksime pöörama erilist tähelepanu autorite ja loojate õigustele, et nende teoste levitamine internetis oleks neile meelepärane. Samas ei tohi see tuua kaasa selle tähelepanuväärse vahendi võõrandamist erahuvides.

Malcolm Harbour, *fraktsiooni ECR nimel*. – Lugupeetud juhataja! Ühena kolmest raportöörist, kes tegid kogu paketi kallal – ilmselgelt on tegemist paketiga – tihedat koostööd, tahan väljendada väga suurt heameelt kõnealuse kompromisskokkuleppe üle ja kiita Catherine Trautmanni, kes juhtis läbirääkimisi väga oskuslikult. Lõppdokumendi laiaulatuslik sisu ja selles sätestatud tarbijaõiguste kaitse on saavutatud tänu tema läbirääkimisoskustele.

Mind rõõmustab tõsiasi, et kõik lepitusmenetluses esindatud fraktsioonid toetasid dokumenti ning lõpuks ometi saame hakata nautima hüvesid, mida pakub kogu homme hääletusele pandav pakett, sest nüüdseks on möödunud nii mõnedki kuud ajast, mil me paketi kallal viimati tööd tegime. 26. oktoobril kiitis nõukogu juba heaks minu enda raporti universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta, mille mõningaid punkte Viviane Reding rõhutas. Ma ei hakka neid kordama, piisab sellest, kui öelda, et tegemist on suure edasimineku tarbijate jaoks.

Tahaksin teha paar märkust mõnede minu enda raporti osade kohta ja toonitada eriliselt meie läbirääkimisi nõukoguga – austatud juhataja, kahjuks ei ole te saanud võimalust kõnelda, aga te olite neisse tihedalt kaasatud –, kus saavutati suur edu andmetega seotud rikkumiste valdkonnas, eelkõige küsimustes, mis puudutasid küpsiste kasutamist ja tarbijate õigust keelduda vahenditest, millega võidakse koguda teavet nende arvutitest.

Lugupeetud volinik, meil on väga hea meel teie väite üle, mis puudutas andmetega seonduvaid rikkumisi. Samas pean ütleva, et mind üllatas pisut 13 liikmesriigilt saadud avaldus, milles, nagu mulle tundus, tõlgendati juba 26. oktoobril sõlmitud kokkulepet pigem teisiti. Võib-olla soovite seda hiljem kommenteerida. Tahan lihtsalt kinnitada arusaama – ja olen kindel, et teie, austatud juhataja, nõustute minuga –, et meie seisukoht on selline, nagu sai kokku lepitud. Nüüd asub komisjon seda seisukohta täide viima. Kui selle kohta on vaja selgitusi, peab komisjon neid andma. Me ootame pikisilmi, et komisjon jõustab selle seisukoha ja liigub sellega esimesel võimalusel edasi eelkõige võrguneutraalsuse valdkonnas. Teie selleteemaline avaldus on igati rõõmustav, sest just selle eest võitlesime me minu komisjonis väga aktiivselt. Tegemist on tarbijate jaoks olulise edusammuga. Väljendan oma fraktsiooni ja loodetavasti kogu Euroopa Parlamendi nimel selle üle suurt heameelt.

Eva-Britt Svensson, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (SV) Austatud juhataja! Homme tehakse otsus telekommunikatsiooni paketi kohta. Tahan avaldada tänu Catherine Trautmannile ja kõikidele kolleegidele, kes võitlesid vaba interneti eest. Eelkõige soovin tänada kõiki kodanikke, kes näitasid üles suurt huvi selle teema vastu. Nad osalesid väga aktiivselt ja õigesti tegid, sest tegemist on lõppkokkuvõttes sõnavabaduse ning kodanikuõiguste ja -vabadustega. Just tänu meie pühendumusele kodanikele muutus internetikasutajate kaitse nende jälgimise ja võimu kuritarvitamise eest oodatust tugevamaks. Ent minu ja Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni meelest ei ole see piisavalt hea.

Hääletan paketi vastu kolmel põhjusel. Esiteks, kompromiss – muudatusettepanek 138 – ei kaitse kodanikke piisavalt võimuesindajate ja internetiteenuse pakkujate voli eest. Selles viidatakse vaid võrguühenduse katkestamise eelsele uurimisele, aga mitte kohtulikule uurimisele. See võib vallandada omavolilised meetmed.

Dokument ei luba liikmesriikidel lõppkasutajate õigusi piirata, mis on hea. Ent ettevõtjad võivad piiranguid kehtestada, tingimusel et nad teeavad seda kokkuleppe olemasolul.

Teine põhjus on see, et kompromiss ei sisalda minu tehtud muudatusettepanekuid internetiõiguste kohta, teisisõnu kodanike õiguste muudatusettepanekuid, mis on teada-tuntud. See aga teeb võimalikuks võrgu, mille puhul ei ole kindel, kas kõik kasutajad saavad juurdepääsu kogu võrgule, ja kus kõiki veebilehti ei ole võimalik ühtmoodi vaadata. Leian, et me oleksime pidanud väga selgelt välja ütleva, et internet ei tohi jõuda sellisesse tupikusse. Lõpptulemuseks on muidu pigem teatud hulk kaabeltelevisiooni kanaleid, mitte vaba side kõigi jaoks.

Kolmas põhjus on see, et telekommunikatsiooni pakett jääb siseturu õiguslikku raamistikku. See tähendab loomulikult, et konflikti tekkimisel lahendab selle Euroopa Kohus. Sõnavabaduse üle ei peaks otsuseid langetama Euroopa Kohus. Kodanikuõiguste puhul ei piisa keskpärasest kaitsest. Kodanikel peab olema täielik kaitse.

Jaroslav Paška, *fraktsiooni EFD nimel*. – (SK) 6. mai 2009. aasta täiskogu istungjärgu hääletuste lõpus kiitis Euroopa Parlament heaks direktiivi eelnõu, millega sätestati elektroonilise side tingimused.

Kuid täiskogul kiideti heaks ka muudatusettepanek, mille jõustamist pidas nõukogu keeruliseks. Seepärast kestis kuni 29. septembrini lepitusmenetlus, kus püüti ühtlustada nõukogu, komisjoni ja Euroopa Parlamendi arvamusi, et tagada artiklis 138 sisalduvate nõuete õige ülevõtmine Euroopas praegu kehtivatesse õigusaktidesse.

Seega tahaksin tunnustada Euroopa Parlamendi läbirääkimiste delegatsiooni jõupingutusi, samuti nõukogu ja komisjoni esindajate professionaalset ja asjalikku suhtumist. Tänu neile oli võimalik jõuda vaidlusaluse sätte sõnastuses kokkuleppele nii, et artikli 138 algne eesmärk ja mõte kajastub uues telekommunikatsiooni direktiivis vastuvõetaval viisil. Usun kindlalt, et pärast lepitusmenetlust on uus telekommunikatsiooni direktiiv valmis kohaldamiseks Euroopa avalikus elus.

Herbert Reul (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja, volinik, daamid ja härrad! See oli kõva rassimine, millega kaasnes kaks tiiru n-ö võistlusringis, aga tulemus on seda väärt. Euroopa Parlament võib selle üle uhke olla.

Oma kolleegi Angelika Niebleri nimel – kes ei saa, kahjuks, täna siin viibida – tahan ühtlasi eriliselt tänada raportööri Pilar del Castillo Verat, Malcolm Harbourit ja Catherine Trautmanni, samuti kõiki teisi inimesi, kes aitasid sillutada teed kompromissile. Tegemist oli tõesti raske ülesandega, mille lahendamiseks pidid üksikisikud ja fraktsioonid mõnikord tugevasti pingutama, aga lõpuks jõuti üksmeelele.

Telekommunikatsiooni sektor on majandusarengu mõttes ülimalt tähtis, sest see suurendab märgatavalt tööhõivet. Ainuüksi 2007. aastal oli selle sektori käive ligikaudu 300 miljardit eurot. Seega saab kõnealune sektor uue õigusraamistiku, mis avaldab silmatorkavat mõju ka Euroopa Liidu majandusarengule.

Euroopa ees seisavad suured proovikivid – kiiretesse lairibavõrkudesse investeerimine ja nende laiendamine. Ettevõtlussektor on valmis tegutsema ja ka meie tahame uksi avada. Langetada tuleb tähtis otsus.

Viimase, kuid mitte vähemtähtsa asjana on meie sooviks muuta raadiospektripoliitika paindlikumaks. Me peame digitaalsed dividendid ära kasutama. Ka siin on oluline eeldus täidetud. Lõpetuseks, oleme pidanud tegema suuri jõupingutusi, sest alguses ei olnud paljudel meist aimu internetivabadusega kaasnevatest probleemidest ega sellest, kuidas nimetatud vabadusega toime tulla ja kindlustada kodanike õigused internetis.

Nüüd, mil asjad on edasi liikunud, oleme taganud oma kodanikele palju ulatuslikuma kaitse, kui me alguses ette kujutasime. Meetmed, mis võetakse ELi liikmesriikides seoses juurdepääsuga elektroonilise sidevõrgu teenustele või nende kasutamisele, ei tohi mingil moel rikkuda põhiõigusi. Piiranguid võib kehtestada üksnes pärast õiglast ja sõltumatut menetlust. Asjaomasel isikul on õigus olla ära kuulatud ning tal peab olema võimalus vaidlustada otsus kohtutes. See on muudatusettepanek, mida ei saanud alguses ette näha. Kõik aitasid sellele menetlusele kaasa ja ma loodan, et seetõttu võivad kõik hääletada ettepanekute poolt. Täna teid väga.

Christian Engström (Verts/ALE). – Lugupeetud juhataja! Meie Rootsi Piraadiparteist toetame lepitusmenetluses saavutatud kompromissi. See ei ole täiuslik ja kõik ei ole nii, nagu me oleksime seda soovinud, aga me leiame, et tegemist on tubli sammuga õiges suunas.

Kellelgi ei tohiks internetti välja lülitada vähemalt ilma eelneva, õiglase ja erapooletu menetluseta, millega kaasneb õigus olla ära kuulatud ja mille käigus järgitakse põhimõtet, et isik on süütu seni, kuni pole tõendatud vastupidist.

Selle kompromissiga antakse liikmesriikidele selgelt märku, et niisugused asjad nagu Prantsusmaa nn Hadopi seadus või Ühendkuningriigi Mandelsoni meetod on lihtsalt vastuvõetamatud. Nüüd on Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi aktivistide ülesanne tagada see, et nende valitsused võtaksid seda arvesse.

Kuid meie jaoks Euroopa Parlamendis oli tegu alles algusega. Nagu mitu kõnelejat on maininud, vajame korralikku internetiga kaasnevate õiguste deklaratsiooni, mis sätestaks väga üheselt, et internet on ühiskonna oluline osa ja seal tuleb austada põhilisi kodanikuvabadusi.

Nende hulka kuulub õigus infovabadusele ja eraelu puutumatusse, mis on sätestatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonis. Meil on vaja võrguneutraalsust ja poliitikat, millega öeldakse „jah” nendele suurepärasele võimalustele, mida internet ja uus infotehnoloogia meile kõigile pakub.

Euroopal on harukordne võimalus asuda juhikohale ning olla maailmale vaba ja avatud internetiga eeskujuks. Me peaksime selle võimaluse ära kasutama. Uks meie ees on lahti. See kompromiss on alles esimene samm, aga samm õiges suunas. Nii et õhutan kõiki kolleege sellele „jah” ütlema.

Trevor Colman (EFD). – Austatud juhataja! Kavandatava meetme kehtestamise võimalus on liikmesriikide internetikasutajatel harja punaseks ajanud. See tekitab ennenägematu ulatusega riikliku jälgimise, sekkumise ja ärilisel eesmärgil ärakasutamise ohu ning sellega tahetakse jätta internetikasutajad ilma isegi kohtulikust kaitsest.

Nõukogu väitis, et sinne rahvaesindus ületab oma pädevust, kui jätab kohtuliku kaitse alles. Olgu see nii või ärgu olgu, aga kui palju suuremal määral ületatakse neid volitusi sättega, millega lubatakse ametnikel internetikasutajaid taga kiusata ja nende järele nuhkida, tõstes nad samal ajal seadusest kõrgemale?

Euroopa Parlament sekkus valitsuste tegevusse muudatusettepanekuga 138 ja nägi ette regulatsiooni, millega kaitsta internetikasutajaid raskete õiguseksimuste eest, mida bürokraadid on võimelised väga lihtsalt tegema, kui nende üle ei ole kohtulikku järelevalvet. Usaldusväärse õigusliku arvamuse kohaselt on muudatusettepaneku 138 mõte ja sisu lepitusmenetlusega kaotatud. Kutsun parlamendiliikmeid üles otsustama, et kui parlament ei saa näha ette kaitset, mis peaks selle meetmega õigustatult kaasas käima, siis ei peaks ta seda meedet üldse kehtestama.

Gunnar Hökmark (PPE). – (SV) Lugupeetud juhataja! Suur osa telekommunikatsioonialasest arutelust on keskendunud internetikasutajate kaitsele. Möödunud kevadel hääletas Eva-Britt Svensson koos teistega maha ettepaneku, millega nõuti kohtuliku uurimise läbiviimist juhul, kui kedagi ähvardas interneti väljalülitamine. Nüüd on meil teistsugune lahendus. See kaitseb kasutajaid väga selgete viidetega õiguslikule raamistikule, mis peab igas liikmesriigis olema kehtestatud. Tuleb öelda, et nende lahenduste erinevus ei puuduta mitte küsimust, kas me tahame kasutajaid kaitsta, vaid seda, kas me austame liikmesriikide õigust teha ise oma õigussüsteeme puudutavaid otsuseid.

Sellega seoses on huvitav märkida, et üks Rootsi parlamendisaadikutest, kes on kategooriliselt vastu Euroopa Liidule ja Rootsi liikmelisusele selles, tahab muuta Euroopa Liidu rohkem riigiüleseks, kui keegi teine siin istungisaalis on üldse välja pakkunud, sest ta soovib, et Euroopa Liit otsustaks, millised peaksid olema liikmesriikide õigussüsteemid. See on suur samm ja enamik parlamendiliikmeid on selle vastu, kuna me toetame praegust kompromissi, mis tagab kasutajatele hea kaitse. Me pooldame seda kompromissi ka seetõttu, et sellega kindlustatakse Euroopa tarbijatele ja internetikasutajatele võimalus teha igal ajal valik erinevate teenuseosutajate ja ettevõtjate seast. Võimalus vahetada ettevõtjat siis, kui ta pakub halva kvaliteediga teenust, annab tarbijatele ja kodanikele võimu, mida neil kunagi varem pole olnud. Lugupeetud Eva-Britt Svensson, möödus on ajad, mil suured monopolid otsustasid, mida kodanikud võivad näha, milliseid otsuseid teha ja kuidas teavet kasutada. Tegemist on tohutu muutusega, millele kahjuks annavad vastuhääle Eva-Britt Svensson ja tõenäoliselt teisedki.

Kuid peamine – mille eest tahan samuti Catherine Trautmanni ja volinikku kiita – on see, et nüüd tegeleme me ka spektriküsimusega ja võtame endale Euroopas digitaalse dividendi kasutamisel teenäitaja rolli. See toob Euroopa kodanikele edu, loob võimalusi ja annab Euroopa tööstusele võimaluse asuda maailmas juhtivale kohale. Seetõttu toetan ma koos enamikuga siin istungisaalis viibijatest seda ettepanekut, mis pannakse homme hääletusele.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Lepitusmenetluse osaks olnud keerulistel aruteludel oli üks peamine ja tähtis eesmärk: internetiga seonduvate põhiõiguste ja -vabaduste kehtestamine ning eelkõige õigusriigi põhimõtte austamine. Kuigi internetis tegutsevad suure majandusliku mõjujõuga isikud soovivad aegunud ja internetiajastusse sobimatust autoriõiguse süsteemist küünte ja hammastega kinni hoida, ei tohiks nende erahuvid eelnimetatud õigusi ja vabadusi jalge alla tallata.

Meil on autorite intellektuaalomandiõiguste kaitseks vaja täiesti uut süsteemi, mille me peame ühiselt välja töötama. Kuid me peame kodanikuõiguste kaitsmisel olema järjepidevad ja see hõlmab ka õigusaktide rakendamise jälgimist liikmesriikides. Lõppude lõpuks oli nõukogu see, kes oli nimetatud õiguste kaitsmise vastu ja oleks tahtnud, et nendest loobutakse. Me peame kodanikuõiguste üle peetavasse võimuvõitlusesse sekkuma ja selle võitma. Ühelgi liikmesriigil ei tohi enam lubada neist kohustustest kõrvale hiilida.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Euroopa Parlament on õigesti rõhutanud mitut küsimust – juurdepääsu, võrguneutraalsuse ja parema järelevalve tagamist.

Kogu pakett oma on praegusel kujul erakordselt hästi tasakaalus. Ühest küljest on meil nüüd võimalik kindlustada asjaomases sektoris nõuetekohane konkurents ja kasv; ka majanduslikus mõttes saame luua töökohti ja tagada majanduslikku kasu. Teisest küljest kaitseb see eriti hästi tarbijaid. Kui tarbijat kahtlustatakse karistatava rikkumise toimepanemises, võib temalt interneti ära võtta alles pärast seda, kui kohtud on langetanud vastava otsuse ning sealjuures on järgitud kindlat menetluskorda. Meil on olemas ka edasikaebamise säte, mis tähendab, et kehtestatud inimõigused on tagatud, nii nagu see peabki olema.

Möödunud nädalal toimus ÜRO egiidi all tähtis interneti haldamise teemaline konverents, millest võttis osa ka Euroopa Parlamendi delegatsioon. Selgus, et kogu maailm vaatas meie poole, et näha, kuidas me kõnealust valdkonda reguleerime. Paljudes riikides ja tervetes maailma piirkondades püüavad valitsused ette kirjutada, millise sisuga teavet võib internetis näidata ja millistel tingimustel võib kodanikelt interneti ära võtta või siis üldse neile internetipääsu lubada. Me oleme loonud eeskujuliku õigusraamistiku ning saavutanud tasakaalu kodanike kaitse ja turu vahel. Eelkõige jälgivad kõnealuse küsimuse reguleerimist selles pakettis kogu maailma kodanikuühiskonna vabaühendused.

Mul oli võimalus olla möödunud nädalal ise selle tunnistajaks. Tahan juhtida tähelepanu sellele, et me koostame telekommunikatsiooni valdkonnas ajaloolist dokumenti. Soovin kiita raportöör Catherine Trautmanni, kes on piiride tõmbamisel teinud ära imetlusväärse töö. See on läbirääkimiste kunsti juures käige tähtsam. Alguses ei olnud nõukogu siiski valmis nii kaugele minema.

Sandrine Bélier (Verts/ALE). – (FR) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! 4. novembril lubas nõukogu Euroopa Parlamendile, et juurdepääsu internetile võib mis tahes moel piirata vaid juhul, kui on täidetud teatud tingimused – eelnev, õiglane ja erapooletu menetlus, süütuse presumptsiooni põhimõtte järgimise ja eraelu puutumatuse tagamine ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni järgimine. See kokkulepe tähistab esimest sammu parema kaitse kindlustamisel kodanikele, kes seisavad silmitsi teatud riikide ja eraettevõtjate üha jõulisemate püüetega alatahtsustada internetis paindliku reageerimise põhimõtet, teabe salvestamist ja andmete digitaalse edastamise kontrollimist.

Kuid sellest siiski ei piisa. Digitaalsete vabaduste piirangutega nõustumine ja võrguneutraalsuse takistamine ei ole vastuvõetav. See ei ole kooskõlas Lissaboni strateegiaga ning kahjustab põhiõigusi ja liidu väärtusi. Et kaitsta kodanike huve, on parlamendil Euroopa ainsa otsevalitava institutsioonina nüüd moraalne ja poliitiline kohustus see küsimus tõstatada ning määratleda internetikasutajate õigused ja kohustused eesmärgiga kindlustada nende digitaalne vabadus ja juurdepääs teabele.

Me hääletame selle dokumendi poolt, aga hoolitseme selle eest, et nimetatud teemat homme edasi käsitletakse.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik, daamid ja härrad! Tahan alustuseks edastada volinikule oma siirad tänusõnad. Viimase viie aasta jooksul vastu võetud telekommunikatsioonialased õigusaktid on näidanud, et Euroopa teeb tõsiseid ja süstemaatilisi edusamme tänu pühendumusele ja oskusteabele, mis on võimaldanud meil kehtestada asjakohaseid õigusakte. Tahan siinkohal tänada oma kolleege ja eelkõige raportööre.

Oleme näinud sündimas uue põlvkonna tehnoloogiat ning seda, et sellele tehnoloogiale, näiteks neljanda põlvkonna LTE võrgule, on vaja Euroopa siseturul ruumi teha. Selleks peame ka digitaalsed dividendid mõistlikult ära kasutama ja meil peavad olema siseturu vajadustele vastavad andmeside rändlusteenused. Näen endiselt, et meil seisab selles valdkonnas ees suur töö. Internetivabaduse küsimust on hoolikalt ja väga põhjalikult arutatud. Tahan tänada kõiki, kes selles arutelus osalesid. Kuid intellektuaalomandi küsimuses

peame astuma veel samme, mis võimaldavad meil võtta vajalikke meetmeid järgmise parlamendikoosseisu ametiajal.

Siin pööran ma pilgu ka riikide reguleerivate asutuste poole, kellele on BERECi kaudu antud lisaõigusi. Nende ülesanne on aidata riiklikul tööstusel ja tarbijatel panna oma õigused maksma ülejäänud 26 riigis. Sellega seoses on väga oluline, et riikide reguleerivad asutused asuks tegutsema, sest praegu alustab digitaalne side Euroopas ja maailmas levikut. Samuti peaks Euroopa haarama rahvusvahelisel tasemel selles valdkonnas juhtrolli.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Austatud juhataja! Lubage mul taktikat muuta ja juhtida teie tähelepanu mõnedele tegeliku elu tõsiasjadele. Kui teil tekib vajadus anda teada olulistest sündmustest, näiteks e-posti kontoga seotud tõrgetest, saate seda teha vaid elektrooniliselt. Puudub võimalus rääkida kellegagi silmast silma ja astuda normaalsesse dialoogi. Kui teil on probleem, millest soovite oma telefoni- või internetiteenuse osutajat teavitada, satute te salvestatud sõnumite labürinti, kus teid suunatakse ühest kohast teise, kuni ettevõtte jääb rahule teilt sissekasseeritud rahaga. See toimub isegi juhul, kui nende enda ebakvaliteetne teenus on põhjustanud selle probleemi, millest te soovite teada anda.

Seetõttu teen ettepaneku, et komisjoni uus koosseis süveneks sellesse teemasse ja koostaks õigusakti, millega kohustatakse teenuseosutajaid tagama, et teie esimesele teatele vastab konkreetne inimene. See säästab tarbija aega, tervist ja raha, kindlustab teenuseosutajale ikkagi kasumi – kuigi väiksema –, ning mõned töökohad töötutele.

Kokkuvõtteks, lugupeetud volinik, tahan juhtida teie tähelepanu teisele tõsiasjale, nimelt arvukatele isikuandmetele, mis palutakse tarbijal esitada ostetud valmistoodete jaoks tasuta tarkvara allalaadimisel. Kuhu see teave välja jõuab ja milleks seda vaja on?

Axel Voss (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Meie ja eriti tänapäeva noorte elud keerlevad suurel määral ümber interneti ning nii digitaalne revolutsioon kui ka elektrooniliste sidevahendite kasutamine aitavad selle valdkonna arengule kaasa.

Selle tulemusena peavad paljud inimesed hõlpsat juurdepääsu internetile ja selle kaudu kättesaadavat rikkalikku teavet hädavajalikuks. Seega ei tohiks ega tohi unustada neid, kellel on siiani puudunud pääs internetti. Sel põhjusel on mul käesoleva ajani võetud meetmete üle eriliselt hea meel, sest nüüd oleme õigel teel, et parandada konkurentsi ja muuta oluline teave paremini kättesaadavaks. Olen veendunud, et veel tegemata asjad suudetakse tulevikus ikkagi ära teha.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Täna siin kuuldu rõõmustas mind väga ning ma tahan kiita raportööri ja volinikku selle eest, et nad selgitasid oma seisukohti selgelt ja sisutihedalt.

Inimesed on välja toonud olulised punktid – kodanikuõigused, investeerimise, kontrolli, läbipaistvuse, ühtse turu kindlustamise, võrdsed võimalused, aruandekohustuse, nõuetekohase konkurentsi ja tarbijakaitse. See kõik on väga tähtis. Lambert van Nistelrooij ütles, et me kirjutame siin täna õhtul side ajalugu. Nüüd tuleb see esimesel võimalusel riiklikesse õigusaktidesse üle võtta ja ellu rakendada. Tähtsad on kolm märksõna – vaba, õiglane ja kiire juurdepääs internetile nii inimeste kui ka ettevõtete jaoks sõltumata sellest, kas nad asuvad liidu keskel või selle kõige kaugemates piirkondades.

Me oleme alustanud ajaloo kirjutamist. Nüüd peame seda jätkama ja rakendama kõikide kodanike hüvanguks. Hästi tehtud!

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Kõnesolevas pakettis on palju head, aga seal on ka mõned asjad, mis valmistavad mulle endiselt suurt muret. Üks neist on loomulikult säte, mille järgi oled pärast kolmandat lööki mängust väljas. Ma ei saa siiamaani aru, miks on see üldse sellesse telekommunikatsioonipaketti lisatud. See on pakettis täielik võõrkeha. Samuti ei mõista ma, miks peab Euroopa põhjendama liikmesriikidele nimetatud sätte kehtestamist. Nad ise saavad juba piisavalt hästi aru, miks seda on tehtud, ja Euroopa põhjendusi ei ole neile vaja. Minu meelest on see järjekordne hiilgav näide nn poliitilisest peitusest.

Olen pettunud, et Euroopa Parlament ei ole nõukogule sirge seljaga vastu astunud ega ole talle öelnud, et see on see, mille me oleme hääletusele pannud ja me jääme endale kindlaks. Ma ei ole ikka veel otsustanud, kuidas ma lõppkokkuvõttes hääletan, sest nagu ma ütlesin, on selles pakettis ka väga palju head. Samas arvan siiski, et kogu telekommunikatsioonipakett on mingisugune segapuder ega täida oma eesmärki. Me vajame selgust, millistes valdkondades see kehtib ja millistes mitte. Seega eeldan, et tegemist on alles esimese sammuga. Kuid ma tahan rohkem tagatise ja suuremat kindlust selle kohta, et me ei jää lootma kõnealusele telekommunikatsiooni paketile kui millelegi, mis lahendab probleemid selle

kolm-lööki-ja-mängust-väljas-poliitika abil, vaid püüame selle asemel otsida suuniseid parematest õigusaktidest, et tasustada ja kaitsta intellektuaalset, loomingulist ja finantsalal tehtud tööd.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Lugupeetud juhataja! Arutelu artikli 138 üle ja saavutatud kompromiss näitavad, et Euroopa Parlamendi liikmed arvestavad avaliku arvamuse ja inimeste huvidega ning et parlament lähtub vabaduse kaitsmisel inimeste reaktsioonist.

See on imeline näide olukorrast, kus internetiga seotud isikud on asja uurinud, Euroopa Parlamendi liikmetele kirjutanud ning asunud oma õigusi ja huvisid kaitsvale seisukohale. Seda tuleks Euroopa Parlamendi töös käsitleda olulise üksikjuhuna.

Viviane Reding, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Arvan, et võin ühineda kõigiga, kes ütlesid, et hea õigusakti saamiseks tehti tublit koostööd. Ükski õigusakt ei ole täiuslik ega ole ka see. Te teate, kui palju aega on meil vaja, et koostada uus õigusakt – selleks ajaks, kui me kokkuleppele jõuame, on maailm juba nii palju edasi arenenud, et me peaksime jälle otsast alustama. Just seepärast ütlesime, et üksikisikute õiguste kaitse võrguneutraalsuse vallas on esimene samm. Järgmine samm peab olema autoriõiguse kohandamine internetimaailmaga. Me ei saa oodata senikaua, kuni kõik need eeskirjad riiklikusse õigusesse üle võetakse. Seepärast olen komisjoni nimel märkinud, et komisjon jälgib turu- ja tehnoloogiaarengu mõju internetivabadustele ning annab sellest Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru enne 2010. aasta lõppu. Seejärel peame kõik koos otsustama, kas meil tuleb võtta muid lisameetmeid või peame edendama homme hääletusele pandavate meetmete rakendamist liikmesriikide töös.

Kaks konkreetset vastust kahele konkreetsele küsimusele. Esiteks, avaldus ühtlustamiskorda käsitleva artikli 19 kohta. Nagu Euroopa Parlamendil, on ka minul kahju, et 16 liikmesriiki on teinud avalduse, milles seatakse kahtluse alla Euroopa Parlamendi ja nõukogu vahel artikli 19 alusel kokku lepitud komisjoni pädevuse ulatus eelkõige seoses õiguslike kohustustega, mille võivad kehtestada riikide reguleerivad asutused. Seega tegi komisjon nende 16 avalduse tõttu omakorda avalduse, kus ta toonitas, et kuigi komisjon ei pruugi teha selle artikli alusel otsuseid, mis on seotud artikli 7a kohaselt riikide reguleerivate asutuste esitatud konkreetsete teadetega, võib ta langetada otsuseid reguleerimis põhimõtete kohta, mis puudutavad kõnealuste kohustuste kehtestamist, säilitamist, muutmist või tühistamist. Euroopa Parlamendil on õigus. Kokkulepe on sõlmitud ja me ei tohiks selle juurde uuesti tagaukse kaudu tulla.

Teiseks, küpsiste küsimus. Nagu Malcolm Harbour, oli ka komisjon üllatunud, et mõned liikmesriigid paistsid küsimuse alla seadvat küpsiste kohta kokkulepitut teksti. Lubage mul olla otsekohene. Me jõudsime Euroopa Parlamendiga kokkuleppele ja leiame, et lõpptekst on ühemõtteline. Esiteks peab kasutajatele olema kättesaadav selge ja arusaadav teave, mille alusel teised kasutajad peavad andma oma nõusoleku. Nii on ja nii peaks seda nüüd ka liikmesriikides rakendama. Mulle ei meeldi, et pärast seda, kui kõiges on kokku lepitud, hakkavad mõned manööverdama, et mitte täita kokkuleppeid täiel määral. Poliitikas kehtib põhimõte *pacta sunt servanda*. Sedasi saan mina asjadest aru. Nii et ma olen Euroopa institutsioonide üle väga uhke. Leian, et neil on õnnestunud koostada hea õigusakt. Samuti on nad suutnud hoida tasakaalu ettevõtjate huvide, s.t eeskirjade majandusliku osa, ning kasutajate huvide, s.t kodanikuõiguste vahel. Minu meelest on just see tasakaal Euroopa olemuse mõte – Euroopa tähendab majandust ja ühiskonda. Selles dokumendis on meil õnnestunud need kaks asja ühendada. Õnnitlen kõiki, kes aitasid selle võimalikuks teha.

Catherine Trautmann, raportöör. – (FR) Austatud juhataja! Lubage mul väljendada siirast tänu kolleegidele, kes selles arutelus osalesid, ning öelda, et nad on selgelt näidanud, kui rasket ja keerulist tööd me pidime tegema, et kõnealune telekommunikatsiooni pakett valmis saada. Lõpuks sai takistuseks muudatusettepanek, mille üle me siin parlamendis mitu korda kindlalt hääletasime, aga millega nõukogu ei nõustunud.

Sarnaselt teistele leian ma, et tegu on edasiseks tegevuse aluspõhjaga, mitte millegi lõpuga. Me ei ole selles küsimuses olnud nii edukad nagu teistes. Oma vastuses rõhutas volinik sedasama seoses artikliga 19. Lootsin, et me jõuame Euroopa reguleerivate asutuste suhtes majandusliku vahekohtumenetluse rakendamisega palju kaugemale, aga loomulikult ei suutnud me saavutada kõike korraga.

Me püüdsime tegutseda tõhusalt, õiglaselt ja tasakaalukalt. Tahtsime näidata, et kuigi interneti ja digitaalse ühiskonna aluseks on kasutusvõimalused ja mobiilsus, ei tohiks kodanikuõigusi kunagi naeruvääristada, põlastada ega eirata.

Esimest korda sisaldab sedalaadi dokumendi esimene artikkel niisugust viidet, tehes sellest aluspõhimõtte ning sidudes omavahel interneti ning õiguste ja põhivabaduste kasutamise. Usume, et see muudab meie panuse nõukoguga õigust luues ja komisjoniga dokumentide projekte koostades üsna eriliseks.

Meie arvates peab infoühiskond austama kodanikuõigusi ning olema majanduslikus ja ühiskondlikus mõttes kasulik, kujunedes nii uueks kultuurivaldkonnaks. Seetõttu ootame, et turg muudab selle võimalikuks, et sõnastatakse ja tagatakse kasutajate õigused ning et me saame kindlustada kõigile ulatusliku juurdepääsu internetile ja internetiühenduse. Kuid just seetõttu ootab meid nüüd ees suur töö autoriõiguse, võrguneutraalsuse ja raadiospektri valdkonnas. Euroopa Parlament on siin abiks.

Tahan öelda, et koostöö kolleegidega on olnud väga meeldiv ning mul on väga hea meel selle üle, et kõnealuses kompromissis arvestatakse meie kõigi nii kindlalt väljendatud seisukohta.

Juhataja. – Kallid kolleegid! Võite ette kujutada minu kurbust selle pärast, et ma ei saanud selles arutelus osaleda. Seega kasutan ma arutelu lõpus lihtsalt ära oma ametist tulenevat rolli, et kiita südamest Catherine Trautmanni, Pilar del Castillo Verat ja Malcolm Harbourit tehtud töö eest, tänada komisjoni ja eriti volinik Redingit suurepärase koostöö eest kogu selle keerulise protsessi vältel ning märkida, et tore oleks selles olulises arutelus olnud näha osalemas ka nõukogu, sest tema oleks ehk paremini kui me kõik osanud selgitada neid üllatuslikke kirju, mida mainiti siin arutelus seoses mõningate õiguslike küsimustega.

Arutelu on lõppenud.

Hääletamine toimub teisipäeval, 24. novembril 2009 kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Ivo Belet (PPE), kirjalikult. – (NL) Lugupeetud juhataja! Tahan peatuda nn internetikompromissi (s.t muudatusettepaneku 138) valusal küsimusel. Koostatud õigusaktide pakett annab suurima kaitse kõikidele internetikasutajatele. Me oleme taganud kasutajate eraelu puutumatus ja Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni kehtivuse ning iseäranis selle, et mitte kellelgi ei takistata juurdepääsu internetile, ilma et sõltumatu organ asjakohast juhtumit eelnevalt kaaluks ja selle kohta otsuse teeks. See tähendab, et sekkumine on sõnaselgelt lubatud üksnes raskete rikkumiste korral. See õigusnorm kehtib nii võimude kui ka internetiteenuse osutajate endi suhtes. Igatahes kindlustatakse kõnealuse Euroopa õigusaktiga vaba juurdepääs internetile ja kinnitatakse tegelikult, et internet on üldhuviteenus, mille osutamisest ei saa ühegi tarbija ees põhjendamatult keelduda (nagu ei saa ühelegi tarbijale keelata juurdepääsu gaasi-, vee- või elektrivarustusele). Tõsiasi, et kompromissi on ühehäälselt heaks kiitnud kõik parlamendi delegatsioonid, näitab, et tegemist on suurepärase kokkuleppega, millega seatakse uues telekommunikatsiooni paketi esikohale tarbija õigused.

Tiziano Motti (PPE), kirjalikult. – (IT) Meil on põhjust olla täna telekommunikatsiooni paketi vallas saavutatud tulemusega väga rahul, sest see kindlustab internetikasutajate õigused ja soodustab konkurentsi telefoniteenust pakkuvate ettevõtjate vahel. Uute eeskirjadega tagatakse tarbijatele suuremad õigused, tingimusteta juurdepääs internetile ja nende isikandmete kaitse. Tegu on suurepärase näitega selle kohta, kuidas meie kui seadusandjate töö mõjutab kodanike igapäevaelu. Tegelikult on internetist saanud esimest korda maailmas õigus ja põhivabadus. Sellisena täiendab ta teisi, juba olemasolevaid ja aluslepinguga tagatud põhiõigusi – soolist võrdõiguslikkust, seksuaalse sätumuse ja usuliste veendumuste austamist, lapse õiguste kaitset ning inimväärkuse kaitsega kokkusobivat sõnavabadust – ning kujuneb välja kooskõlas nendega. Mis tahes meetmeid, millega piiratakse juurdepääsu Internetile, võib võtta vaid juhul, kui neid peetakse demokraatlikus ühiskonnas „kohasteks, proportsionaalseteks ja vajalikeks”. Praegu oleme kokkuleppes keskendunud täielikule internetivabadusele, elektroonilise kodanikuühiskonna, põhivabaduste ja parimate tavade edendamisele ning sellele, et tuvastada ja eraldada kõnealust absoluutset vabadust kuritarvitavad isikud, eelkõige pedofiilid ja seksuaalkurjategijad.

Siiri Oviir (ALDE), kirjalikult. – (ET) Elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste raamdirektiivi muudatuste põhiliseks eesmärgiks on telefoni- ja internetikasutajate õiguste tugevdamine ning telekommunikatsiooniettevõtete vahelise konkurentsi suurendamine. Elektroonilist kommunikatsiooni reguleerivad praegu reeglid, mis on vastu võetud 7 aastat tagasi. Valdkond on vahepeal tormiliselt edasi arenenud. Juristina leian, et viimasel hetkel parlamendi poolt lisatud muudatusettepanekuga, mis nõudis riiklikelt reguleerivatelt asutustelt Euroopa Liidu kodanike huvide edendamist, sätestades, et ühtegi lõppkasutaja põhiõiguste ja -vabaduste piirangut ei tohi kehtestada ilma kohtu eelneva otsuseta, ületas parlament talle asutamislepinguga antud volitusi. Olen rahul, et lepituskomitees toimunud arutelude tulemusena leiti parim viis, kuidas tagada juriidiline korrektsus tekstis ning tagada kõikide kasutajate kaitse ning liikmesriikide õigusruumi austamine. Otsustatu võimaldab meil lõpuks heaks kiita elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste raamdirektiivi muudatused.

Bernadette Vergnaud (S&D), kirjalikult. – (FR) Mul on hea meel näha, et see pikk ja suuri vaidlusi tekitanud töö on jõudnud lõpule. See näitab, kui tähtis on telekommunikatsiooni sektor mitte üksnes majanduslikus mõttes, vaid ka tänapäeva ühiskonna tähtsa osana. Meie kodanikud suhtlevad piiriülesest iga päev ning meie eesmärk oli tagada üheaegselt teenuste kvaliteet ja kasutajate põhiõiguste järgimine.

Tahan õnnitleda Catherine Trautmanni ja läbirääkimiste meeskonda saavutatud kompromissi eest, milles nähti ette, et kõikide kasutajate suhtes kohaldatavatele karistustele peab eelnema vaidemenetlus. Lisaks soovis komisjon kindlustada võrguneutraalsuse ning võidelda ettevõtjate konkurentsi piiravate ja diskrimineerivate tavade vastu.

See kokkulepe tähendab, et tarbijad lõikavad kasu paljudest headest muutustest, millest mõned saavutati pingeliste läbirääkimiste tulemusena. Eriti tahan ma toonitada tagatud juurdepääsu hädaabinumbri (112) ja sellele tehtud kõnede lokaliseerimist, paremat internetiühendust puuetega inimestele, põhjalikumate teavet lepingute ja arvete kohta, hoiatuse teenuse ebatavaliselt mahuka kasutamise kohta, maksimaalse tähtaja kehtestamist tarbija telefoninumbri üleviimisel ning teavet isikuandmetega seotud turvarikkumiste kohta.

18. Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustiku loomine – Europoli teabe konfidentsiaalsust käsitlevad eeskirjad – Rakenduseeskirjad, millega reguleeritakse Europoli suhteid partneritega, sealhulgas isikuandmete ja salastatud teabe vahetamist – Loetelu kolmandatest riikidest ja organisatsioonidest, kellega Europol sõlmib kokkulepped – Europoli analüüsimiseks koostatud tööfaile käsitlevad rakenduseeskirjad – Kohtuekspertiisi laborite tegevuse akrediteerimine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu järgmiste raportite üle:

- kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Timothy Kirkhope'i koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus, millega võetakse vastu Europoli teabe konfidentsiaalsust käsitlevad eeskirjad [11943/2009 – C7-0105/2009 – 2009/0807(CNS)] (A7-0065/2009);

- kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Sophia in 't Veldi koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus, millega võetakse vastu rakenduseeskirjad, millega reguleeritakse Europoli suhteid partneritega, sealhulgas isikuandmete ja salastatud teabe vahetamist [11944/2009 – C7-0106/2009 – 2009/0808(CNS)] (A7-0064/2009);

- kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Jan Philipp Albrechti koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus, millega määratakse kindlaks loetelu kolmandatest riikidest ja organisatsioonidest, kellega Europol sõlmib kokkulepped [11946/2009 – C7-0107/2009 – 2009/0809(CNS)] (A7-0069/2009);

- kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Agustín Díaz de Mera García Consuegra koostatud raport nõukogu otsuse eelnõu kohta, millega võetakse vastu Europoli analüüsimiseks koostatud tööfaile käsitlevad rakenduseeskirjad [11947/2009 – C7-0108/2009 – 2009/0810(CNS)] (A7-0068/2009);

- kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Sonia Alfano koostatud raport Belgia Kuningriigi, Tšehhi Vabariigi, Saksamaa Liitvabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsuse Vabariigi, Ungari Vabariigi, Madalmaade Kuningriigi, Slovaki Vabariigi, Soome Vabariigi, Rootsi Kuningriigi ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi algatuse kohta võtta vastu nõukogu otsus, millega luuakse Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustik (EUCPN) ja tunnistatakse kehtetuks otsus 2001/427/JSK [11421/2009 – C7-0109/2009 – 2009/0812(CNS)] (A7-0072/2009),

- kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Timothy Kirkhope'i koostatud raport Rootsi Kuningriigi ja Hispaania Kuningriigi algatuse kohta võtta vastu nõukogu raamotsus kohtuekspertiisi laborite tegevuse akrediteerimise kohta [11419/2009 – C7-0100/2009 – 2009/0806(CNS)].

James Nicholson, raportööri asendaja. – Austatud juhataja! Kordki elus on ajastus õige! Lubage mul kõigepealt kasutada võimalust vabandada kolleeg Timothy Kirkhope'i nimel, kes ei saa siin viibida. Nüüd loen ma ette kõik tema targad sõnad, mis ta on välja mõelnud ja paberile pannud. Kannan teile ette tema kui raportööri seisukohad. Ta on kahe kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raporti raportöör.

Kõigepealt keskenduksin Timothy raportile ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu otsus, millega võetakse vastu Europoli teabe konfidentsiaalsust käsitlevad eeskirjad. Kehtestatavate eeskirjade järgi peaks kohaldatama

Julgeolekumeetmeid igasugusele teabele, mida töötleb Europol või mida töödeldakse Europoli kaudu, teisisõnu tekiks ühine standard, mis kaitseks Europoli ja liikmesriikide üksuste vaheliste sidekanalite kaudu edastatavat teavet.

Europoli paketi kaasraportöörid on pidanud väga pingelisi läbirääkimisi nõukogu otsuse eelnõude ajakava ja seaduslikkuse üle. Pärast president Klaus'i allkirja ja seega Lissaboni lepingu tõelisuseks saamist on läbirääkimised nõukogu ja komisjoniga kaotanud mõtte. Kõnealuses raportis ja raportööri kolleegide raportites kutsutakse üles nõukogu dokumenti tagasi lükkama.

Raportöör soovib selgitada, et ta toetab nõukogu otsuse eesmärki, sest me pooldame paremat teabevahetust ja saame aru, millist kasu toob Europol liikmesriikidele õiguskaitsel ja kuritegevusega võitlemisel.

Me tahame hoida Europoli voli ja pädevusala väikesemahulise ja konkreetse, et muuta see amet võimalikult tõhusaks ja mõjusaks. Samuti peame mõistma, et iseseisvatel riikidel on täita oma ülesanne, sest nende kontrolli all on enda riigi politseijõud ja julgeolekuteenistused. Kuid loobumata Euroopa Politseiametile üldist toetust avaldamast ning arvestades Lissaboni lepingu jõustumist ja selle lepingu mõju politseikoostööle, ei peaks Europoli otsuse rakendusmeetmetesse muudatusi tegema enne, kui need meetmed saab heaks kiita Lissaboni lepinguga ette nähtud õigusraamistiku kohaselt.

Seetõttu palume nõukogul oma ettepanek tagasi võtta ning nagu on märgitud raportis, palume komisjonil või nõukogul teha täiskogu istungil avalduse selle kohta, et uus Europoli otsuse eelnõu esitatakse kuus kuud pärast Lissaboni lepingu jõustumise kuupäeva.

Nüüd asuaksin käsitlema teist raportit Rootsi Kuningriigi ja Hispaania Kuningriigi algatuse kohta võtta vastu nõukogu raamotsus kohtuekspertiisi laborite tegevuse akrediteerimise kohta. Tegemist on Rootsi ja Hispaania algatusega, mille eesmärk on tagada laborite tegevuse akrediteerimine akrediteerimisasutuses, et võidelda kuritegevusega liikmesriikide õiguskaitseasutuste vahelise tihedama koostöö kaudu. Paari viimase aasta jooksul on õigus- ja õiguskaitsealasest koostööst toimuv teabevahetus muutunud Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide jaoks kuritegevuse ennetamisel ja sellega võitlemisel esmatähtsaks.

Kõnealuse raamotsuse eelnõu eesmärk on tagada, et ühe liikmesriigi laboritoimingute tulemusi loetakse samaväärseteks teise liikmesriigi laboritoimingute tulemustega. Nii antakse kahtlustatavatele õiguskindlus ja parandatakse õigusalasest koostööd juhtumites, kus ühes liikmesriigis kogutud tõendeid kasutatakse teise liikmesriigi menetluses.

Nimetatud eesmärgi saavutamiseks akrediteerib laboritoimingud akrediteerimisasutus, et kindlustada selle vastavus rahvusvahelistele standarditele. Raamotsust kohaldatakse sõrmejälgede ja DNAGA seotud laboritoimingute suhtes ning iga liikmesriik tagab, et teise liikmesriigi akrediteeritud laboritoimingute tulemused loetakse samaväärseks tema enda akrediteeritud laboritoimingute tulemustega. Kuid loomulikult jääb alati iga konkreetse õigusasutuse kohustuseks hinnata kõiki, nii kohtuekspertiisi tulemusena saadud kui ka muid tõendeid kooskõlas oma riigis kehtivate õigusaktidega.

Tahan veel kord rõhutada, et me toetame nõukogu raamotsuse eesmärke. Kuid jällegi tekivad Lissaboni lepingu jõustumisel probleemid kõnealuse algatuse õigusliku alusega. Seetõttu kutsutakse raportis üles Rootsi Kuningriigi ja Hispaania Kuningriigi algatust tagasi lükkama. Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni raportite õigusselgus on Lissaboni lepingu ratifitseerimisega kadunud. See raport esitatakse hiljem kindlal õiguslikul alusel. Meie ettepaneku kohaselt on sel juhul võimalik käsitletavat teemat põhjalikumalt uurida, sest ettenähtud ajakava oli taas väga lühike ega andnud Euroopa Parlamendile aega, mida viimane oleks soovinud sellise olulise küsimusega tegelemiseks.

ISTUNGI JUHATAJA: PÁL SCHMITT

asepresident

Sophia in 't Veld, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Teen hästi lühidalt, et korvata James Nicholsoni kulutatud aega ja tagada, et me ei jää hilja peale.

Lissaboni leping jõustub – kui ma ei eksi – seitsme päeva ja viie tunni pärast. Pean ütlema, et nõukogu kiirustamine terve hulga otsuste vastuvõtmisega on seda arvestades natuke piinlik. Minu meelest on piinlik ka see, et siin on üks tühi tool, kus ma lootsin näha nõukogu esindajat, et me oleks saanud tõesti oma mõtteid vahetada.

Üldjoontes soostun ma eelkõneleja ettepanekutega. Loomulikult me toetame Europoli arengut. Me tahame tugevat Europoli. Me tahame Europoli, mis suudab tegutseda ja võidelda kuritegevusega, aga ka sellist Europoli, mis allub demokraatlikule kontrollile. Seetõttu toetan ma eelkõneleja soovitusel paluda nõukogul Europoli kohta tehtud ettepanekud tagasi võtta ja esitada hiljemalt kuue kuu jooksul – aga eelistatavalt varem – Lissaboni lepingu alusel uus ettepanek.

Lõpetuseks, mis puudutab konkreetset minu raportis käsitletavat teemat – s.o Europoli ning isikuandmete ja salastatud dokumentide edastamist kolmandatele isikutele –, siis tahaksin puuduvalt nõukogult kuulda, kuidas ta suhtub Euroopa Parlamendi õigusteenistuse tehtud analüüsi, mille kohaselt on antud ettepaneku õiguslik alus väär. Ma ei tea, kes nõukogu nimel vastab, aga ehk on nõukogul võimalik selle küsimuse juurde naasta ja saata keegi, kes saab meile vastata.

Jan Philipp Albrecht, *raportöör*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Nõustun eelkõnelejatega selles, et minu meelest oleks väga mõistlik, kui nõukogu esitab oma Europoli kohta tehtud ettepanekud Euroopa Parlamendile Lissaboni lepingu alusel uuesti.

On õige ja vajalik, et Euroopa õigusala ja politseikoostööd arutataks Euroopa Parlamendis ja viimane oleks siin kaasotsustaja. Vaid nii oleks Europoli töö piisavalt seaduslik. Tõsiasi, et Euroopa Parlament lükkab ühiselt ja otsustavalt tagasi nõukogu väljapakutud sätted Europoli töö kohta, on selge märguande sellest, et nüüd tuleb kohaldada õiguslikus aluses tehtud muudatusi.

Pealegi on see ka igati põhjendatud. Liiga kaua on Euroopa sise- ja julgeolekupoliitika rakendamine olnud ainuüksi täitevvõimu ülesanne, mida on ellu viidud suletud uste taga. Peamiselt pärast 11. septembril 2001 toimunud rünnakuid võetud terrorismivastaste meetmete raames kiideti heaks hulk julgeolekualaseid õigusakte, mille vajalikkust, tõhusust ja sobivust ei hinnatud ega isegi arutatud paljudel juhtudel põhjalikult. Euroopa Liidu kolmanda samba n-ö poliitiline kättesaamatus on võimaldanud valitsustel kehtestada väga vaieldavaid kodanike põhiõiguste piiranguid.

See on eelkõige ühe valdkonna lõõnud väga ohtlikult tasakaalust välja. Kuigi maailma julgeolekujõudude vahel on nüüd tihedam koostöö, ei ole põhiõiguste ja õiguskaitsega seotud miinimumstandardite osas rahvusvahelist üksmeelt. See kuristik valitsuse pädevuse ja kodanikuõiguste vahel muutub üha märgatavamaks, eriti seoses isikuandmete vahetamisega ELi ja kolmandate riikide vahel. Europoli, Eurojusti, Frontexi ja teisi Euroopa julgeolekuasutusi, aga ka selliseid infosüsteeme nagu Schengen, Eurodac või tolli- ja viisaandmebaas kasutatakse järjest suurema hulga isikuandmete säilitamiseks ning nende andmete erisihhilised seostamise ja analüüsimise juhud sagenevad kiiresti. Isegi Euroopa piires muutub üha ähmasemaks, kellel on õigus milliseid andmeid koguda, analüüsida või edastada või millistel tingimustel on see lubatud. Seega lükatakse õiguskaitse küsimus praeguses süsteemis valitsevate põhimõtete toel sageli kõrvale.

Kuid mis juhtuks siis, kui kõik need andmed edastatakse hoopis kolmandatele riikidele? Me ei pea siin silmas mitte ainult selliseid riike nagu Norra või Šveits, vaid ka Ameerika Ühendriike, Venemaad ning isegi Marokot või Hiinat. Huvitav, kes siis tagab, et neid andmeid kaitstakse riikidepoolse kuritarvitamise ja omavolilise kasutamise eest sama ulatuslikult, nagu seda on siiani tehtud? Siinsel parlamendil on tegelikult õigus ja kohustus kasutada aluslepinguga ette nähtud uut õiguslikku alust, et algatada menetlus, mille raames tuleb Euroopa kodanike põhiõigusi ilma igasuguste piiranguteta austada, muu hulgas ka kuritegevuse- ja terrorismivastases võitluses tehtava rahvusvahelise koostöö käigus. Enne kui me sõlmime Euroopa Liidus lisalepinguid kolmandate riikidega andmete vahetamise kohta, tuleb kehtestada ühised miinimumstandardid eelkõige isikuandmete kaitse vallas.

See kehtib ka Europoli hangitud teabe, samuti SWIFTi pangaandmete ja lennureisijate andmete kohta, mida vahetatakse USA asutustega. Edasiste meetmete rakendamise peamiseks eeltingimusteks on selged andmekaitsestandardid, igakülgne proportsionaalsuse hindamine ja kodanike tõhus õiguskaitse.

Mul on hea meel, et meil õnnestus saavutada poliitiliste osalejate hulgas Europoli käsitlevate õigusaktide osas selline üksmeel. Minu arvates on see hea märk eelseisval arutelul Euroopa põhiõiguste laiaulatusliku kaitse üle. Just seda ELi kodanikud meilt nüüd ootavadki.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *raportöör*. – (ES) Austatud juhataja ja komisjoni asepresident! Europoli pakett koosneb neljast otsuse eelnõust, mille eesmärk on rakendada nõukogu 6. aprilli 2009. aasta otsust.

Esiteks, lugupeetud juhataja, soovin ma ühineda kolleegidega ja palun nõukogul ettepaneku tagasi võtta. Me tahame Euroopa Parlamenti, mida märgatakse rohkem, ja Lissaboni lepingut, mis võimaldab teha otsuseid Europoli paketi kohta. Me tahame, et Euroopa Parlament ja nõukogu oleks võrdsed ja omavahel tasakaalus.

Et ettepaneku tagasilükkamise põhjused oleksid arusaadavamad, ütlen mõned sõnad minu raportis käsitletava teema kohta. Üks Euroopa Politsei ameti peamisi ülesandeid on koguda, säilitada, töödelda, analüüsida ning vahetada teavet ja andmeid. Et Europol saaks kõnealust tähtsat ülesannet täita, peavad liikmesriikide pädevad asutused saatma talle kõikehõlmavat, ajakohast ja õiget teavet. Vaid nii saab Europol kasutada ära kogu oma analüüsivõime.

Artikli 2 järgi on nõukogu otsuse eelnõu kohaldamisala piiratud andmete töötlemisega analüüsimise eesmärgil. See on kooskõlas Europoli otsuse artikli 14 lõikes 1 antud volitusega. Europolil on praegu analüüsimise eesmärgil 19 tüüpi tööfaile. Iga tööfail on eraldi andmebaas, mis hõlmab kindlat laadi kuritegevust. Seetõttu on iga andmebaas tihedasti seotud kindlat tüüpi operatiivse toega, mida Europol saab anda vastavalt oma volitustele.

Praegu on need tööfailid Euroopa tasandil ainsad seaduslikud vahendid teabe, sealhulgas isikuandmete säilitamiseks, töötlemiseks ja analüüsimiseks, sõltumata sellest, kas teave on tegevuse käigus kogutud või tuletatud.

Ettepanek sisaldab veel eeskirju ja üldpõhimõtteid, mis käsitlevad nii tehnilisi vahendeid kui ka nende kasutamise tingimusi. Teabe kogumise ja töötlemise vajadus tähendab, et koostada tuleb õigusakt, mis tagab põhiõiguste täieliku järgimise. Tahan rõhutada, et see tähendab Euroopa kodanike põhiõiguste igakülgset austamist. Samas peab nimetatud akt tagama Europoli suutlikkuse talle antud ülesandeid täielikult täita. Sellega seoses kahtlen samamoodi nagu Sophia in 't Veld, kas kavakohaselt rakendatav õiguslik alus on ikka korrektne.

Selles valdkonnas, lugupeetud juhataja, on Euroopa Parlamendi kui kodanike esinduskogu roll võõrandamatu. Euroopa Parlamendi poolne kohustuslik kontroll on võõrandamatu. Lissaboni lepingu peatset jõustumist arvestades on seetõttu ülimalt oluline, et Euroopa Parlament osaleks õigusloomes nõukoguga võrdsetel alustel. Ükski pakiline põhjus pole tähtsam kui kodaniku vabaduste ja eurooplaste julgeoleku kaitse.

Sellest tulenevalt nõuan tungivalt, et lugupeetud kolleegid ühineksid väljapakutud dokumentide tagasilükkamisega, loobumata seejuures toetusest Euroopa Politsei ametile – mida me tõepoolest toetame –, kuni nõukogu võimaldab Euroopa Parlamendil otsuste tegemisest osa võtta. Ühtlasi panen ette paluda komisjonil ja nõukogul see ettepanek tagasi võtta ning esitada uus, mille puhul järgitakse Lissaboni lepinguga ettenähtud pädevusala.

Austatud juhataja! Kui ma uuesti sõna saan, selgitan oma seisukohta veenvamalt ja arusaadavamalt. Hetkel aga lõpetan.

Sonia Alfano, raportöör. – (IT) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Ma soovin rääkida Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustikust.

Nimetatud võrgustik loodi 2001. aastal nõukogu otsusega 2001/427/JSK. Selle eesmärk oli hõlbustada koostööd ning teabe ja kogemuste vahetamist riikide ja Euroopa tasandil; koguda ja analüüsida ajakohast teavet eelkõige eesmärgiga vahetada parimaid tavasid; korraldada konverentse, seminare, kohtumisi ja muid algatusi, et elavdada ja soodustada kogemuste ja parimate tavade levitamist; ning nõustada nõukogu ja komisjoni kriminaalpreventsiooni küsimustes.

Otsusega nähti ette, et Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustiku struktuur põhineb komisjoni ja liikmesriikide määratud kontaktpunktidel. Nendest kontaktpunktidest vähemalt üks pidi esindama mingit riigiasutust ning ülejäänud kaks määratud kontaktpunkti pidid esindama vastava eriala teadlasi või ülikoolide õppejõude. Igal juhul kohustati liikmesriike kaasama teadlasi, õppejõude, vabaühendusi ja kodanikuühiskonda. Isegi Europol ning Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskus osalesid ekspertidena selles töös.

2005. aastal reformiti esimest korda võrgustiku struktuuri. Reformiga loodi kaks alalist komisjoni – üks töö kavandamiseks ja teine teadusuuringuteks – ning veebilehe haldamine anti komisjonilt üle Ühendkuningriigile, kes ajakohastab seda ka praegu.

2007. aastal toimus uus hindamine, mille käigus tehti kindlaks eelkõige vajadus tugevdada sekretariaati ning toonitati tarvidust tegeleda alalistele komisjonidele ja riikide esindajatele eraldatavate vahendite küsimusega.

Märtsis 2009 avaldati võrgustiku välishindamise tulemused. Selles keskenduti võrgustiku loomise eesmärkide tähtsusele, kuid toodi päevavalgele ka kahetsusväärsed organisatsioonilised puudujäägid, mis takistasid eelnevalt mainitud oluliste eesmärkide saavutamist.

Nimetatud probleemid, mis on pannud võrgustiku peaaegu et läbi kukkuma, hõlmasid sobivate vahendite puudust, vähetõhusat sekretariaati, riikide esindajate väikest panust ja väga halba töökava.

Hinnangus kaaluti ka võimalust võrgustik likvideerida. Hindamise tulemusena moodustas võrgustik töörihma, et vaadata läbi märtsis 2009 antud soovitusel. Töörihm asus seisukohale, et võrgustiku loomise aktis tuleb teha teatud muudatused. Eeskätt tehti ettepanek luua eraldi sekretariaat, mida rahastatakse ühenduse programmidest saadavate vahenditega.

Kuigi mõned liikmesriigid pakkusid uuesti välja mõtte võrgustik likvideerida, arvasid teised, et seda tuleks reformida. Euroopa nõukogu eesistujariik Rootsi nõustus selle ettepanekuga ning seadis selle koguni oma kuuekuulise eesistumisaaja prioriteediks. Siinkohal pean rõhutama, kui piinlik on mul näha neid tühje toole, arvestades, et need ettepanekud tegi eesistujariik Rootsi ise.

Ettepaneku järgi peaks võrgustik koosnema sekretariaadist, liikmesriikide kontaktpunktidest ja juhatusest. Juhatuse peaks koosnema liikmesriikide nimetatud esindajatest ja seda juhataks esimees, kes juhhib täitevkomiteed.

Minu meelest on siin ka teatav segadus kontaktpunktide ja riikide esindajatega. Kodanikuühiskond, akadeemiline ringkond, kogemustega isikud ja seega ka eksperdid on kõik võrgustikust välja jäetud. See on väga tõsine asi. Täielikult on kaotatud struktuurilised sidemed võrgustiku ning muude kuritegevuse ja selle ennetamise tegelevate ühenduse institutsioonide ja organite vahel.

Otsusega ei nähta ette mingeid koostöövorme Euroopa Parlamendiga ning välja on jäetud keeleoskuse nõue, kuigi varem oli see olemas.

Raportöörina leian, et kõnealune ettepanek on täiesti mõjutu ja see ei ole mitmel põhjusel suuteline kriminaalpreventsioonile kaasa aitama. Esiteks ei ole ettepanekuga täidetud selle koostamise eesmärke. Teiseks ei ole komisjoni, nõukogu ja liikmesriikide vahel tehtud mingit koostööd ning ma arvan, et seda tuleb käsitada teatud vastutegevusena võrgustikule endale.

Kriminaalpreventsiooni ei saa taandada parimate tavade vahetamisele. Kahjuks oleme olnud tunnistajaks millelegi, mis on peaaegu et teatavat laadi turism erinevate ametnike hulgas, kes on külastanud mitmeid riike ega ole sageli suutnud isegi üksteisega kõnelda, sest pole olnud tõlke. Kodanikuühiskonna ja vabaihenduste vähene kaasamine ning kriminaalpreventsioonimaterjalide – näiteks kooliõpikute – koostamata jätmise muudab selle võrgustiku täiesti kasutuks. Võrgustiku toimimasaamiseks tuleks minu meelest selle volitusi laiendada ning hõlmata sellega ka kuritegevuse vastane võitlus ja organiseeritud kuritegevuse ennetamine.

Seepärast panen ette lükata tagasi see ettepanek, mille oleks saanud heaks kiita vaid juhul, kui nõukogu oleks esitanud tõesti põhjaliku dokumendi. Kahjuks seda ei tehtud.

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Austatud juhataja! Kuulasin suure huviga James Nicholsoni, Sophia in 't Veldi, Jan Philipp Albrechti ja Sonia Alfano kõnesid. See on arutelu, mille käigus on tõusetunud nii menetluslikud kui ka sisulised probleemid.

Mis puudutab menetluslikke küsimusi, siis mõistan Euroopa Parlamendi seisukohta täielikult. Lissaboni leping jõustub peatselt. Seega saan igati aru küsimustest, mida osad nõukogu otsused võivad Euroopa Parlamendis tekitada. Õige on ka see, et komisjon tunneb tekkinud olukorra pärast pisut kahetsust. Siiski tahan nüüd Euroopa Parlamendile neid kolme teemat natuke selgitada.

Nagu te kõik teate, hakkab Europoli suhtes – valitsustevahelist konventsiooni asendava nõukogu otsuse alusel – kehtima uus õigusraamistik ning Europolist saab 1. jaanuaril 2010 Euroopa amet. Nõukogu otsuse vastuvõtmisele eelnesid pikad läbirääkimised ja ettevalmistused selle rakendamiseks käivad.

Ma tõesti mõistan Euroopa Parlamendi muret ning ka mina ootan pikisilmi uue institutsionaalse raamistiku jõustumist, sest see annab Euroopa Politseiameti üle suurema demokraatliku kontrolli. Me peaksime võtma õppust nõukogu kehtiva otsuse algsest rakendamisest, et meil oleks tugev alus, millele tulevane õigusloome üles ehitada. Seetõttu on kasulik kaasata Euroopa Parlament ja teised huvitatud isikud Europoli käsitlevate uute õigusnormide koostamisse, eriti seoses tingimustega, mille alusel Euroopa Parlament ja riikide parlamendid Europoli tegevust kontrollivad.

Sellele vaatamata, lugupeetud juhataja, on mul kahju, et Euroopa Parlament on nõukogu otsuste eelnõud tagasi lükanud. Tegemist on Europoli töö olulisi tahke käsitlevate rakendussätetega, ilma milleta Europol ei saa toimida.

Tulen nüüd kohtuekspertiisi laborite küsimuse juurde. Jällegi mõistan ma Euroopa Parlamendi soovi, et kohtuekspertiisi laborite tegevuse akrediteerimise kohta koostatud raamotsus tehtaks teistsugusel alusel. Komisjon toetab akrediteerimist, sest pooldab nimetatud laborite töö kvaliteedi parandamist eriti sõrmejälgede ja DNA-proovidega seotud delikaatsete tehniliste võtete vallas. Laborite rangem akrediteerimine suurendab avalikkuse usaldust.

Jällegi olen ma teadlik õiguslikust alusest tulenevatest probleemidest. Sarnaselt Euroopa Parlamendile leiab komisjon, et kui raamotsus puudutab Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 50 kohaseid teenuseid, peaks selle otsuse õiguslikuks aluseks olema artikkel 50. Komisjonis oleme teinud avalduse, mis kajastub justiits- ja siseasjade nõukogu 23. oktoobri 2009. aasta koosoleku protokollis. Selles avalduses jätab komisjon endale õiguse võtta tulevikus meetmeid, mida ta peab vajalikuks.

Lubage lisada, et vastavalt finantseeskirjadele on komisjon nõus toetama rahaliselt nende liikmesriikide tegevust, kes võimaldavad kohtuekspertiisi laborite akrediteerimist. Lõpetuseks, komisjon on valmis hindama selle akti rakendamist ja kohaldamist 1. juuliks 2018, nagu on sätestatud artikli 7 lõikes 4 (uus).

Mis puudutab kõnealust akrediteerimist, siis kuigi ma mõistan Euroopa Parlamendi seisukohta, arvan ma ka, et põhimõtteliselt on suund siin õige ja arvesse on võetud kõiki parlamendis väljendatud vaatenurki.

Nüüd lähen edasi Euroopa Liidu kriminaalpreventsiooni võrgustikuga. Loomulikult me usume, et kuritegevust tuleb ennetada. Kuritegude ja organiseeritud kuritegevuse vähendamiseks sunnimeetmetest ei piisa. Ennetamine on ülimalt tähtis nii kohalikul kui ka piiriülel tasandil. Oma hiljutistes ettepanekutes inimkaubanduse ja lapsporno kohta nägin ma ette ka ennetavad meetmed.

Lugupeetud proua Alfano, äsja tõite te välja võrgustiku nõrgad kohad. Olen teadlik, et hiljutise hinnangu põhjal on Euroopa koostöö organiseeritud kuritegevuse vastases võitluses hädavajalik. Tean ka seda, et ametiasutused, organisatsioonid ja erasektor soovivad valdkonnaülelt lähenemist, mille eesmärk on kogemuste, meetodite ja dokumentide jagamine Euroopas.

On õige, et Euroopa Liidu kriminaalpreventsiooni võrgustikul on strateegilisi, poliitilisi ja organisatsioonilisi probleeme. Komisjon on nendest teadlik. Lühikeses plaanis oleme suurendanud rahalist abi võrgustiku sekretariaadile.

Stockholmi programmis oleme esmatähtsale kohale seadnud politseikoostöö ning vajaduse suuta seda kooskõlas Lissaboni lepinguga ühenduse tasemel hallata. On tõsi, et kõnealune võrgustik saab täita mitut teie nimetatud ülesannet ja võib enda kanda võtta kohustusi, mille kohta te tõite mõningaid huvitavaid näiteid.

Arvatavasti näeme tekkimas sotsiaal- ja haridusasutuste ühisprojekte, mis hõlmavad koole, täiendusõpet ja kraadiõppekursusi. Ilmselgelt seisame me kuritegevuse ennetamise poliitika uue ja suure alguse juures.

On selge, et kodanikuühiskonna ja Euroopa Parlamendi rolli tuleb suurendada. Lisaks hakatakse nüüd politseikoostöö küsimustes otsuseid tegema kaasotsustamismenetluses. Seega arvan, et uue õigusliku aluse raames saame teha nii tihedat koostööd kui võimalik. See oleks kõigi nende kodanike huvides, kelle jaoks on julgeolekuküsimused igapäevaelu osa.

Loomulikult tunnen ma kahetsust mõnede asjade pärast selles arutelus, mis keskendus nii järgitavale menetlusele kui ka sisulistele küsimustele. Kuid ma arvan ka, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist ja Stockholmi programmi järgides võime edaspidi olla palju edukamad. Euroopa Parlament saab mängida täit rolli selles uues organiseeritud kuritegevuse – tegelikult igasuguse kuritegevuse – vastases strateegias.

Wim van de Camp, *fraktsiooni PPE nimel.* – (NL) Tahan tänada komisjoni asepresidenti meile antud vastuste ja erinevatel teemadel väljendatud vaadete eest.

Õigusalane koostöö Euroopa Liidus on väga tähtis küsimus. Kui me räägime kodanike Euroopast, peame silmas eelkõige õigusalast koostööd. Siin on meie kõige tähtsam ülesanne kuritegevusega võitlemine – peamiselt seetõttu, et kuritegevus levib üha enam üle riigipiiride. Ulatuslik piiriülene kuritegevus on sageli suur probleem, millega võrreldes tundub riigisisene kuritegevus vaid pisut hullem kui tühine huligaansus.

Sellega seoses pooldab Euroopa Rahvapartei fraktsioon igati mitte üksnes Europolile, vaid ka Eurodacile tugeva aluse loomist. Pean silmas meie kohtuekspertiisi laborite raamistikku.

Organiseeritud kuritegevusega võitlemises on tähtis osa kuritegevuse vastu võitlejate demokraatlikul järelevalvel. Kindlasti ei taha ma selle tähtsust kuidagi vähendada, aga ma palun, et te võtaksite arvesse ohvri olukorda ja teeksite seda ka siis, kui me eelolevatel kuudel ettepanekuid arutame. Kuritegevusega võitlemisel tuleb sageli austada kahtlustatavate õigusi, mis on väga õige, sest kahtlustatava õigus eraelu puutumatusel ja tema positsioon kriminaalmenetluses on väga olulised. Kuid ma tahaksin, et me pööraksime järgmise viie aasta jooksul suuremat tähelepanu ohvri olukorrale. Austatud juhataja! Põhiõigused ei ole absoluutsed õigused. Neid tuleb alati kasutada olenevalt olukorrast või nagu öeldakse Madalmaade põhiseaduses, „arvestades kõiki õigusaktide sätteid”. See kehtib ühtmoodi nii kahtlustatavate kui ka ohvrite kohta.

Mõistan seda hästi ja nõustun, et praegu peab Euroopa Parlament nende nelja dokumendiga seoses ütleva: „Pidage kinni!”. Oodakem kuni 1. detsembrini, mil meile esitatakse uued ettepanekud, alles siis peame ette võtma tõelise kontrolli, mis nõuab Euroopa Parlamendi tegelikku kaasamist.

Ramón Jáuregui Atondo, *fraktsiooni S&D nimel*. – (ES) Lugupeetud juhataja! Meil on probleem. Kogu parlament palus komisjonil kõnealuseid küsimusi käsitleva õigusaktide paketi üle vaadata, aga Jacques Barrot ütles meile väga armastusväärset, nagu alati, et paketiiga on pikka aega tegeletud, seda on põhjalikult arutatud ja 1. jaanuaril hakkab see kehtima. Selline on tegelik olukord – meil on probleem.

Minu arvates, härra Barrot, peaksite oma ametijärglasele ütleva – sest ma tean, et teie ei saa meile sellele küsimusele vastata –, et kui ta võtab osa Euroopa Parlamendi kuulamistest, kavatseme talt küsida, kas tal on plaanis koostada kõnealuse teema kohta õigusaktide pakett, sest kogu parlament palub seda ja tegemist ei ole lihtsalt üliagara õigusloomealase pingutusega.

Euroopa Parlament mitte ei palu enda kaasamist, vaid ta peab olema kaasatud. Ta tuleb kaasata sellepärast, et mõne päeva pärast saab ta sedalaadi seadusandja rolli. Küsimus ei ole enam parlamentaarses kontrollis, vaid pigem selles, et me tahame teha edasisi ettepanekuid. Näiteks näen ma paljudes meile esitatavates direktiivides ja otsustes rohkelt lünki, puudusi ja suurt õiguslikku ebakindlust. Me tahaksime neid sätteid siin muuta.

Ma arvan, et Europolile tuleb koostöö kasuks. Ma tean, et Europol teeb juba komisjoniga koostööd ja ma tahan, et see jätkuks, sest minu sooviks on Europoli areng. Ma tahan ka, et te austaks Euroopa Parlamendi õigust öelda välja, mida ta nendest sätetest arvab, sest see ongi meie seadusandlik ülesanne ja me tahame seda täita.

Seega ütlen teile praegu, et kui järgmine volinik meie ette astub, küsime talt, kas ta võtab endale kohustuse koostada kõnealust teemat käsitlevad õigusaktide ettepanekud, et Euroopa Parlament saaks õigust luua. See on kõik, muud ei ole mul lisada.

Nathalie Griesbeck, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Minu märkus on lühike. Esiteks puudutab see sisu ja teiseks menetlust. Kordan mõningaid asju, mida kõik fraktsioonid on juba väga hästi väljendanud.

Kuigi meie kõigi jaoks on ülimalt oluline luua Euroopa Liidus vabadesel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala, mis on kahtlemata üks näide meie kujundatavast demokraatlikust Euroopa mudelist, ning kuigi paljude jaoks meist on Europol vahend, mida saab kohandada, peame me ikkagi tähtsaks ressurside – organiseeritud kuritegevuse ja igasuguse salakaubanduse vastu võitlemisel eelkõige inim-, aga ka tehniliste ressurside – koondamise ranget kontrolli ja sellega kaasnevat võimalikult suure õiguskindluse tagamist, sest me piirame oma võimu kõige tähtsamat osa – Euroopa kodanike õigusi ja vabadusi.

Mis puudutab menetlust, siis juba öeldu kordamisega riskides tahan lugupeetud volinikule Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel kinnitada, et kogu tehtud töö ei ole olnud asjatu. Kuid meie kodanikud saaksid asjadest valesti aru ja tõlgendaks neid täiesti vääriti, kui pärast nii pikka venitamist Lissaboni lepingu järgsete institutsioonide töölerakendamisega ei ole meil kannatust oodata veel mõni tund või isegi päev, et kasutada meile nii olulist kaasotsustamispädevust.

Kordki Euroopas on väga tähtis oodata paar nädalat, kuni meil on dokument, milles järgitakse meie menetlusraamistikku, ning nagu Sophia in 't Veldil, on ka minul kahju, et nõukogu ei ole siin koos meiega, sest tegu on peamiselt nõukogu asjaga. Oma komisjoni nimel leian seega, et meile tuleks esitada uus õigusakti ettepanek.

Raül Romeva i Rueda, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (FR) Austatud juhataja! Samas vaimus jätkates tahan võtta sõna inimesena, kes koordineerib Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonis vabadust puudutavaid küsimusi, mis ongi minu jutu teema.

Oleks mõistetamatu, kui me olukorras, kus Euroopa Parlament saaks osaleda kaasotsustamismenetluses, seda võimalust ei kasutaks. Seetõttu oleme kõik selles küsimuses ühel meelel. Me peame igal juhul ootama ja vaatama, kuidas asjad arenevad, aga kindlasti tekiks probleem, kui me ei saaks osaleda nii, nagu me õiguspäraselt nõuame.

Tahtsin teha ka teise lühikese märkuse seoses kohtueksperitiisi laboreid käsitleva raportiga – sest see on teema, mida ma olen jälginud – ning öelda nii selgelt kui võimalik, et koordineerimise vajadust arutades peame uurima väga põhjalikult ka detsentraliseerimise küsimust. Ärgem unustagem, et teatud liikmesriikides ei ole mitte üks kohtueksperitiisi uuringute keskus, vaid mitu. Selle taga on territoriaalne jaotus ning olemasolevad politsei- ja õigussüsteemid. Nii on näiteks Hispaanias. Sellega tuleb kursis olla, sest kui me tahame, et kooskõlastamine oleks edukas, peame meeles pidama, et see ei toimu mitte üksnes liikmesriikide vahel, vaid ka niisuguste piirkondade vahel, kus kehtivad lahknevad tingimused, mis ei pruugi riigi tasandil kehtida.

Marie-Christine Vergiat, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Kordan seda, mida mitu kolleegi on juba öelnud.

Enne Lissaboni lepingu jõustumist paluti Euroopa Parlamendil kiirkorras vaadata läbi neli Europoli käsitlevat dokumenti ning Europoli poolt muu hulgas kolmandatele riikidele edastatavate andmete konfidentsiaalsuse kaitse küsimus. Meie siin parlamendis mõistame ühehäälselt hukka viisi, kuidas meilt nõuti kõnealuste dokumentide ülevaatamist, kui need käsitlevad teemasid, mis kuuluks pärast Lissaboni lepingu jõustumist kohe kindlasti kaasotsustamismenetluses läbivaadatavate küsimuste hulka.

Paljud meist leiavad, et meie kodanikel on õigus julgeolekule ja et terrorismivastane võitlus on esmatähtis. Tuleb teha kõik võimalik, et meie kodanikke ei saadaks pidev hirm langeda terrorirünnakute ohvriks. Seetõttu on tähtis, et me teeks politseikoostöö tugevdamiseks kõik endast oleneva. Ent seda ei tohi teha ükskõik millise hinnaga ning kindlasti mitte nii, et kahjustatakse avalikkuse põhiõigust eraelu puutumatusse, vabale liikumisele ja sõnavabadusele.

Lubage lisada, et kuritegevuse ennetamine ei tohiks tähendada rohkem – ja üksnes rohkem – sunnimeetmeid. Meie demokraatlike riikide jaoks on suur au kaitsta igal ajal vabadust ja mitte piirata seda ilma hädavajaduseta. Seetõttu peaks politseikoostööd reguleerima konkreetse õigusraamistikuga, millega tagatakse edastatava teabe konfidentsiaalsus ning õige tasakaal teabe ja mainitud julgeolekueesmärkide vahel.

Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon palub koos teiste fraktsioonidega seega nõukogul ja komisjonil antud ettepanekud tagasi võtta. Ja veel, ka minul on kahju, et nõukogu ei ole täna siin.

Gerard Batten, *fraktsiooni EFD nimel*. – Lugupeetud juhataja! Kõnealuste raportitega sätestatakse Europoli jaoks eeskirjad, kuidas koguda ELi kodanike kõige isiklikumat teavet ning vahetada seda ELi liikmesriikide ja ka kolmandate riikidega.

Tähelepanuväärne on, et neis räägitakse väga palju nimetatud teabe lubamatust avaldamisest, et Europoli põhihuvidele mitte vastu töötada või neid kahjustada. Nendes ei mainita aga sõnagagi selle õnnetu ja süütu kodaniku huvide kaitsmist, kes võib Europoli painajaliku uurimise alla sattuda.

Koguda lubatakse ka kõige isiklikumat teavet, sealhulgas andmeid seksuaalse sättumuse ja pangakonto kohta. Seda teavet võidakse jagada koguni kolmandate riikidega, sealhulgas selliste „silmapaistvalt demokraatlike” riikidega nagu Albaania, Peru ja Venemaa Föderatsioon.

Suvalisest objektiivsest seisukohast vaadatuna on Europol täiesti ebavajalik, aga ELi subjektiivse seisukoha järgi on ülimalt oluline omada veel üht poliitilises tähenduses riikluse tunnust – enda poliitisejõude.

Kui paljud ELi tõrksatest kodanikest teavad, et Europoli ametnikke ei saa ühegi nende kohustuste täitmise käigus lausutada sõna või tehtud teo eest kohtu alla anda? Nende siinviibijate jaoks, kes on just pääsenud politseiriigist, ei pruugi see tunduda kuigi oluline, aga selline õiguskaitseametnike immuunsus on Inglise õiguses tundmatu nähtus.

Samal ajal kui EL loob oma õigussüsteemi selliste vahenditega nagu Euroopa vahistamismäärus, tagaselja peetavad kohtumenetlused ning nüüd ka oma politsei jõud, näeme meie Suurbritannias, kuidas hävitatakse meid varem kaitsnud kõige põhilisemaid ja kallimaid vabadusi.

Vähemalt jätkus igal raportööril kohusetunnet öelda, et need ettepanekud tuleb tagasi lükata, kuni Lissaboni leping on õiguslikult jõustunud. Kui ELil oleks mingitki kohusetunnet, siis korraldataks Lissaboni lepingu üle rahvahääletused ja see ei jõustukski.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Austatud juhataja! Europoli toimingud tegid hiljuti taas lõpu inimkaubandusega tegelevatele ringkondadele, kes toimetavad ebaseaduslikke rändajaid salaja üle piiri. See on kiiduväärt. Tulevikus oleks samamoodi kiiduväärt Europoli kaasamine kõikide raskete rahvusvaheliste kuritegude vastasesse võitlusesse. Loomulikult on üldjoontes hea, kui erinevad asutused teevad kuritegevuse vastases võitluses koostööd.

Kuid lahendamata on andmekaitse küsimus seoses kavaga anda kõikidele asutustele piiramatu juurdepääs andmetele. Meile määratakse pähe lubadusi andmekaitseinspektori kohta, kuigi selge pole isegi see, milline on tegelikult tema järelevalvealane pädevus. Riikide andmekaitseametnike tegevusulatust piiratakse juba üha hoogsamalt ning neil ei ole erilist voli sekkuda ega mingit tegelikku mõju. Tõenäoliselt on see nii ka ELi tasandil.

Viimase kümnendi jooksul on kodanikuõigusi ja vabadusi terrorismivastase võitluse nimel järjest enam kitsendatud. Kui just nüüd, mil Lissaboni leping annab Euroopa Parlamendile kaasotsustamisõiguse, tahavad justiits- ja siseministrid finantstehingute kokkuleppe kiiresti läbi suruda, teevad nad seda vaid seetõttu, et nad on teadlikud sellega seonduvatest laiaulatuslikest andmekaitseküsimustest ja sellest, et SWIFT-lepingu korral nad terve nahaga ei pääse. Isegi riikide õiguskaitseasutustele ei ole vastavate põhiseadustega sellist õigust antud, miks peaks siis Europol ning tagaukse kaudu ka EL ja eelkõige Ameerika Ühendriigid sellised piiramatud õigused endale saama? Minu arvates tuleks meil peatada selline rünnak andmekaitse vastu.

Simon Busuttill (PPE). – (FR) Lugupeetud juhataja! Lubage mul kõigepealt öelda kiidu- ja tänusõnad komisjoni asepresidendile kõige eest, mis ta on teinud kõnesoleva valdkonna eest vastutava volinikuna.

Loodan, et kaks teile järgnevat volinikku – mitte üks, vaid kaks – saavad innustust teie poliitilistest vaadetest, pühendumusest ja tööst. Täna teid, lugupeetud asepresident.

(MT) Lubage mul nüüd pöörduda teema juurde seoses mulle hiljuti antud suurepärase võimalusega külastada oma riigis asutust, kelle vastutusalasse kuulub Europol, Europoliga suhtlemine ja Schengeni ruum. Selles asutuses on hulk politseiametnikke, kes teevad oma valdkonnas koos teiste ELi liikmesriikide politseiametnikega tublit tööd. Kiidan nende jõupingutusi ja tahan lisada, et see käik pani mind mõistma, kui suur tähtsus on Europoli ametil. Sain võimaluse näha väga selgelt selle tähtsust kuritegevusega võitlemisel, eriti nüüd, mil elame Euroopa Liidus ja paljudes Euroopa Liidu riikides vabadust ja vaba liikumist tagaval alal.

Põhjus, miks me kõnealuste ettepanekute vastu hääletame, ei ole mõistagi mitte selles, et meil oleks midagi Europoli vastu, vaid just selles, et meie Euroopa Parlamendina tahame aidata tugevdada seda asutust, millest järgmisel aastal saab amet, et ta saaks tööpoolest viia lõpule oma ülesande ja võidelda kuritegevusega tõeliselt tõhusal moel.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Mis puudutab nõukogu taotlust kiita heaks ettepanek Europoli ja selle partnerite, sealhulgas kolmandate riikide vahel teabe vahetamise kohta, siis on näha, milleni see viib. Kui nimetatud ettepanek kiidetakse heaks, tekitab see absurdse olukorra, kus muu hulgas reguleeritakse Europoli ja kolmandate riikide vahelise teabe vahetamist, ilma et Euroopa Parlament oleks selliste riikide loetelu veel kinnitanud.

Kõnealune ettepanek koos sealse kirjeldusega isikuandmete töötlemise kohta paistab sillutavat teed tõeliselt piiramatu andmebaasi loomisele, kusjuures see andmebaas võidakse teha kättesaadavaks isegi kolmandatele riikidele, keda Euroopa Parlament ei ole veel määratlenud.

Nõukogu ettepaneku artikli 15 lõikes 2 nähakse ette, et isegi juhul, kui puudub teave kuriteo toimepanemise kohta, võib edastada andmeid, mis paljastavad isiku rassilise või etnilise päritolu, poliitilised vaated, usulised või filosoofilised tõekspidamised, ametiühingusse kuulumise jne, kui see on hädavajalik, kusjuures täpsustamata on jäänud, mida tähendab „hädavajalik”. Mis veelgi hullem – selle sättega pooldatakse mõtet, et on olemas sellised asjad nagu rassilised rühmad.

Huvitav oleks kuulda, kuidas nõukogu selgitab, mis on rassiline rühm ja millised rassilised rühmad on olemas. Mis minusse puutub, siis minu arvates on olemas vaid üks rass – inimrass.

Neil põhjustel, aga ka selleks, et säilitada vajalikes ajapiirides töötama pidava Euroopa Parlamendi sõltumatus, olen seisukohal, et nõukogu ettepanekud tuleb ettenähtud tähtajal, s.o 30. novembril, nende praegusel kujul tagasi lükata.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Tahaksin ühineda Simon Busuttili tänuõnadega komisjoni asepresidendile, volinik Barrot'le tema tehtud töö eest. Kindlasti ei ole ta enda kanda võtnud lihtsat õigusloometeemat ja on sageli võidelnud tuuleveskitega, aga uskuge mind, lugupeetud asepresident, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni näol oleks te leidnud suurepärase mõttekaaslase, keda oleksite saanud sedalaadi olukordades kasutada. Igatahes on Europoli kohta palju öeldud, nii et ma leian, et ma ei pea üle kordama, mida kolleegid juba mainisid, nimelt seda, et on üllatav, kui enne 30. novembrit ehk enne Lissaboni lepingu jõustumist oodatakse meilt ikka, et me võtaks selle ettepaneku Euroopa Parlamendis vastu. Seda arvestades on loomulik, et Euroopa Parlament need ettepanekud tagasi lükkab.

Häbiväärne on ka see, et nõukogu ei austa meid täna oma kohalolekuga, mis võimaldaks tal siintoodud märkused teadmiseks võtta. Olen veendunud, et neid arvestatakse. Eelkõige tahtsin ma kommenteerida Timothy Kirkhope'i raportit kohtuekspertiisi laborite ja standardite kohta ning öelda, et meil tuleks mitu korda kaaluda, kas mitte alustada üksikasjadest, s.t sellest, milliseid andmeid edastatakse ja kuidas seda tehakse ning kas need andmed on tegelikult võrreldavad, eriti kohtuekspertiisi laborite puhul. Kui DNA-andmeid hangitakse erineval viisil ja need saadetakse seejärel edasi ning neid ei ole võimalik ühtima panna, siis tehakse asjaomasele isikule rohkem halba kui head. Ehk tuleks neid asju mees pidada.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Austatud juhataja! Aitäh teile, asepresident Barrot, et mõistate Euroopa Parlamendi selget seisukohta menetluslikes küsimustes. Me ei lükka nõukogu ja komisjoni ettepanekuid tagasi, vaid tahame otsuste tegemises osaleda. See on meie antava hääle puhul kõige tähtsam asjaolu.

On üsna selge, et Europol on üks Euroopa Liidu edulugudest. Just narkokuritegevuse, inimkaubanduse, terrorismi rahastamise ja rahatähtede võltsimise vastases võitluses mängib Europol teabe vahetamisel kesksel osa ja koondab olemasolevaid politseikoostöö võrgustikke. Ülimalt tähtis on Europoli ülesanderingi edasine laiendamine. Seetõttu peaksime tundma heameelt ka selle üle, et kõnealune amet saab uue õigusliku aluse. Just seal peab toimuma andmevahetus ja side Euroopa Liidu politseijõudude vahel. Seda on vaja selleks, et terrorismi ja kuritegevusega edukalt võidelda, samuti selleks – ja seda tuleb samamoodi selgelt väljendada –, et kaitsta Euroopa kodanike õigusi.

Niisugune on Euroopa hoiak ja sellised on Euroopa selged väärtused, mida kinnitas ka siinse parlamendi enamus SWIFT-koode käsitleva otsuse puhul septembri keskel. Me peame nõukogult ja komisjonilt nõudma, et nimetatud aluspõhimõtet ja suuniseid järgitaks nüüd ka Ameerika Ühendriikidega peetavates läbirääkimistes. Me peame seda tegema, et kindlustada Euroopa kodanike julgeolek.

Kinga Góncz (S&D). – (HU) Ka minul on hea meel, et nõukogu on võtnud eesmärgiks reformida Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustikku ja edendada selle arengut. Seda arvestades on tõesti kahju – nagu mitu inimest on juba maininud –, et siinse arutelu juures ei viibi enam nõukogu esindajaid.

Minagi soovin eristada menetluse kohta tehtavaid märkusi ettepanekute tegeliku sisu kohta tehtavatest märkustest. Otsus kõnealuse võrgustiku vajalikkuse kohta tehti kümme aastat tagasi. Praegune hindamine näitas, et võrgustik ei ole ära kasutanud kõiki võimalusi, mida oleks saanud. Kuid siiski on selgeks saanud, et me vajame sellist võrgustikku ja meil tuleb seda edasi arendada, kaasata sellesse tsiviilisikud ja teadlased ning teha koostööd õiguskaitseasutustega. Ka mina tahan öelda, et Sotsiaaldemokraatide ja Demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis peab võrgustiku tööd ja selle edasiarendamist tähtsaks. Euroopa Parlament lükkab selle algatuse praegu tagasi just seetõttu, et kõnealune meede oleks tulevikus Lissaboni lepingu alusel veelgi õiguspärasem ja me saaksime meetme kehtestamises aktiivsemalt osaleda.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Austatud juhataja! Euroopa suurim tegematajätmine praegu on see, et me ei ole siiani suutnud peatada meie silme all toimuvat inimkaubandust. Naisi ja lapsi müüakse nagu kaupa üle leti kõikides meie liikmesriikides. Europoli tagasihoidliku hinnangu järgi ostetakse ja müüakse Euroopas 2009. aastal pool miljonit naist. Me peame sellest avalikult rääkima ja töötama välja strateegiad, et see nähtus välja juurida.

ELis on institutsioone, mille eesmärk on võidelda inimkaubanduse ja organiseeritud kuritegevusega, aga praegu on nende töös palju vajakajäämisi. Liikmesriikide, komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamendi koostöö

peab muutuma palju paremaks, et me saaksime rasked kuriteod lõplikult käsile võtta. Nende alla kuuluvad organiseeritud kuritegevus, maffia tegevus ja ka inimkaubandus.

Vaid mõne päeva pärast jõustub Lissaboni leping täies ulatuses. Arvan, et siis võime pisut kergemini hingata, sest lõpuks ometi tekib lootus tihedamale koostööle kõikide meie liikmesriikide kodanike julgeoleku kindlustamisel. Varsti saame näha tugevamat Europoli ning Europoli ja Eurojusti vahel hakatakse tegema tõhusat koostööd. Siis saame viimaks alustada Euroopas võitlust organiseeritud kuritegevuse, sealhulgas inimkaubanduse ja maffialaadsete kuritegelike ühendustega. Oelgem 2009. aastal lõplikult, et inimkaubandus ei sobi praeguse ajastu Euroopasse.

Birgit Sippel (S&D). – (DE) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Me peaksime rääkima tänasest arutelust ja eelkõige arutlusele järgnevatest otsustest mitte vormilisest, vaid pigem poliitilisest vaatenurgast.

Loomulikult on laborite töö ühtsed standardid samuti vajalikud, et tagada usaldusel põhinev politsei ja kohtusüsteemi koostöö. Kuid sellel küsimusel on palju tahke, mida me ei saa ajapuudusel arutada. Põhimõtteliselt on asja tuum hoopis milleski muus – nimelt selles, kui tõsiselt võtavad poliitilises elus osalejad Lissaboni lepingut, Euroopa Parlamendi ja kodanike õigusi ning nõukogu ja Euroopa Parlamendi vahelist usaldusväärset koostööd.

Tahan tuua kolm näidet. Lissaboni lepingu järgi on kõrge esindaja Euroopa valjuhäälna eestkõneleja. On väga kahju, et liikmesriigid on siin ilmselgelt kohaldanud erinevaid tingimusi. Järgmisel esmaspäeval saaks Euroopa Parlament kontrollida veel kord põhjalikult paljudes punktides vastuoksuslikku SWIFT-koodide lepingut. Selle asemel kustutatakse leping mõni tund varem kiiresti nimekirjast ja allkirjastatakse Ameerika Ühendriikidega.

Sama olukord seisab meil ees seoses siin käsitletavate teemadega. Vahetult enne Lissaboni lepingu jõustumist palutakse meil suruda kiirkorras läbi otsused, mis sisaldavad tulevikku puudutavaid sätteid ja piiravad meie otsustusala või vähemalt kitsendavad seda märkimisväärselt. Me peame endilt küsima, miks see nii on, sest teiste teemade kohta oli ju võimalik uusi ettepanekuid esitada.

Nõukogu ja komisjoni hoiak on võtnud neilt võimaluse edastada eurooplastele selge sõnum, anda märku, et aluslepingu rakendamist võetakse tõsiselt, et valitseb kodanike demokraatlik Euroopa. Meil Euroopa Parlamendis on vaid üks valik – me peame need ettepanekud tagasi lükkama, sest me soovime laiapõhjalist avalikku arutelu ja tahame kasutada oma suuremaid õigusi, et toetada kodanikke juba praegu, mitte lähivõi kaugemas tulevikus.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Tänaõhtune väga huvitav arutelu on meil aidanud mõista mõningaid väga olulisi momente eelkõige Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustiku kohta.

Esiteks, nüüd, mil meil on olemas Lissaboni leping, tuleb Euroopa Parlamendi rolli kaasotsustamismenetluse raames järjest suurendada ja seda peab tegema kahel moel. Kõigepealt kultuur – organiseeritud kuritegevust ja maffiarühmitusi saab kõrvaldada eelkõige teabe ja teadlikkusega. Silmapaiste Itaalia kohtunik Giovanni Falcone, kelle maffia tappis, ütles ikka, et maffia on nähtus, millel on algus ja lõpp. Selle lõpp tähendab kultuurilises mõttes ulatuslikku jõudude koondamist, mis peab saama alguse Euroopast ja Euroopa Parlamendist.

Teiseks tuleb organiseeritud kuritegevusega tõhusamalt võidelda. Eelkõige soodustab seda Euroopa prokuratuuri loomine ning minu meelest ka see, kui kaasata teatud väga rasked kuriteod, mis on sätestatud vaid mõnedes liikmesriikides. Pean silmas näiteks maffia kuritegusid.

Me peame mõistma, et maffia kriis puudutab kogu Euroopat, sest maffiarühmitused suudavad ka otse institutsioonidesse imbuda. Võib näha väga tihedat sidet maffiarühmituste ja korruptsiooni vahel, nagu on rõhutatud hiljutistes aruannetes, samuti maffia ja pettuse vahel Euroopa Liidus, nagu mainis meile hiljuti ka Euroopa Kontrollikoda.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Ühe Europoli kohta koostatud dokumendi variraportöörina saan üksnes korrata seda, mida enne mind kõnelenud parlamendisaadikud on juba öelnud.

Tänu oma osatähtsusele teabe kogumises, analüüsimises ja vahetamises kergendab Europol uurimist liikmesriikides ja nii on temast saanud kuritegevuse vastases võitluses oluline vahend.

Meie võitlus kuritegevusega peab olema tõhusam, aga samas peame Euroopa Parlamendi õigused otsustavalt maksma panema.

Nõukogu on otsustanud, et ta võtab Europoli paketi dokumendid igal juhul 30. novembril vastu, ootamata ära aega, mil Euroopa Parlament saab käsitletavas küsimuses 1. detsembril jõustuva Lissaboni lepinguga kaasotsustamisõiguse.

Ettepanekute tagasilükkamise eesmärk ei ole mitte takistada Europolil asumast täitma oma uut ülesannet Euroopa ametina, vaid laiendada siinse parlamendi – Euroopa Parlamendi – volitusi eelkõige vabaduse, turvalisuse ja õigusega seotud olulistest küsimustes.

Lõpetuseks arvan, et on õige anda Euroopa Parlamendile Europoli tegevuse kontrollimisel suurem pädevus, veendumaks, et Europoli valduses olevate andmete töötlemine ei kahjusta Euroopa kodanike õigusi.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Viimastel aastatel on kohtumeditiini valdkond köitnud üha suuremat tähelepanu. Peamiselt on siin põhjus selle järjest kasvav tähtsus võitluses kuritegude ja kuritegevusega.

Tihe riikidevaheline koostöö võib tõhustada kuritegevuse vastast võitlust. Praktilised kogemused näitavad üheselt, et ainuüksi sellisest koostööst ei piisa, vaid väga oluline on luua kogu Euroopa Liidu asjatundlikke laboreid hõlmav võrgustik ja ühine õigusraamistik, millega sätestatakse kohtuekspertiisi laborite töö standardid.

Tõsine probleem on see, et puudub kokkulepe, mille alusel saaks kohaldada teaduslike tõendite analüüsimisel ühiseid akrediteerimisstandardeid. See probleem tuleb kõrvaldada. Seetõttu loodan, et nõukogu astub esimesel võimalusel samme ja esitab uue dokumendi, mille koostamisse on olulisel määral kaasatud ka Euroopa Parlament.

Ehkki ma tahtsin kohtuekspertiisi laboritest rohkem rääkida, lugupeetud juhataja, soovin lõpetuseks öelda, et päris kindlasti ei taha ma Euroopa Parlamendi mõju ületähtsustada, aga minu meelest on täiesti ennekuulmatu, et ükski nõukogu esindaja ei leidnud aega siia tulla ja meie seisukohti kuulata.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Õiguslase kõrgharidusega inimese ja endise politseiametnikuna tahan rõhutada, kui tähtis on nõukogu raamotsus, mille eesmärk on kohustada rahvusvahelist standardit ISO 17025 järgima kõiki kohtuekspertiisi laboreid, kes edastavad geneetiliste proovide ja sõrmejälgede analüüside tulemusi. Selle ülimalt tähendusrikka otsusega tahetakse suurendada tõendite kogumise usaldusväärsust ning kasvatada ühiskonna usku õiguskaitseasutustesse ja kohtusüsteemi.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Austatud juhataja! Tõenäoliselt tuleme selle teema juurde tagasi kuue kuu pärast, mil me leiame end seismas silmitsi samade probleemidega. Ühest küljest on meie jaoks oluline, et politsei ja Europol teeksid nii tõhusat tööd kui võimalik. Teisest küljest ei tohi me hetkekski unustada, et me tegeleme siin inimõigusi ja sageli ka delikaatseid andmeid puudutavate küsimustega.

Sama töö ootab meid ees. Sellega seoses tahan juhtida tähelepanu eelkõige artiklile 15 nõukogu otsuses, millega võetakse vastu rakenduseeskirjad, millega reguleeritakse Europoli suhteid partneritega, sealhulgas isikuandmete ja salastatud teabe vahetamist. Soovin rõhutada asjaolu, et me räägime siin väga delikaatsetest andmetest ja ütleme, et nende edastamine on lubatud ainult siis, kui see on tõesti hädavajalik. Me peame mõtlema, kes on see isik, kes otsustab, mis on tõesti hädavajalik, sest see on väga oluline küsimus.

Jacques Barrot, komisjoni asepresident. – (FR) Lugupeetud juhataja! Minu töö ei ole olnud lihtne, arvestades, et nõukogu ei ole kohal. Sellele vaatamata tahan välja tuua mõned põhjused, miks nõustus komisjon ikkagi nende dokumentide esitamisega.

Mis puudutab kõigepealt Europoli, siis oleks keeruline peatada Europoli saamine ametiks. Europoli kohta koostatakse teisigi dokumente ja loomulikult on Euroopa Parlament siis kaasotsustaja. Väga raske oleks Europoli tööd katkestada. Lubage mul veel selgitada, et Europoli eesotsas on nüüd väga professionaalne inglane. Häbiväärne oleks kuidagi Europoli töösse sekkuda.

Kahe teise dokumendi puhul on tähtis tunnistada, et need on nõukogu ja liikmesriikide algatusel saadud tulemus. Sellegipoolest tähendab usaldusväärseid andmeid tagava laboritoimingute akrediteerimisega nõustumine liikmesriikide jaoks läbimurre. See on kiiduväärt saavutus ja samm edasi.

Mis puudutab preventsiivõrgustikku – ja siin on Euroopa Parlamendi märkused kõige enam põhjendatud –, siis kindlasti tuleb seda tulevikus tugevdada ja anda sellele lisaulesandeid. Mõistan teid suurepäraselt ning

täna Simon Busuttli ja Ernst Strasserit – ja kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni esimeest, kes oli ka enne siin –, kes mõistavad, et ka mina pooldan kindlalt Euroopa Parlamendi igakülgset kaasamist. Kogu minu viimase viie aasta tegevus on saanud võimalikuks tänu Euroopa Parlamendi toele. Seetõttu olen, nagu te teate, tõesti huvitatud Euroopa Parlamendi osalusest.

Tahan lisada, et komisjoni arvates on meil vaja põhjalikku, üksikjuhtumeid arvestavat analüüsi, mille abil teha kindlaks, kas kolmanda samba õigustikku oleks vaja muuta. Oluline on mõista, et me oleme valitsustevaheliselt tegevuselt üle minemas tegevusele ühenduse tasandil ning mul on justiits- ja siseasjade komisjoni üle hea meel.

Olen ühtlasi teadlik asjaolust, et te kõik tahate olla kaasatud sellisesse politseikoostöösse, mille puhul austatakse inimõigusi ja võetakse arvesse Euroopa Liidu väärtusi. Muidugi! Usun, et Euroopa Parlament avaldab soodsat mõju kõikidele tulevastele dokumentidele, mis võimaldavad meil edendada politseikoostööd ikka kooskõlas kodanike väärtuste ja õigustega.

Sellegipoolest on praegu üleminekuperiood ja ma mõistan täiesti teie soovi olla kaasatud kõnealuste dokumentide ettevalmistamisse. Kuid ma kordan, et komisjoni arvates tuleks meil üle vaadata kolmanda samba õigustiku dokumendid ja teha põhjalik juhtumipõhine analüüs. Kui olemasolevad aktid on aegunud või vajavad täiendamist või ajakohastamist, saame teha vastavad ettepanekud. Minu ametijärglased teevad ettepanekuid, mis võimaldavad Euroopa Parlamendil neid dokumente parandada, sest lõpuks ometi saab parlamendist kaasotsustaja.

Siinkohal, lugupeetud juhataja, lubage mul üle korrata, et vaatlen oma ametiaja lõpus erilise hoolikusega kõiki ettepanekuid, mida Euroopa Parlament on mulle teinud. Lubatagu mul siiski rõhutada, et me kõik oleme teadlikud vajadusest anda hulgale politsei- ja õigustööd käsitlevatele dokumentidele uus õiguslik alus, mille toel saaks Euroopa Parlament täita oma kaasotsustaja rolli.

Seniks aga loodetavasti mõistate minu selgitatud põhjusi, miks me tahame, et Europolist saaks amet 1. jaanuaril ja ta jätkaks oma tööd. Me oleme võtnud teadmiseks edusammud, mida liikmesriigid on vabatahtlikult teinud seoses laborite akrediteerimise ja kriminaalpreventsiooni võrgustikuga.

Ütlen veel kord, et ma saan aru Euroopa Parlamendi seisukohast ja kinnitan teile, et eelolevate nädalate jooksul kaitsen ma nii palju kui võimalik seda suurt vabadusel ja turvalisusel põhinevat ala, mida liikmesriigid hakkavad nüüd Euroopa Parlamendi aktiivsel toel arendama.

James Nicholson, *raportööri asendaja*. – Lugupeetud juhataja! Meil on olnud täna õhtul väga sisukas arutelu. Arvan, et eesistujariik on see, kes mõistetakse tänase puudumise pärast hukka. Teda ei olnud siin ja ma leian, et ta peaks selle pärast häbi tundma.

Tahan teha vaid paar märkust. Nõustun täielikult Sophia in 't Veldiga. Loomulikult tahame me tulevikus tugevat Europoli ning vajaduse korral ka paremat ja koostööalimat Europoli. Selle vajaduse mõistmiseks piisab, kui vaadata rohkeid probleeme, mis esinevad praegu meie piiridel. Kui nimetada neist vaid mõnda, siis nendeks on narkootikumid, inimkaubandus, rahvusvaheline kuritegevus ja terrorism.

Minu meelest oli see fraktsiooni PPE nimel kõneleja, kes tõstas mulle väga südamelähedase küsimuse, kui ta rääkis ohvri õigustest, mis peavad üles kaaluma kurjategija õigused. Leian, et see on asi, mille üle meil tuleb väga tõsiselt mõelda.

Kahjuks näeme sageli, et kuriteo sooritanutesse suhtutakse kaastundlikumalt ja neid toetatakse rohkem kui ohvrit, kes pidi juhtunu läbi elama. Paljudes valdkondades on nii sündinud. Mingil juhul ei saa seda vastuvõetavaks pidada. Leian, et me peame ohvreid rohkem toetama ja ma arvan, et just see määrab selgelt, kes on tegelik ohver. Kindlasti ei saa kuriteo toime pannud isikuid kohelda ohvriga võrdselt.

Kõik, kes arvavad, et tänapäeva ühiskonnas saab koostööd tegemata ellu jääda, hõljuvad pilvedes. Selline on tegelikkus, nii palju kui mina aru saan. Minu kodukandis Põhja-Iirimaa oleme seda mõne viimase nädala jooksul näinud väga lihtsa näite varal, kui Põhja-Iirimaa politseiteenistuse ja lõuna poolt Iirimaa riikliku politseiteenistuse An Garda Síochána vaheline koostöö võimaldas leida ja tagasi tuua miljoneid sigarette ning takistada nende turule jõudmist. Ka te tõesti arvate, et see oleks nii läinud, kui koostööd ei oleks tehtud – mitte üksnes nende vahel, vaid kuni Kaug-Idani välja?

Jah, mu sõbrad, meil peab olema tugev Europol, jah, me peame selle nimel tööd tegema ning jah, me peame püüdma teha koostööd, kui see on kõigi huvides.

Sophia in 't Veld, *raportöör*. – Austatud juhataja! Enne oma sõnavõttu tahan ka mina edastada oma tänusõnad volinik Barrot'le. Saan öelda vaid, et ta on seadnud oma ametijärglasele väga kõrge lati.

Ma ei lasku asja sisusse, sest ma arvan, et see arutelu jääb edaspidiseks, aga ma tulen korra tagasi menetluse juurde, sest ma tahan üht asja selgitada.

Kuulsin kolmandate isikute kaudu, sest jutt pärineb sealse tühja tooli omanikult, et nõukogul on kiirustamiseks väga hea põhjus: nimelt ei taheta katkestada Europoli tööd. Europolist peab saama amet 1. jaanuariks.

Kuid kui nõukogu oleks siiralt huvitatud Euroopa Parlamendi seisukohtadest, oleks ta võinud siia kohale tulla. Ta oleks võinud menetlust alustada juba ammu enne juuli lõppu. Ta oleks isegi võinud võtta vastu Euroopa Parlamendi ettepaneku ülikiiiresti tegutseda, sest parlament täidab alati oma kohustused ja vajaduse korral töötame me väga nobedasti.

Me pakkusime muuseas nõukogule välja sellise menetluse, mis oleks vähemalt vastanud Lissaboni lepingu mõttele. Me palusime ühekuulist ajapikendust, aga nõukogu lihtsalt ei tahtnud meile seda anda. Tõsiasi, et nõukogu täna puudub ega ole olnud huvitatud Euroopa Parlamendiga kõnelemisest, tõendab, et ilmselgelt ei taha ta Euroopa Parlamenti kaasata. See näitab nõukogu ebasiirust.

Mul on sellest kahju, sest nüüd, seitsme päeva, kolme tunni ja neljakümne minuti pärast peame hakkama tegema koostööd. Tahan juhtida siinkohal tähelepanu sellele – nagu üks meie kolleege juba väga hästi ütles –, et asi ei ole ainult meie egos. Asi ei ole selles, et Euroopa Parlament on kõrvale lükatud. Asi ei ole isegi mitte selles, et riikide parlamendid on kõrvale lükatud. Asi on vastutuses kodaniku ees, sest tegu on väga oluliste otsustega.

Me räägime isikuandmete ja konfidentsiaalsete dokumentide edastamisest kolmandatele isikutele, meie kodanike ehk meie esindatavate inimeste andmetest ja konfidentsiaalsest teabest. Nõukogu vastutab eelkõige nende, mitte meie ees.

Kui võtta asi kokku, siis ma kuulsin, mida volinik ütles, kuid ma sooviksin, et nõukogu teeks avalduse, milles lubatakse – arvestades, et kogu paketiga on kiirustatud – võtta otsus tagasi või vaadata see üle esimesel võimalusel, kõige rohkem kuue kuu jooksul, kaasata seejärel Euroopa Parlament täieulatuslikku kaasotsustamismenetlusse ja kanda vastutust kodanike ees.

Jan Philipp Albrecht, *raportöör*. – (DE) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahaksin tänada komisjoni Europoliga seoses tehtud töö eest. Soovin veel kord märkida, et eesmärk ei ole takistada Europoli ümberkujumist ELi ametiks.

Kuid tähtis ja delikaatne on küsimus, millised volitused antakse riigile suhetes kodanikega, ning seda tuleks siin parlamendis arutada. Demokraatlikus süsteemis on tegu parlamendi otsusega, mida tuleb põhjalikult arutada, et lõpptulemus oleks piisavalt õiguspärane.

Minu meelest on suhteliselt murettekitav, nagu Sophia in 't Veld juba mainis, et nõukogu ei ole isegi mitte kohal, et kuulata kriitikat, mis on minu arvates igasuguse demokraatia oluline osa. Loodan, et täitevvoim võtab lõpuks ometi arvesse Euroopa Parlamendi märkusi julgeolekupoliitika vallas siiani tehtud töö kohta.

Me vajame Euroopa Parlamendi arutelu ühelt poolt kodanikuõiguste üle ja teisalt julgeolekupoliitika tõhususe üle. Euroopa Parlament ja riikide parlamendid peavad saama mõlemas valdkonnas suurema sõnaõiguse.

Tahan tänada raportööri siin ühiselt edastatud sõnumi eest. Loodan, et see oli ilmeksimatult selge ja nõukogu reageerib sellele.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra, *raportöör*. – (ES) Lugupeetud juhataja! Tahan väljendada oma sügavat austust Euroopa Politsei ameti vastu, mida ma kahtlemata toetan. Loodan, et esimesel võimalusel tehakse talle kättesaadavaks kõik õiguslikud, inim- ja materiaalsed ressursid, mis on Lissaboni lepingu järgi vajalikud tema eesmärkide saavutamiseks ja kogu oma potentsiaali ärakasutamiseks.

Kui asi väga lühidalt kokku võtta, siis mis on see Euroopa Politsei amet, see uus amet?

See ei ole enam valitsustevaheline organ, vaid ühenduse eelarvega ühenduse organ, mis on Euroopa Parlamendi kontrolli all. Kuid me peaksime mõtlema ka selle peale, mida on kõige vähem määratletud. Me peaksime endalt küsima, mis on kõige ebamäärasem.

Kõige ebamäärasem on otsuses Euroopa Parlamendi poolne kontroll. Seetõttu ei mõista me, lugupeetud juhataja, kiirustamist, mida keegi ei oska usutavalt põhjendada ja millega sisuliselt piiratakse Euroopa Parlamendi poolset järelevalvet. Me ei saa sellega leppida. See on kõige tähtsam osa, austatud juhataja. Me ei saa nõustuda ka sellega, et nõukogu peseb oma käed sellest küsimusest puhtaks. Homsel hääletusel palume nõukogult juba mainitud avaldust. See peab olema avaldus, milles öeldakse, et nõukogu kohustub esitama Lissaboni lepingu alusel kuue kuu jooksul uue õigusaktide paketi.

Lõpetuseks, lugupeetud juhataja, ei ole mõistlik ega meie jaoks ka vastuvõetav aidata kaasa sama asja edendamisele, mida me ise kritiseerime. Näiteks ei saa nii olulist teemat käsitlevat kuut raportit arutada läbi ühe päraslõuna jooksul, veidi enam kui pooleteise tunniga. Kõigepealt tuleb meil rääkida kriminaalpreventsiooni võrgustikust, siis kohtuekspertiisi laboritest ja seejärel veel neljast Europoli käsitlevast raportist. See ei ole mõistlik.

Me nägime, kui oluline see arutelu on, aga me ei ole saanud sellesse süveneda, sest Euroopa Parlament ja selle teenistused on selle meie jaoks võimatuks teinud, kuna meilt nõutakse, et me tegeleks korraga kuue raportiga.

Seega, lugupeetud juhataja, loodan ma, et tulevikus mõeldakse meid puudutavad ja meile nii palju huvi pakkuvate arutelude korraldamine paremini läbi. Homme esitame küsimused nõukogule.

Sonia Alfano, raportöör. – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Tahaksin tänada selles arutelus osalenud kolleegide. Eelkõige tahan ma aga tänada Jacques Barrot'd, et ta meie muret kuulda võttis.

Ettepanekute tagasilükkamine, mille me välja pakkusime, on põhjendatud. Nende mõte ei ole öelda nõukogule lihtsalt „ei”. Vastupidi, me tahame olla kaasatud, sest Lissaboni leping jõustub mõne päeva pärast ning ma olen seisukohal, et Euroopa Parlamendi roll kaasotsustajana on põhjapaneva tähtsusega.

Ma ise palusin nõukogul esitada ametlikult Euroopa kriminaalpreventsiooni võrgustiku kohta palju põhjalikum ettepanek ja teha seda kohe pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Seda ei esitatud. Seetõttu tuli praegune ettepanek tõesti tagasi lükata. Leian, et Euroopa Parlamendil on õigus tegutseda täieõigusliku kaasotsustajana, eriti nii olulistest küsimustest nagu kõnealune teema.

Täna James Nicholsoni selle eest, mida ta ütles liiga tihti vahetusse minevate ohvri ja kurjategija rollide kohta. Selle paari kuu jooksul, mis ma olen Euroopa Parlamendis töötanud, olen täheldanud, et siinne parlament ja Euroopa Liit peavad terrorismivastast võitlust erakordselt tähtsaks, kuid samal ajal puudub paraku tahe tegeleda mitte üksnes kuritegevuse, vaid ka selle osaks oleva organiseeritud kuritegevuse vastase võitlusega.

Võimatu on kujutada ette kuritegevuse vastast võitlust või kuritegevuse ennetamist, ilma et kaalutaks mõtet võtta ulatuslikumaid meetmeid organiseeritud kuritegevuse ja maffia tegevuse tõkestamiseks ja takistamiseks, nagu mainis Luigi De Magistris, tsiteerides maffia mõrvatud kohtuniku Falcone tähelepanuväärseid sõnu.

Nüüd tahan teha väikese kõrvalepõike isikuna, kes on kahjuks pidanud siinkäsitletavaid probleeme omal nahal kogema. Liiga sageli ei aeta segi mitte üksnes ohvrit ja kurjategijat, vaid on ka valitsusi – ja paraku ei ole Itaalia valitsus sellele küsimusele suurt tähelepanu pööranud –, kes kohtlevad samalaadsete kuritegude ohvrid erinevalt. Terrorismi ohvrid koheldakse ühtmoodi ja maffia ohvrid teistmoodi.

Olen seisukohal, et selline vahetegemine ja diskrimineerimine ei tohi jätkuda, sest sellel ei ole mingit kohta Euroopas, kus eesmärgiks on uuenduslik poliitika.

Juhataja. – Lubage mul ühineda nendega, kes kiitsid Jacques Barrot'd vastutustundliku ja suurepärase töö eest. Tahan tänada raportööre tehtud töö eest.

Ühisarutelu on lõppenud. Hääletamine toimub teisipäeval, 24. novembril 2009.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Raffaele Baldassarre (PPE), kirjalikult. – (IT) Lissaboni leping muudab tunduvalt institutsioonilist tasakaalu, mis valitses algselt Maastrichti lepingu järgi kriminaalasjades tehtavas politsei- ja õiguskooostöös. Uus leping kehtestab, tõsi küll, oluliste eranditega, seadusandliku tavamenetluse ka vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva alaga seotud küsimustes.

Seetõttu tuleb kõik Europoli otsuse rakendamiseks tehtud muudatusettepanekud võtta vastu Lissaboni lepingus ette nähtud uue õigusraamistiku alusel. Europoli ei saa tugevdada, kui Euroopa Parlamendil ei ole

võimalik väljendada vabalt oma arvamust õigusaktide kohta, mis ei käsitle mitte üksnes tehnilisi, vaid ka poliitilisi küsimusi, näiteks isikuandmete edastamist.

Lubage mul lisada üks mõte, mis puudutab Euroopa Liidu järjest enam väljapoole suunatud pilku ning sisejulgeoleku- ja -kaitseküsimuste üha tihedamat seotust. Isegi kui Lissaboni lepingul ei ole vahetut mõju kaitse- ja julgeolekuturgude arengule, sillutab see teed ühtsemale ja usaldusväärsemale julgeolekukurule, mis vajab kooskõlastatud ja seega institutsioonide vahelist õigusloomet. Seetõttu oleks seda vaieldavam – et mitte öelda kahjulikum – võtta vastu Europoli otsuse rakendusmeetmeid muutvad „poliitilised” ettepanekud, järgimata Lissaboni lepingus sätestatud õigusloomemenetlust.

19. Infotehnoloogia tolliotstarbeline kasutamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Alexander Alvaro koostatud raport Prantsuse Vabariigi algatuse kohta eesmärgiga võtta vastu nõukogu otsus, mis käsitleb infotehnoloogia tolliotstarbelist kasutamist (17483/2008 – C6-0037/2009 – 2009/0803(CNS)) (A7-0052/2009).

Alexander Alvaro, raportöör. – (DE) Austatud juhataja! Soovin tervitada volinik Kallast ja oma kolleege. Põhimõtteliselt ei ole arutamisele tulev küsimus sugugi vastuoksuslik. Käsitlev teemaring puudutab tolli- ja aktsiisivaldkonnas kasutatava infotehnoloogia kohandamist. Paljude jaoks on see hirmus tehniline teema. Kuid pettuse ja muu kuritegevuse vastases võitluses moodustab see väga tähtsa osa tolli- ja aktsiisialasest koostööst ning teabevahetusest.

Meil on õnnestunud teha nõukogu eesistujariigi Rootsi edukat koostööd ning seetõttu soovin tänada kõiki, kes meid kogu töö vältel toetasid ja saatsid, sest kõnealune teema ei ole just kuigi uus. Euroopa Parlament on oma koostöövaimu näidanud sellega, et on võtnud käsile ja pannud parlamendikomisjonis hääletusele olulised muudatusettepanekud, mille nõukogu on oma töö käigus juba esitanud. Seega eeldan, et nimetatud küsimuses sel nädalal toimuval hääletusel on rõõmustav tulemus.

Ainus asi, millega Euroopa Parlament ei nõustu, on Europoli volituste laiendamine kõnealuses valdkonnas. Seda arusaama ei jagata loomulikult kõikides sinise parlamendi fraktsioonides. Kuid see kajastub tolli- ja aktsiisivaldkonna infotehnoloogiat käsitleva raporti lõpphääletuse tulemuses. Teatud ulatuses seondub see siin eelnevalt peetud aruteluga, kus me väljendasime teistsugust soovi, nimelt soovi anda märku, et pärast suhteliselt hiljutist Europoli ülesannete määratlemist, mille kohaselt saab Europolist amet, pikendatakse või laiendatakse selle volitusi mitmes kitsas ja konkreetses valdkonnas.

Üldiselt on Europoli tähtsust ja rolli arvestades ka õige, et tema volitused määratletakse niisuguses käsundis, nagu me siin otsustasime. See soodustab ühtlasi läbipaistvust, nii et mitte üksnes meil, vaid eelkõige kodanikel, kelle jaoks me poliitikat kujundame, oleks teada, mida on Europolil lubatud teha ja mida mitte. Läbipaistvus on liikmesriikides igasuguse uurimist ja politsei jõude hõlmava struktuuri oluline osa ning samamoodi peab see olema ka Euroopa tasandil.

Sellele lisaks ei ole mul suurt midagi öelda ja kuigi üldiselt kiputakse oma kõneaga ületama, siis mina saan siinsel juhul hakkama lühema ajaga. Tahan tänada nõukogu eesistujat ja kolleege suurepärase koostöö eest. Olen veendunud, et meil õnnestub sel nädalal kõnealuse raporti üle edukalt hääletada.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Lugupeetud juhataja! Komisjon toetab põhimõtteliselt nõukogu otsuse eelnõu teksti, sest vastastikuse abistamise ja halduskoostööalaste sätete üheaegne areng tuleb tagada võimalikult suures ulatuses. Samuti tuleb määratleda sätted, millega kaetakse Euroopa ühenduste üldelarvest kulud, mis tekivad tolliinfosüsteemi kasutamise ja liikmesriikides.

See õiguslik parandus ei tohiks tähendada eelarvemahu suurenemist. Tagada tuleb suurem vastastikune täiendavus Europoli ja Eurojustiga tehtava koostöö raames võetavate meetmetega, et neil asutustel oleks ühesugune õigus pääseda juurde tolliinfosüsteemile, sealhulgas tolli uurimisjuhtumite andmebaasi andmetele. Seda arvestades ei saa komisjon toetada Euroopa Parlamendi muudatusettepanekut, mille eesmärk on anda Europolile ja Eurojustile tolliinfosüsteemile / tolli uurimisjuhtumite andmebaasile erinevad juurdepääsuõigused.

Üldiselt on komisjonil hea meel suurema osa Euroopa Parlamendi esitatud muudatusettepanekute üle. Siinkohal tahan teha järgmised märkused.

Komisjon ühineb raportöör Alexander Alvaro arvamusega, mille kohaselt on kahetsusväärne, et liikmesriigid peavad tegema selle ettepaneku kohta otsuse kiirustades, enne Lissaboni lepingu jõustumist. Tegelikult sätestab Lissaboni leping uue õigusliku aluse, mis võimaldab asendada praeguse infotehnoloogia tollialase kasutamise konventsiooni uue õigusaktiga, millel oleks otsene mõju liikmesriikidele ja mida ei oleks vaja kehtima hakkamiseks riiklikku õigusesse üle võtta, nagu ei ole vaja üle võtta kehtivat määrust (EÜ) nr 766/2008 tolliinfosüsteemi haldamise kohta.

Komisjon jagab ka Euroopa Parlamendi arvamust, et IT-rakenduse andmekaitse järelevalve tagamiseks on kõige sobivam lahendus ühise järelevalveasutuse asendamine Euroopa andmekaitseinspektoriga. Ühise järelevalveasutuse ja Euroopa andmekaitseinspektori samaaegne järelevalve tekitaks ohu, et teatud tööd tehakse topelt või et see kattub. Igal juhul tuleks kehtestada kooskõlastuskord, mida saab kasutada muu hulgas asjakohaste soovitude andmiseks.

ISTUNGI JUHATAJA: SILVANA KOCH-MEHRIN

asepresident

Petru Constantin Luhan, *fraktsiooni PPE nimel*. – Lugupeetud juhataja! Kiidan ja tänan kolleeg Alexander Alvarot tehtud töö ja meievahelise hea koostöö eest raporti valmimise ajal. Tegemist on raportiga, mille puhul jõudsin ma raportööriga kokkuleppele põhipunktides, täpsemalt selles, et tolliinfosüsteemi sisestatud andmetele pääsevad juurde üksnes eraldi kindlaksmääratud organid ja personal, nagu liikmesriigid, Europol ja Eurojust.

Teine küsimus, mille ma ühes oma muudatusettepanekus tõstatasin ja mida raportöör toetas, puudutab tõsiasja, et liikmesriikidele, Europolile ja Eurojustile ei anta õigust edastada andmeid ELi mittekuuluvatele riikidele ja kolmandatele riikidele, sest neis riikides ei kaitsta andmeid piisavalt. Minu arvates on raportis toodud tolliinfosüsteemi ülevaade vajalik selleks, et kohandada seda paremini kontrolliteenistuste nõuetega ja võimaldada piiratud arvul kasutajatel süsteemis sisalduvat teavet analüüsida.

Nimetatud ülevaade tõhustab ka tolliasutuste koostööd ja kontrolli tänu ühisele automaatsele infosüsteemile, mis aitab ennetada ja uurida riiklike õigusaktide tõsiseid rikkumisi ning võtta selle eest vastutusele.

Marie-Christine Vergiat, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (FR) Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tahan parandada teadetetahvil olevat teavet. Ma ei ole liitunud Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooniga. Kuulun endiselt Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni.

Prantsuse valitsuse palvel on meile esitatud dokument, mis sätestab tolliasutuste koostöö Europoli ja Eurojustiga.

Jällegi on tegemist valdkonnaga, mis on pärast Lissaboni lepingu jõustumist kindlasti kaasotsustamismenetlusse kuuluv küsimus. Seetõttu on kahetsusväärne, nagu Europoli puhul, et kiirustamine on saanud tähtsamaks soovist kaitsta põhivabadusi.

Kõikide nende dokumentide puhul mõistame hukka asjaolu, et julgeoleku ja põhivabaduste austamise vahelist ülimalt tähtsat tasakaalu ähvardab järjest suurem paigastnihkumine põhivabaduste kahjuks. Samuti taunime suhtumist üldistesse tulemustesse, mis ei veena mõnikord meie kodanikke.

Meil on kahju ka sellest, et kõnealuse dokumendi puhul, millega tahetakse siduda tolli, politsei ja Eurojusti valduses olevaid andmeid, on Euroopa Parlamendi väljapakutav seisukoht palju arglikum kui meie Europoli suhtes väljendatud seisukoht. Ohud on ju samad, aga meile esitatud dokumentides ettenähtud kaitse veelgi hapram. Näiteks on häbiväärne, et andmete säilitamise perioode ei ole selgelt piiratud.

Ajal, mil julgeolekupolitsei kitsendab kõikides meie riikides järjest enam põhivabadusi, tekitab meis kahetsust tõsiasja, et Euroopa Parlament ei täida korralikult oma ülesannet neid õigusi ja vabadusi kaitsta.

Selles valdkonnas on vastu võetud mõned minu väljapakutud ettepanekud peamiselt Europoli kohta. Mul on selle üle väga hea meel ning ma tänan oma kolleege. Kuid sellest ei piisa, kui võtta arvesse proportsionaalsuse ja vajalikkuse põhimõtteid, mida tuleb alati järgida, kui kaalul on õigused ja vabadused.

Seetõttu jääb fraktsioon GUE/NGL selle dokumendi üle hääletamisel erapooletuks, kui muid, meie kodanikele suuremat kaitset tagavaid muudatusettepanekuid vastu ei võeta.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja! Selle algatuse eesmärk on kehtestada liikmesriikide tolliasutuste jaoks ühine, automaatne tolliteabe süsteem. See süsteem aitaks ennetada, uurida ja kõrvaldada nii ühenduse kui ka riiklike õigusaktide rikkumisi.

Mind rõõmustab soov lihtsustada teabevahetust ning parandada ja kindlustada tolliasutuste vahelist koostööd, samuti see, et kehtestatakse ühismeetmete võtmise kord. Olen kindel, et kiire ja tõhus teabevahetus kujuneb ebaseadusliku kaubanduse vastases võitluses põhjanevaks teenuseks.

Ent kui me räägime infosüsteemidest, ei tohiks me unustada, et need sisaldavad isikuandmeid. Kõige tähtsamad on küsimused, mis seonduvad selliste andmete ja eraelu puutumatus kaitsega.

Nõustun raportöör Alexander Alvaroga, et me peame olema valvsad ja vältima kõiki võimalikke põhiõiguste, eelkõige eraelu puutumatus rikkumisi. Õigus eraelu puutumatus tähendab, et süsteemi sisestatud isiklikku laadi teave peab piirduma üksnes hädavajalike andmetega, millega ei sekkuta isiku eraellu. Meil tuleb tagada, et neid andmeid saab kasutada vaid kehtivates õigusaktides üheselt määratletud ja piiratud eesmärkidel. Lisaks peaks nimetatud andmeid säilitama vaid seni, kuni see on vajalik selle eesmärgi saavutamiseks, milleks andmed salvestati.

Sama tähtis on tagada, et juurdepääs infosüsteemile on läbipaistev ja kooskõlas õigusaktidega, mida kohaldatakse sarnastele teabesüsteemidele, näiteks teise põlvkonna Schengeni infosüsteemile või viisainfosüsteemile. Seetõttu ei toeta ma Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsiooni esitatud muudatusettepanekuid.

Mis puudutab järelevalvet andmekaitse üle, siis sihtotstarbeliste lahenduste loomise asemel oleks parem ja mõistlikum säilitada ja võtta kasutusele samasugune järelevalvesüsteem nagu teiste sarnaste süsteemide puhul – mitte üksnes järjepidevuse pärast, vaid ka selleks, et tagada andmekaitse ühtsus.

Lõpetuseks, lugupeetud juhataja, jagan volinik Kallase ja raportöör Alexander Alvaro kahetsust selle pärast, et nõukogu püüab teema käsitlemist enne Lissaboni lepingu jõustumist kiirustades lõpetada.

Alexander Alvaro, raportöör. – (DE) Lugupeetud juhataja! Nagu me võime näha paljude inimeste soovist kõnelda, on tegemist kirgikütna õigusaktiga. Sellele vaatamata tahan kasutada korraks võimalust vastata volinik Kallase märkusele selle kohta, et komisjon lükkab Europoli puudutavad muudatusettepanekud tagasi. Ma mõistan tõesti väga hästi komisjoni põhjusi ja ka soovi olla järjepidev.

Just praegu tõstas Carlos Coelho küsimuse, mida on maininud ka teised, sealhulgas Marie-Christine Vergiat, ning mis on andnud meile palju mõtteainet. Kui meil on täita ülesanne kehtestada oma kodanikke puudutavate andmete suhtes võimalikult ranged normid, ei ole meil just palju abi – ja ehk võiks komisjon seda võiks tulevikus arvesse võtta, hoolimata sellest, et ta lükkab ettepanekud tagasi – sellest, et Europoli volitusi, s.t seda, milliseid andmeid töödeldakse, kelle loal seda tehakse või kellele andmeid edastatakse, käsitlevad sätted on laiali mitmes õigusaktis. Ühel hetkel ei ole enam selge, milliseid andmeid võib Europol kasutada, kuidas ta seda teha võib ja milliseid andmeid ei ole lubatud kasutada. Oleks mõistlikum, kui Europoli pädevus oleks ette nähtud üldsätetes, mitte õigusaktides, mis koostatakse alati juhtumipõhiselt. Nii oleks õigusaktid kodanikele arusaadavamad ja see soodustaks kindlasti ka Europoli tööd.

Rohkem ei ole mul midagi lisada. Ehk lubate mul siiski kommenteerida lühidalt varasemat märkust, mis puudutas Eurojusti ja Europoli erinevaid juurdepääsuõigusi. Siin peab loomulikult arvestama, et õiguskaitseorgan töötab teistmoodi kui uurimisorgan ja seetõttu peaks tal olema teistsugused volitused. Kuid kui meil peaks tulevikus olema õigusküsimuste eest vastutav volinik, on meil võimalus tegeleda selle küsimusega ka Euroopa tasandil.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.00.

20. Makromajanduslik finantsabi Gruusiale – Makromajanduslik finantsabi Armeeniale – Makromajanduslik finantsabi Serbiale – Makromajanduslik finantsabi Bosniale ja Hertsegoviinale (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu järgmistel teemadel:

- rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel Vital Moreira koostatud raport makromajandusliku finantsabi andmise kohta Gruusiale [KOM(2009)0523 – C7-0269/2009 – 2009/0147(CNS)] (A7-0060/2009);
- rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel Vital Moreira koostatud raport makromajandusliku finantsabi andmise kohta Armeeniale [KOM(2009)0531 – C7-0268/2009 – 2009/0150(CNS)] (A7-0059/2009);
- rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel Miloslav Ransdorfi koostatud raport makromajandusliku finantsabi andmise kohta Serbiale [KOM(2009)0513 – C7-0270/2009 – 2009/0145(CNS)] (A7-0061/2009);
- rahvusvahelise kaubanduse komisjoni nimel Iuliu Winkleri koostatud raport makromajandusliku finantsabi andmise kohta Bosniale ja Hertsegoviinale [KOM(2009)0596 – C7-0278/2009 – 2009/0166(CNS)] (A7-0067/2009).

Vital Moreira, raportöör. – (PT) Lugupeetud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Et ma kõnelen esimest korda Euroopa Parlamendi täiskogu istungil, siis lubage mul teid kõiki tervitada, väljendada oma rahulolu ja vaimustust siinses, kõiki Euroopa kodanikke esindavas rahvakogus osalemise üle, ning öelda, kui pühendunud ma sellele tööle olen.

Kui rääkida mind siia toonud ülesandest, siis on minu kohus esitleda teile täna kaht raportit makromajandusliku finantsabi eraldamise kohta Gruusiale ja Armeeniale eesmärgiga leevendada mõlema nimetatud Kaukaasia riigi eelarve- ja maksebilansi probleeme. Mõlemad riigid on Euroopa naabruspoliitika järgi meie partnerid ning kumbki on viimase kahe aasta jooksul üleilmse majandus- ja finantskriisi tõttu palju kannatanud.

Gruusias on kriisi mõju halvendanud möödunud aastal Venemaaga aset leidnud sõjalise konflikti otsesed ja kaudsed tagajärjed, sealhulgas suur riigisisese ümberasustatud inimeste arv.

Naaberriigi Armeenia majandust on samuti räsitud nii majanduslangus kui ka eelkõige Venemaa majandusseisu kiire halvenemine, sest Armeenia majandus sõltub suurel määral kaubavahetusest oma suure põhjanaabriga. See on asetanud need kaks riiki majanduslikult, rahaliselt ja sotsiaalselt väga keerulisse olukorda.

Täna arutluse all olevad kaks ettepanekut erakorralise finantsabi andmise kohta vähendavad eelarvepuudujääki ning need avaldavad otseselt soodsat mõju Gruusia ja Armeenia riigi rahandusele ja maksebilansile, kui neid rakendatakse viivitamatult. Seetõttu toetatakse meie kahes raportis täielikult vajadust tagada sellise finantsabi andmine Gruusiale ja Armeeniale.

Lisaks soovitan ma rahvusvahelise kaubanduse komisjoni esimehena oma kolleegidele võtta ettepanekud vastu lihtsustatud menetluskorra järgi, ilma muudatusettepanekuid tegemata. Minu soovitus kiideti ühehäälselt heaks.

Kuid täiskogule esitatud raportites heitsime me ette viivitamist ja nappi aega, mille komisjon meile kokkulepete arutamiseks jättis. Tulevikus peame selliseid viivitusi vastuvõetamatuks, kuigi me mõistame, et paratamatult tuleb sedalaadi erakorralisi küsimusi menetleda kiiremini.

Meie arvamus kõnealuse teema kohta ei tähenda, et minu kolleegides või minus endas ei tekita väljapakutud kokkulepped kahtlusi või muret. Veelgi enam – on tõenäoline, et kui meile oleks antud võimalus, oleks mõned meist kasutanud juhust ja esitanud muudatusettepanekuid, rõhutades näiteks teatud abiga seotud tingimusi ja kriteeriume, et muuta dokumendi sisu ja rakendamine läbipaistvamaks.

Kuid see oleks tähendanud – ma lõpetan kohe, lugupeetud juhataja, – et meil ei oleks õnnestunud neid kaht riiki puudutavaid kokkuleppeid heaks kiita.

Seda silmas pidades ning võttes arvesse tegelikke asjaolusid ja kõnealuse kahe riigi strateegilist tähtsust Euroopa naabruspoliitikas, palun tungivalt, et kõik siinviibijad annaksid oma poolthääle makromajandusliku finantsabi andmise ettepanekutele ilma muudatusettepanekuid tegemata, nagu soovitas komisjon.

Miloslav Ransdorf, raportöör. – (CS) Rahvusvahelise kaubanduse komisjon arutas seda raportit ja on teinud ettepaneku järgida lihtsustatud menetluskorda, sest tegemist on ülimalt kiireloomulise küsimusega. Minu raport käsitleb makromajandusliku finantsabi andmist Serbiale, mille majandus on minu meelest Balkani riikides tähtsaimal kohal. Leian, et on mitu põhjust, miks anda ainelist abi riigile, kes taotleb ELi liikmelisust sel keerulisel ja finantsilises mõttes väga ebastabiilsel ajal. Riigi sissetulekud on vähenenud, valitseb inflatsioonisurve ja mõistagi tuleb seista silmitsi terve hulga varasemast tegevusest tulenevate tagajärgedega. Näiteks on suureks probleemiks NATO õhurünnakutega tekitatud keskkonnakahju. Riigis on ka

humanitaarprobleem, sest seal viibib 750 000 endise Jugoslaavia teistest osadest pärit pagulast ning loomulikult on praegune finantskriis toonud esile kõik Serbia majanduse struktuursed puudused. Lisaks vähendasid 1999. aastal toimunud sõda ja õhurünnakud lõpptoodangu osa Serbia kogutoodangus ning seegi on väliskaubanduse bilanssi halvendanud. Kõigele krooniks oli eelmisel aastal halb saak, mis vähendas Serbia riigi tulusid veelgi. Nüüd on sealne olukord väga raske.

Leian, et meil tuleb abi andmist kiirendada, et seda saaks hakata kasutama järgmise aasta alguses. Seetõttu tegin ma rahvusvahelise kaubanduse komisjoni esimehe kaudu ettepaneku kohaldada lihtsustatud menetluskorda. Tahan rõhutada, et tegemist on ühtlasi küsimusega, mis on Serbia naabrite huvides. Nende hulka kuuluvad mõned mitte veel ELi liikmeks saanud, kuid seda taotlevad riigid nagu Bosnia ja Hertsegoviina ning Horvaatia. Kuid Serbia ebastabiilsus võib ohustada ka juba ELi liikmeks võetud riike, näiteks Ungarit, Rumeeniat ja Bulgaariat. ELi selle piirkonna stabiilsuse huvides ning selleks, et säilitada Serbia sisestabiilsus ja kindlustada eelkõige riigi territoriaalne terviklikkus, teen ettepaneku kiirendada kindlasti makromajandusliku finantsabi andmist.

Csaba Sógor, raportööri asendaja. – Lugupeetud juhataja! Mul on au esitleda Euroopa Parlamendile rahvusvahelise kaubanduse komisjoni raportit makromajandusliku finantsabi andmise kohta Bosniale ja Hertsegoviinale.

Nagu teisteski riikides, kellele antava makromajandusliku finantsabi kohta on komisjon teinud ettepaneku, on ka Bosnias ja Hertsegoviinas saanud majandus praeguse majandus- ja finantskriisi tõttu tõsise hoobi. Riigi majandusolud on rasked ja on selge, et kriisist tuleb leida väljapääs. Seetõttu on Bosnia ja Hertsegoviina palunud ELilt abi ning komisjon on teinud ettepaneku anda abi kuni 100 miljoni euro suuruse laenu näol, kusjuures laen makstakse välja 2010. aasta jooksul kahes osas.

Nüüd peame otsustama, kas me toetame esitatud taotlust või mitte. Hetkel kehtiva aluslepingu sätete alusel peetakse meiega vaid nõu. Seega võiks ühest küljest küsida, et miks mitte oodata ära Lissaboni lepingu jõustumine ja menetleda muudetud ettepanekut juba seadusandliku tavamenetluse raames. Teisest küljest leian, et ehkki meie töö muutub pärast Lissaboni lepingu jõustumist tähtsamaks, peame Euroopa Parlamendina näitama üles vastutustunnet ja poliitilist pühendumust ning tegema kõik endast oleneva kõnealusele Balkani riigile juba praegu vajamineva abi andmiseks kohe järgmise aasta alguses, selle asemel et seda pikalt arutada ja jõuda abi andmiseni alles mingil ebamäärasel ajal tulevikus.

Seetõttu soovitas rahvusvahelise kaubanduse komisjon, et ettepaneku makromajandusliku finantsabi andmise kohta Bosniale ja Hertsegoviinale võiks võtta vastu ilma muudatusettepanekuid tegemata lihtsustatud menetluskorra järgi enne Lissaboni lepingu jõustumist.

Kolleegid rahvusvahelise kaubanduse komisjonist toetasid mainitud ettepanekut ühehäälselt ja nüüd palun ma ka kogu parlamendi toetust.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Kõigepealt tahan väljendada komisjoni suurt heameelt selle üle, et Euroopa Parlament suhtub nii pooldavalt ja asjatundlikult komisjoni ettepanekutesse makromajandusliku finantsabi andmise kohta neljale partnerriigile – Armeeniale, Gruusiale, Serbiale ning Bosniale ja Hertsegoviinale.

Komisjon hindab seda, et Euroopa Parlament on valinud menetluskorra, mis võimaldab mainitud nelja riiki käsitlevate raportite üle hääletada – hääletus toimub juba homme – ilma komisjoni ettepaneku kohta muudatusettepanekuid tegemata. Tänu Euroopa Parlamendi kiirele ja otsustavale tegutsemisele saab nõukogu paari järgneva päeva jooksul võtta vastu otsused nelja rahastamistoimingu kohta ning seejärel on komisjonil võimalik hakata programme rakendama.

Makromajanduslik finantsabi on oma olemuselt lühiajaline kriisile reageerimise meede ja ettepanekud makromajandusliku finantsabi andmiseks nõuavad üldjuhul kiiret tegutsemist. Ilmselgelt kehtib see ka täna käsitlevate riikide kohta. Armeenia, Gruusia, Serbia ning Bosnia ja Hertsegoviina on kriisi tõttu ühed enim kannatanud riigid, vaatamata erisustele nende majandusstruktuuris ja arengutasemes. Tegemist on ühtlasi riikidega, mis on Rahvusvahelise Valuutafondi toel rakendanud karme kohandamiskavu ja palunud ELilt finantsabi. Komisjon on niisiis seisukohal, et kõnealustele riikidele makromajandusliku finantsabi andmise tingimused on täielikult täidetud.

Lubage mul nüüd peatuda makromajandusliku finantsabi meetmel ja selle tulevikul lähtuvalt Lissaboni lepingust. Lissaboni lepinguga kehtestatava muudatusega nähakse makromajandusliku finantsabi andmise otsustamiseks ette seadusandlik tavamenetlus, nii et Euroopa Parlament ja nõukogu on võrdselt kaasatud.

Samas oleme vast kõik nõus sellega, et pikk õigusloomeprotsess, mille käigus toimub põhjalik väitlus erinevate institutsioonide vahel, ei ole kohane makromajandusliku finantsabi andmise otsustamiseks ega ka kriisiolukordades.

Seetõttu on komisjoni meelest ülimalt oluline analüüsida, kuidas korraldada makromajandusliku finantsabi andmist tulevikus, eriti Lissaboni lepingu alusel. Me tahaksime teha seda tihedas koostöös Euroopa Parlamendiga, et tagada edaspidi makromajandusliku finantsabi andmise ettepanekute menetlemine viisil, mis on ühelt poolt kiire ja võimaldab kriisile tõhusalt reageerida, kuid vastab teisest küljest Lissaboni lepinguga sätestatud nõuetele, mis käsitlevad seadusandjate poolset üksikasjalikku kontrolli kaasotsustamismenetluse raames.

Ajalooliselt on komisjon makromajandusliku finantsabi puhul pooldanud raamõigusakte. Komisjoni teenistused on asunud tehniliselt analüüsima, milliseks peaks kujunema taoline raamõigusakt Lissaboni lepingu järgi.

Nimetatud raamõigusaktil võib olla häid eeliseid. Kuni vastava akti vastuvõtmiseni tuleb Euroopa Parlamendil ja nõukogul üksikuid komisjoni ettepanekuid makromajandusliku finantsabi programmide kohta kaaluda kaasotsustamismenetluses juhtumipõhiselt. Need ettepanekud – alustades hiljuti vastuvõetud komisjoni ettepanekust Ukraina kohta – on head institutsioonidevahelise koostöö proovikivid. Loodan, et Euroopa Parlament ja nõukogu suudavad kiiresti kokkuleppele jõuda.

Lõpetuseks tahan märkida, et komisjon nõustub rõõmuga Euroopa Parlamendi ettepanekutega, mis käsitlevad makromajandusliku finantsabi programme puudutava teabe vahetuse parandamist. Komisjon on valmis tegema kõik endast oleneva, et anda Euroopa Parlamendile makromajandusliku finantsabi programmide kohta põhjalikumate teavet.

George Sabin Cutaş, *fraktsiooni S&D nimel.* – (RO) Alustuseks tahan kiita raportööri suurepärase töö eest. Samuti soovin öelda, et hindan komisjoni ja nõukogu tehtud ettepanekuid, mille eesmärk on anda makromajanduslikku finantsabi Bosniale ja Hertsegoviinale ning Serbiale. Euroopa Liit annab seda finantsabi mõlema riigi jaoks ülimalt keerulisel ajal.

Pärast kohutavaid üleelamisi selles Balkani poolsaare osas 1990. aastatel, mil valati palju verd, jõudis piirkond ülesehitusaega, mida on aga hakanud takistama praegune majanduskriis. Mõlemad riigid on niigi suure eelarvepuudujäägi ja töötuse juures pidanud taluma majanduslanguse täit karmust. Kriis on sundinud välisinvestoreid viima oma investeeringud mitmest Ida-Euroopa riigist välja, kusjuures Serbia on üks neist riikidest, mis on saanud väliskapitali ulatusliku väljavoolu tekitatud puudujäägi tõttu eriti tõsise löögi. Tarvidust välisabi järele on kasvanud majanduskasvu lõppemine ja vajadus täita oma kohustused kiiremini, et maksta tagasi lühiajalised võlad.

Seega antakse Euroopa Liidu abi ajal, mil tunnetatakse välisrahastamise puudujäägi täit mõju ning majanduslikud ja sotsiaalsed väljavaated on sünged. Hinnangute kohaselt saavutatakse töötuse kõrgeim määr alles järgmise kahe-kolme kvartali jooksul.

Me teame väga hästi, et sotsiaalne rahulolematuse võib riigi stabiilsust kahjustada, eriti juhul, kui see tekib lisaks juba olemasolevatele pingetele ja on seotud nii delikaatse küsimusega nagu etniline päritolu. Seetõttu on mul makromajandusliku finantsabi kohta esitatud ettepanekute üle hea meel. Samuti pean rõhutama nende vajalikkust eelkõige stabiilsuse säilitajate ja kindlustajatena piirkonnas, mis on raskes olukorras ja kus tasakaal on kerge kaduma. Me ei tohi jätta arvestamata ka Euroopa Liidu väljavaateid Balkani riikidesse laienemise kohta. See on veel üks põhjus, miks meil lasub kohustus aidata neid Euroopaga lõimuda soovivaid riike.

Enne kui ma lõpetan, tahan toonitada kõnealuse finantsabi pakilisust, arvestades Serbia ning Bosnia ja Hertsegoviina kiiresti halvenevat majanduslikku olukorda. Abi pakilisus peaks minu meelest olema tähtsam kui Lissaboni lepingu jõustumisega seotud menetluslikud kaalutlused. Seetõttu pooldan mõlema raportööri esitatud ettepanekut kanda ühenduse vahendid üle õigeaegselt ja vältida viivitusi, mis tekiksid, kui komisjon peaks muutma sätete õiguslikku alust.

Paweł Robert Kowal, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Lugupeetud juhataja! Meie Euroopa Liidu liikmesriikidena vastutame Gruusias tekkinud olukorra eest. Resolutsiooni autorid on teinud õigesti, tuletades meile meelde, et Gruusia majanduslik olukord oli enne konflikti väga hea. 2008. aasta konflikt Gruusias halvendas tuntavalt riigi majanduslikku seisukorda. Gruusia on riik, kes tahab teha Euroopa Liiduga tihedat koostööd ja saada tulevikus ka võimaluse liituda Euroopa Liiduga.

Tahaksin juhtida tähelepanu tõsiasjale, et Venemaa sanktsioonid, üldine olukord Kaukaasias ja möödunud aastal aset leidnud konflikti mõju ei võimalda Gruusial tavapäraselt areneda ega ehitada üles normaalset majandust. On veel üks eriline põhjus, miks tuleks Gruusiale anda makromajanduslikku finantsabi ja tugevdada tema eelarvet, ja me peame seda rõhutama: Gruusial peaks olema võimalus edendada majandust oma soovi kohaselt. Kõnealust abi Gruusiale tuleks nii palju kui võimalik veelgi suurendada, kui selline vajadus peaks tekkima. Seda tahan ma eriti toonitada. Peamise tähtsusega on finantsabi andmine 2009. aastal. Meie arvates ei tohiks korralduslikud küsimused ja erinevad menetluslikud üksikasjad mingil juhul takistada Gruusial abi saamist veel sel aastal.

Gruusia väärib meie tuge. Selle pakkumine on meie kui Euroopa Liidu kohus, eriti olukorras, kus Sarkozy plaani ei ole Gruusiale kasutooval viisil täidetud ning me ei suuda tagada vahendaja ja Euroopa Liiduna seda, et Gruusia ja Venemaa vahelisi suhteid reguleeritakse kooskõlas rahvusvahelise õigusega.

Tomasz Piotr Poręba, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Lugupeetud juhataja! Komisjoni väljapakutud makromajanduslik finantsabi Gruusiale, Armeeniale, Bosniale ja Hertsegoviinale ning Serbiale on kahtlemata samm õiges suunas. Kuid kõnealuse abi ulatus ei vasta vajadustele. Pean siin silmas eelkõige Gruusiat, kes peaks saama 46 miljonit eurot. Selline abi ei ole just kuigi suur, arvestades selle riigi ees seisvaid tegelikke raskusi, majanduskriisi ja ka Venemaaga peetud sõjast tulenevaid probleeme, mis on aeglustanud märgatavalt Gruusia majanduse arengut.

Me ei tohi unustada, et sellised riigid nagu Gruusia, Armeenia, Aserbaidžaan ja Kasahstan ei ole Euroopa Liidu jaoks olulised mitte üksnes poliitilisest, vaid strateegilisest vaatevinklist, kui võtta arvesse energiapuudust. Just need riigid langetavad edaspidi ja isegi juba praegu otsuseid selle kohta, kui mitmekesised on Euroopa Liidu energiaallikad tulevikus.

Kui me neid praegu rahaliselt ja poliitiliselt ei toeta ega anna neile võimalust areneda, teeb seda kiiresti Venemaa, sest nendel riikidel on Venemaa jaoks väga suur ja strateegiline tähtsus. Seega pean komisjoni ettepanekut otstarbekaks ja heaks. Kuid finantsabi suurus on ilmselgelt liiga väike.

Siim Kallas, *komisjoni asepresident.* – Austatud juhataja! Oma naabruspoliitika raames saame anda ulatuslikku finantsabi raskustes olevatele naaberriikidele, nii et mul on väga hea meel, et Euroopa Parlamendi liikmed toetasid nõnda üksmeelselt komisjoni vastavasisulist ettepanekut. Me teeme kõik võimaliku oma naaberriikide aitamiseks.

Üks saadik mainis, et menetluslikud üksikasjad ei tohiks meid takistada, aga tegelikult peab menetlus tagama selle, et raha kasutatakse nõuetekohaselt. Alati tuleb eesmärkide saavutamise ja menetluskorra järgimise vahel leida õige tasakaal. Abi andmisel tuleb lähtuda kindlatest eeskirjadest.

Nagu ma ütlesin, tekib meil lähitulevikus võimalus töötada välja raamkokkulepe, milles nähakse ette teatud reeglistik sedalaadi abi andmiseks. Sellise kokkuleppe alusel saame sel juhul tagada kiire abi. Hetkel on see märkimisväärne probleem. Praegu teeme me otsuseid juhtumipõhiselt ja see võtab tohutult palju aega, nagu paljud teised menetlused meie suures Euroopa Liidus.

Sellest saabki edaspidi põhiline teema. Raamkokkulepe tuleb ja sellega kehtestatakse abi suurust käsitlevate otsuste kiire langetamise kord. Alati jäävad alles liikmesriikide seatud piirid ja see ei muutu ka edaspidi. Kunagi ei saa riike piiramatult aidata, kui samal ajal on vaja raha ka meie enda projektide jaoks.

Vital Moreira, *raportöör.* – (PT) Lugupeetud juhataja! Tahan kasutada võimalust, et teha kolm viimast märkust.

Esiteks on makromajanduslik finantsabi ELi naaberriikidele õigustatud kahel põhjusel. Kõigepealt on sellel suur poliitiline väärtus, sest nii saab liit suurendada oma mõjukust, aidates raskustesse sattunud riike heanaaberlike suhete raames.

Lisaks õigustab seda ELi enda huvi aidata kaasa meie naaberriikide finantsilisele, sotsiaalsele ja poliitilisele stabiilsusele, mis on nende arengu ja demokraatia kindlustamise tingimuseks ja ka meie enda poliitilise stabiilsuse eelduseks.

Teiseks peab makromajanduslik finantsabi olema siiski seotud kahe tingimusega. Abi andmisega reageeritakse nende riikide erakorralistele ja ajutistele rahalistele raskustele ja sellel pole mitte mingit muud eesmärki. Peale selle ei tohi need riigid eraldatavaid vahendeid kasutada eesmärkidel, mis ei vasta ELi abi põhiprintsiibile. Eelkõige ei tohi nende arvelt suurendada sõjalisi kulutusi.

Kolmanda ja viimase asjana tahan rõhutada, kui tähtis ja vajalik on üldine õiguslik raamistik, mis käsitleb makromajandusliku finantsabi eraldamist ja asjakohaste riikidega sõlmitud vastavasisuliste lepingute rakendamist. Tunnustan ja hindan volinik Kallase antud lubadust selles küsimuses.

Loodan ka seda, et komisjoni järgmine koosseis on valmis seda lubadust täitma ja me saame varsti makromajandusliku finantsabi andmist reguleeriva üldakti.

Miloslav Ransdorf, *raportöör*. – (CS) Üks tuntud kirjanik on öelnud, et Balkani riigid on alati võtnud oma õlgadele suurema ajaloolise vastutuse, kui nad on suutelised kandma. Samamoodi võib väita Kaukaasia riikide kohta, et nad on ladunud oma õlgadele rohkem ajalugu, kui nad jaksavad kanda. Seetõttu arvan, et EL peaks nende ajaloolist koormat vähendama. See tuleks kasuks nii neile kui ka meile, sest EL ei ole ilma Balkani riikideta täielik. Kuna serblased on viimasel ajal naljatamisi öelnud, et nende ainsad sõbrad on Jumal ja kreeklased, siis minu meelest peaksime neile näitama, et neil on sõbrad ka Euroopa Parlamendis.

Csaba Sógor, *raportööri asendaja*. – Lugupeetud juhataja! Praeguse majandus- ja finantskriisi tõttu on tõsiselt kannatanud kõik neli riiki, kellele makromajandusliku finantsabi andmise kohta tegi komisjon täna ettepaneku. Nad on majanduslikult raskes olukorras ja on selge, et kriisist tuleb leida väljapääs.

Gruusia puhul on ettepaneku kohaselt 46 miljoni euro suuruse osamaksetena antava makromajandusliku finantsabi eesmärk toetada riigi taastumist pärast sügavat majanduslangust, mis järgnes Venemaaga puhkenud sõjalisele konfliktile ja üleilmsele finantskriisile.

Armeeniale eraldatavad 100 miljonit eurot peaks avaldama kohe mõju riigi maksebilansile ning see aitab leevendada riikliku majandusprogrammi rakendamisel tekkivaid rahalisi raskusi ja katta eelarvepuudujääki.

Serbia poliitiline stabiilsus on hoolimata suurest finants- ja majanduskriisi mõjust kiiresti taastumas. Balkani riigina on Serbia ELi potentsiaalne kandidaatriik ning ta on sõlminud stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu. Seetõttu tuleks teda aidata.

Poliitilises mõttes on ka Bosnia ja Hertsegoviina potentsiaalne kandidaatriik, kes on samuti allkirjastanud stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingu, ning tema abistamine on Euroopa Liidu huvides.

Lõpetuseks kordan oma veendumust, et meie Euroopa Parlamendina peame näitama üles vastutustunnet ja poliitilist pühendumust ning andma mainitud riikidele vajalikku makromajanduslikku finantsabi kohe, mitte pidama sellel teemal pikki arutelusid seadusandliku tavamenetluse raames. Eeltoodud põhjustel soovitan fraktsiooni PPE nimel võtta ettepanek kõnealustele riikidele makromajandusliku finantsabi andmise kohta vastu kohe. Palun kolleegidel seda ühehäälselt toetada.

Juhataja. Ühisarutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), *kirjalikult*. – (RO) Kõigepealt tahan öelda, et ma nõustun Armeeniale makromajandusliku finantsabi andmise algatusega. Leian, et tegemist on osaga Euroopa naabruspoliitikast. Finantskriisi tõttu eriti keerulises majandusseisus olev Armeenia vajab kiiresti rahalisi vahendeid, mis võimaldavad tal täita Rahvusvahelise Valuutafondiga sõlmitud reservkrediidilepingu alusel võetud kohustusi. Mul on hea meel, et raportöör on mõistnud selle vajaduse kiireloomulisust ja esitanud olukorra lahendamiseks arvamuse ilma muudatusettepanekuid tegemata. Kuid ma nõustun ka vastuväidetega, mida võib menetluse kohta esitada. Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 308 käsitleb meetmeid, mis on võetud vastu siseturgu arvestades, mida ei ole otseselt sätestatud üheski aluslepingus ning mis ei pruugi tingimata sarnaneda meetmetega, mille vastuvõtmisega antakse kolmandatele riikidele makromajanduslikku finantsabi. Minu meelest tuleb institutsioonidevahelist menetluskorda selgitada, et makromajandusliku finantsabi meetmeid saaks kehtestada ajalistest piirangutest sõltumata, nii et me ei satuks tulevikus enam kunagi olukorda, kus Euroopa Parlament peab tegema tavamenetluse suhtes erandeid. Pealegi oleks minu meelest normaalne, kui ELi nõukogu tegutseks kiiremini ega eiraks Euroopa Parlamendi rolli vastavates menetlustes.

Indrek Tarand (Verts/ALE), *kirjalikult*. – Tahan väljendada oma rahulolematust niinimetatud lihtsustatud menetluskorraga, mida kohaldatakse Gruusiale ja Armeeniale makromajandusliku finantsabi andmisel. Kuigi Euroopa Parlament on varem makromajandusliku finantsabi dokumente kiiresti menetlenud, on komisjon ja nõukogu olnud aeglased. Lihtsustatud menetluskorra puhul Euroopa Parlamendi roll sisuliselt välistatakse. Kas te võiksite palun selgitada põhjusi, miks jäi komisjon tegutsemisega hiljaks, kuigi ta teadis, et esimene

makse tuleb teha juba enne 2009. aastat? Roheliste fraktsioonis on toonitatud vajadust tagada, et makromajanduslikku finantsabi ei hakataks kasutama sõjalistel eesmärkidel. See on ka minu soov. Kuid samal ajal siseneb Prantsusmaa lennukikandja Peterburi sadamasse, et sõlmida suurim relvatehing Venemaa ja ühe ELi liikmesriigi vahel. On enam kui selge, et Venemaa on peamine põhjus, miks Gruusia vajab hädasti finantsabi. Ühelt konfliktist osaliselt relvastuse vähendamise nõudmine ja samal ajal teisele osalisele ülilmoodsa tehnoloogia müümine mitte üksnes ei destabiliseeri strateegilist olukorda Musta mere piirkonnas, vaid toob kaasa tõsised tagajärjed ka Balti riikidele.

(Istung katkestati kell 21.10 ja seda jätkati kell 21.20.)

ISTUNGI JUHATAJA: JERZY BUZEK

president

21. Euroopa Parlamendi kodukorra kohandamine Lissaboni lepinguga (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on põhiseaduskomisjoni nimel David Martini koostatud raport Euroopa Parlamendi kodukorra kohandamise kohta Lissaboni lepinguga (2009/2062(REG)) (A7-0043/2009).

David Martin, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Kõigepealt tänan teid mõistva suhtumise eest ja selle eest, et te siin kohal viibite.

Kui ma 1984. aastal esimest korda Euroopa Parlamenti kandideerisin, märkisin ma ühele oma tollasele kolleegile, šotlasest parlamendisaadikule Ken Collinsile, et ma pole kindel, kas ma teen ikka õigesti, sest õigusloomeküsimustes oli Euroopa Parlament üsna hambutu. Ken ütles mulle, et parlament võib tööpoolest vahel hambutu olla, aga iga rinnalapsee ema võib sulle kinnitada, et sügava jälje võib jätta ka ainult igemetega.

Siinne parlament jättiski sügava igemejälje, kui kasutas oma õigust anda nõu õigusloomemenetluses. Pärast seda oleme saanud ühtse Euroopa akti, millega sai imikueas Euroopa Parlamendist mudilane, seejärel Maastrichti lepingu, mille abil jõudsime teismeikka, siis Nice'i ja Amsterdami lepingud, mille toel saime täisealiseks, ning nüüd Lissaboni lepingu, mis annab minu arvates meile kõik täiskasvanud parlamendi õigused, mis on võrreldavad mis tahes muu Euroopa Liidu demokraatliku institutsiooni omadega.

Mul on au kasutada võimalust ja esitleda raportit, millega kohandatakse meie kodukorda nii, et arvesse võetakse meile Lissaboni lepinguga antud uusi volitusi.

Olen uhke, aga ausalt öeldes ka pisut pettunud, sest kõnealust raportit tuleks tegelikult nimetada Corbetti raportiks. Minu kolleeg Richard Corbett tegi enne valimisi selle raportit kallal ära kogu raske töö. Ta muutis töö Lissaboni lepingut käsitlevate raportipunktide kallal väga lihtsaks. Kuigi meil tekkis lahkavamus Lissaboni lepinguga mitteseonduvates punktides, oli Richard Corbetti töö Lissaboni lepingut puudutavates küsimustes suurepärase ning minul jäi üle vaid võtta temalt teatepulk.

Raportiga valmistatakse meid ette saama uusi volitusi kaubanduspoliitikas, kus meil on nüüd koos nõukoguga õigus anda nõusolek kõikides kaubandusalastes küsimustes, samuti põllumajandus- ja kalandusvaldkonnas, mida me käsitleme edaspidi kaasotsustamismenetluse abil. Raportis täpsustatakse ka meie rolli komisjoni ametissenimetamisel, kehtestatakse uued suhted Euroopa Parlamendi ja riikide parlamentide vahel ning sillutatakse teed uutele Euroopa Parlamendi liikmetele.

Nagu ma ütlesin, lahendati suurem osa kõnealuseid küsimusi vaidlusteta. Lubage mul vaid lühidalt nimetada valdkonnad, kus tekkisid fraktsioonide vahel erimeelsused, kuigi möödaminnes tuleks öelda ka seda, et fraktsioonid näitasid teemasid käsitledes üles tõelist koostöövalmidust. Kõik peamised variraportöörid ja koordinaatorid olid väga toetavad, kuid üht-kaht küsimust ei ole me suutnud lahendada.

Esiteks, kes peaks juhtima meie delegatsiooni Euroopa ühenduste küsimustega tegelevate komisjonide konverentsi (COSAC) juures? Kas see peaks olema põhiseaduskomisjoni esimees või Euroopa Parlamendi asepresident, nagu praegu? Mina isiklikult arvan, et see peaks olema asepresident. Põhiseaduskomisjon otsustas, et see peaks olema nimetatud komisjoni esimees. Lõppude lõpuks otsustab küsimuse täiskogu, aga ma toonitan siin, et COSAC ei käsitlen üksnes institutsioonidevahelisi suhteid. See tegeleb ka poliitiliste küsimustega ja seetõttu on ajalooliselt meie delegatsiooni juhtinud asepresident.

Mis puudutab meie suhteid riikide parlamentidega, siis põhiseaduskomisjonis tekkisid meil mõningad lahkkelid selles, kui üksikasjalikuks me peaksime minema ja kui suurel määral peaks neid suhteid kodukorraga reguleerima. Suutsin jõuda kompromissini Elmar Brokiga, kes on selles asjas olnud väga vastutulelik.

Kompromissi kohaselt nähakse ette mõned üksikasjad, kuid Euroopa Parlamendi presidendile jäetakse siiski piisavalt ruumi otsustada koos oma kolleegidega riikide parlamentidest, milline on parlamentidega tehtava koostöö täpne kord.

Kolmas mõningasi vaidlusi tekitanud küsimus on see, kuidas toimida subsidiaarsuse põhimõtte puhul. Me jõudsime päris lihtsalt kokkuleppele selles, milline on nimetatud juhul komisjonide ülesanne. Siin oleme saavutanud üksmeele. Lahtine on vaid see, mis saab siis, kui mingi komisjon ütleb, et subsidiaarsuse põhimõtet ei ole rikutud ja õigusakt peaks jõustuma. Kas Euroopa Parlamendi liikmed vajavad n-ö kaitsepuhvit, s.t võimalust tõstatada see teema siin parlamendis? Olen koostanud muudatusettepaneku ja ka teised on teinud sarnaseid muudatusettepanekuid, milles nähakse ette, et kui üks kümnendik Euroopa Parlamendi liikmetest leiab, et subsidiaarsuse põhimõttega on probleem, siis tuleks seda asja parlamendis arutada. Arvan, et see on mõistlik kaitsepuhver.

Viimase asjana tahan rääkida vaatlajatest. Kas meil peaks olema vaatlajad juba enne 18 uue parlamendiliikme tööleasumist? Mina leian, et kindlasti peaks. Kuid põhiküsimus on selles – ja siin on põhiseaduskomisjon jällegi üksmeel – kas need vaatlajad peaks olema inimesed, kes oleks muidu valitud Euroopa Parlamenti. See on ülimalt oluline meie usaldusväärse tagamiseks. Kui me võimaldame liikmesriikidel määrata vaatlaja rolli kelle tahes – ja liiguvad jutud, et mõned liikmesriigid tahavad nimetada vaatljaks oma riigi parlamendisaadikuid –, oleks see minu meelest täiesti vastuvõetamatu.

Lõpetuseks ütlen, kui hea meel mul on, et sel nädalal toimuva hääletusega saab Euroopa Parlament 1. detsembriks, s.o hetkeks, mil Lissaboni leping jõustub, hulga eeskirju, mis lasevad meil oma uusi volitusi viivitamatult kasutama asuda. See on võimalik tänu inimestele, kes tegid põhiseaduskomisjonis enne suve tööd, ning ma tänan veel kord Richard Corbetti kõikide selles valdkonnas tehtud jõupingutuste eest.

(Aplaus)

József Szájer, *fraktsiooni PPE nimel.* – (HU) Lugupeetud juhataja, daamid ja härrad! Paljudele meist valmistab rõõmu, et Lissaboni leping varsti jõustub. See on võtnud pikka aega, kusjuures lepingu ratifitseerimiseks kulunud aeg ei sõltunud üldiselt Euroopa Parlamendist. Just seetõttu ei sõltu Euroopa Parlamendist ka meie kohandatud kodukorra viivitamatu rakendamine.

Tahan jätkata kohast, kus raportöör asja lõpetas. Kõige tähtsam on see, et me saaksime asuda esimesel võimalusel oma õigusi realselt kasutama. Euroopa Parlamendile on antud tööpoolest hulk õigusi. Lissaboni lepinguga on märkimisväärselt suurendatud Euroopa Parlamendi mõjuvõimu ja seega ka demokraatiat, mis edendab omakorda demokraatiat ka Euroopas. Meie ülesanne siin on tagada praeguse arutelu käigus ja mainitud õigusakti alusel nende õiguste tegeliku kasutamise võimalus.

Tahaksin tänada nii raportöör David Martinit kui ka Richard Corbetti sellega seoses tehtud töö eest. Raportis käsitletakse kõiki peamisi küsimusi, näiteks ühendusepidamist riikide parlamentidega, subsidiaarsuse põhimõtte rangemat ja praegusest palju selgemini määratletud rakendamist, komiteemenetlusi ja parlamendi uusi kaasotsustamismenetlust tulevaid õigusi, samuti eelarvemenetlust puudutavaid teemasid, mis pälvivad kindlasti meie toetuse.

Seoses esitatud muudatusettepanekute üle hääletamisega tahan samal ajal juhtida teie tähelepanu tõsiasjale, et me peame välistama kõnealuste õiguste kuritarvitamise. Kaduvväike vähemus ei tohiks saada võimalust kuritarvitada või takistada tegelikku õigusloomet. Meil tuleb leida paindlikud lahendused. Lissaboni lepingu ratifitseerimise ajal nägime, kuidas üks inimene, ühe riigi president mängis kogu süsteemiga. Just seetõttu tuleb anda vaid sellised tagatised, mida ei saa viimase piirini ära kasutada. Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon toetab kõnealust raportit ning me kiidame mõlemat raportööri, nii Richard Corbetti kui ka David Martinit.

Ramón Jáuregui Atondo, *fraktsiooni S&D nimel.* – (ES) Lugupeetud juhataja! Ka mina tahan alustuseks öelda, et Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis on väga uhke, et kaks meie sõpra ja kolleegi – David Martin ja Richard Corbett – on sellele tähtsale reformile kaasa aidanud. Tahan edastada neile oma õnnitlused ja loodan, et sellega ühineb kogu parlament.

Teiseks tahan öelda, et praegu toimuv on tõesti väga tähtis, sest minu meelest on poliitiliselt väga oluline, et koos uue aluslepinguga hakkab 1. detsembril kehtima ka uus kodukord. Me anname Euroopa poliitilisele süsteemile teada, et Euroopa Parlamendis toimuvad ettevalmistused ja ümberkorraldused uue aluslepingu rakendamise vahendi loomiseks. Loomulikult viiakse selleks läbi palju reforme.

Kuna on aeg teha kokkuvõtte, siis ütlen, et kindlasti nõustume kogu raportiga, kuid mis puudutab pooleliolevaid ümberkorraldusi ja otsustamata muudatusettepanekuid, siis minu meelest tuleks mainida kaht asja.

Esiteks tekkis esimeeste konverentsil mõningane segadus küsimuses, kas mingit tüüpi muudatusettepanekute vastuvõtmise või nõustumise aluseks on vaid see, et need tulenevad rangelt võttes Lissaboni lepingust, või mitte. Meie soovi kohaselt võiks Euroopa Parlamendi president otsustada, millised kodukorra muudatused ei ole vajalikud. Olen seega nõus, et president otsustab ja me järgime tema otsust.

Lõpetuseks soovin öelda, et minu arvates väärib kodukorra muutmine nii tähtsa sündmuse raames ühehäälselt heakskiitu. Minu meelest oleks hea, kui me suudaksime muudatusettepanekutes kokkuleppele jõuda enne kolmapäevast hääletust, et kogu parlament oleks siis juba ühel meelel.

Juhataja. – Teatan, et pärast fraktsioonide esindajate sõnavõtte teavitan ma teid vormilisest korraldusest, mis puudutab selle raporti üle hääletamist.

Andrew Duff, fraktsiooni ALDE nimel. – Lugupeetud juhataja! Fraktsioon ALDE nõustub rõõmuga Corbetti/Martini raportiga, mis juhatab Euroopa Parlamendile kätte õige viisi, kuidas hakata kandma suurt vastutust pärast Lissaboni lepingu jõustumist. On oluline, et Euroopa Parlament oleks valmis saama universaalseks parlamendiks, s.t me peame hakkama tegutsema kõikides poliitilistes valdkondades tõhusalt ja kiiresti.

Üks lühike märkus riikide parlamentidega suhtlemise kohta: Lissaboni lepinguga tehakse üsna asjakohane ettepanek parandada koostööd meie ja riikide parlamentide vahel, aga lepingus ollakse suhteliselt tagasihoidlikud ega mainita, milline peaks olema selle koostöö konkreetne vorm. Seetõttu peaksime valmistuma nõupidamisteks riikide parlamentidega, et selgitada välja, kuidas nemad lepingut mõistavad, enne kui hakkame oma menetlust kohaldades kehtestama ühepoolseid üksikasjalikke eeskirju.

COSACi egiidi all siiani tehtud katsetused on näidanud, et riikide parlamendid käsivad subsidiaarsuse küsimust väga erinevalt. Minu meelest oleks kohane, kui Euroopa Parlament arvestaks selliste erisustega, hoiduks praeguses etapis konkreetsete koostöömeetodite sõnastamisest ega sekkuks subsidiaarsuse põhimõtte puhul rakendatava korra toimimisse. Kuid kui see kõrvale jätta, toetab fraktsioon ALDE meile esitatud ettepanekuid täielikult.

Gerald Häfner, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! Euroopa Parlament on kiire, teeb ära kodutöö ja on suuteline tegutsema. Seda tõsiasi tuleks praegu toonitada.

Lissaboni lepingu lõplikuks jõustumiseks on kulunud seitse aastat. Meie puhul on kulunud vaid mõni nädal – sest Euroopa Parlament valmistus selleks sündmuseks pikalt ja põhjalikult ette –, et kiita Lissaboni lepingu alusel heaks uus kodukord, nii et kui leping jõustub, saame alustada kohe tööd uue korra järgi.

Kodukord tuleks kehtestada suure häälteenamusega. Seetõttu oleme piirdunud üksnes nende muudatusettepanekutega, mis on otseselt seotud uue aluslepingu jõustumisega. Teisi muudatusettepanekuid tuleks arutada põhjalikumalt. Meil on piisavalt aega seda siin parlamendis teha. Kuid kiireloomulisi küsimusi tuleb käsitleda viivitamatult.

Minu meelest on oluline, et muudatusettepanekud hõlmavad uusi sätteid, mis käsitlevad aluslepingu lihtsustatud ja tavalist läbivaatamist. Olen seisukohal, et on tähtis toetada ühehäälselt muudatusettepanekuid, mille eesmärk on parandada koostööd riikide parlamentidega. Teistes valdkondades tahaksime olla põhjalikumad, eriti seoses meie esindamise juhtudega, näiteks Euroopa Parlamendi esindamisega COSACis, aga seda võib arutada kunagi hiljem. Praegu on mul hea meel saavutatud laiaulatusliku kokkuleppe üle ja eriti soovin ma tänada raportööre.

Ashley Fox, fraktsiooni ECR nimel. – Lugupeetud juhataja! Tahan väljendada muret selle pärast, et meil ei lasta arutada Elmar Broki muudatusettepanekut parlamendiliikmete põhimääruse rakendamise kohta.

Elmar Brok tegi ettepaneku, et vastutus läheks kinniseid koosolekuid pidavalt juhatuselt üle Euroopa Parlamendile, mille koosolekud on avalikud. Leian, et meie valijatel on õigus teada mitte üksnes meie palga suurust, vaid ka üksikasju meile makstavate toetuste ja muude soodustuste kohta. Minu meelest on kahetsusväärne, et teie meie presidendina mõtlete teisiti.

Veelgi häirivam on see, et häälte kaotamise hirmus või üldse hääletamist kartes kasutate te menetluslikku vahendit arutelu vältimiseks. See on ebademokraatlik ning ajal, mil kõik räägivad ELi läbipaistvamaks

muutmisest ja kodanikele lähendamisest, on sellisel käitumisel silmakirjalikkuse maik juures. Kui Euroopa Liit tahab muutuda läbipaistvamaks, peame tegutsema, mitte ajama sel teemal tühja juttu.

On lihtsalt lubamatu, et valijaid koheldakse nagu seeni – neid hoitakse pimedas ja kallatakse sõnnikuga üle. Kinnitan teile, lugupeetud juhataja, et see küsimus ei kao kuhugi ning teil tuleb varem või hiljem hääletamine läbida.

Juhataja. – Ma arvan, et siin on tegu arusaamatusega. Kõike on võimalik arutada. Miski ei toimu selles mõttes suletud uste taga. Võtame näiteks kas või meie üheminutilised sõnavõttud, mille puhul ma pean teile kohe vastama. Mitte miski ei toimu suletud uste taga, aga me peame otsuste tegemisel arvestama Euroopa Parlamendi kodukorda, ei midagi muud. Kuid teie olete selle arutelu vägagi avatuks muutnud.

Ashley Fox, fraktsiooni ECR nimel. – Austatud juhataja! Kas te võiksite selgitada, miks lubati hääletada ja hääletati Broki muudatusettepaneku üle põhiseaduskomisjonis, aga täiskogu päevakorrast jäeti see välja?

Juhataja. – Kui te soovite seda arutada, siis ma võin seda teiega teha kohe pärast istungit, kuid ma ei taha segada meie arutelu siin täiskogul.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Demokraatia vajab pööret. Olen seda viimasel ajal pidevalt öelnud ja seekord pöördun selle märkusega konkreetselt teie poole, austatud juhataja. Mida te siin õieti teete? Te muudate täiesti tarbetult keeruliseks nende inimeste elu, kes jagavad Euroopa ideaale, aga ei soovi oma veendumuste tõttu parteisse kuuluda. Seeläbi teete endale karuteene.

Mida ma silmas pean? Pean silmas artikli 192 lõiget 1, millega nähakse ette, et fraktsioonid võivad nimetada koordinaatori. See säte on surutud läbi tagaukse kaudu ja jäänud paljudel kahe silma vahele. Varem, lugupeetud juhataja, on meil alati kasutatud lisandit, kus oli kirjas, et asjakohaseid sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* ka fraktsioonilise kuuluvusega parlamendiliikmete suhtes. Sellist tõlgendust enam ei ole. Ma kirjutasin teile kirja. Kaks kuud hiljem te vastasite ja lihtsalt kordasite nimetatud lõiget. Palun lugege mu kiri uuesti läbi. Palun saage aru, et te olete praegu väga lähedal momendile, kus te lasete Euroopa Parlamendil, mida ma põhimõtteliselt toetan, manduda n-ö kaheklassiliseks parlamendiks. Kui mõelda teie enda taustale, siis kuidas te saate seda ometi teha? Nii ei saa meie, fraktsioonilise kuuluvusega parlamendiliikmed, võimalust hankida asjakohast teavet õigel ajal ega osaleda aktiivselt raporteid käsitlevate ja muude sarnaste otsuste tegemisel. Seepärast tuleb kodukorda muuta.

Lisaks tahan ma teada, miks lubatakse täna siin täiskogul sisuliselt järelevalvaja ülesannetes olla Richard Corbett, keda paremradikaalid jätsid just selliste asjade pärast tagasi valimata. Tegu on n-ö kaheklassilise parlamendiga. Me oleme sunnitud esitama kaebuse, kuigi ma sooviksin väga asjade sellist kulgu vältida.

Juhataja. – Täna! Nagu teate, siis teie tõstatatud küsimust alles arutatakse ja ma palun teil mitte teha ennatlikke järeldusi. Me tahame tööpoolest probleemi lahendada, aga nagu teate, ei esitanud fraktsioonilise kuuluvusega saadikute rühm kandidaati ja seetõttu ei ole neid osalt töösse kaasatud. Nimetatud saadikurühmal ei ole kandidaati, kes oleks kõikide fraktsioonilise kuuluvusega parlamendiliikmete jaoks vastuvõetav. Kuid me lahendame selle probleemi.

Esimeeste konverentsil otsustati, et kolmapäeval ei hääletata David Martini raporti nende osade üle, mis ei ole seotud Lissaboni lepinguga, sest need vajavad põhjalikumat arutelu. See otsus sai nii tehtud, sest me tahame olla kindlad, et hääletus kolmapäeval toimub ja et me hääletame nende küsimuste üle, mis on seotud Lissaboni lepingu rakendamisega. Esimeeste konverentsil otsustati nii ja me peame seda otsust järgima.

David Martin (S&D). – Lugupeetud juhataja! Loomulikult ma mõistan ja toetan teie otsust, aga me ei taha – ja ma arvan, et me oleme vist juba näinud märke selle kohta –, et kolmapäeval, mil me paneme hääletusele Euroopa Parlamendi kodukorra jaoks olulise muudatuse, leiaks parlamendisaalet aset kohatu näaklemine.

Kas te võiksite palun edastada homme kõikidele asjaomastele inimestele need muudatusettepanekud, mida te ei pea Lissaboni lepinguga seotuks, ja samamoodi need, mis puudutavad Lissaboni lepingut, et meil oleks kõik arusaadav ja et kolmapäevaks oleks olemas selge hääletusnimekiri, nii et meil ei tekiks siis enam mingeid vaidlusi.

Juhataja. – Loomulikult kavatsen ma seda teha ja teengi, aga ma tahan kohtuda ka Carlo Casini ja mõne teisega, et näidata seda nimekirja kõigepealt neile. Tahtsin näidata seda nimekirja ka teile kui raportöörile, kuid pole veel mahti saanud, sest teid ei olnud enne siin. Tegemist on kõigest formaalse küsimusega, mitte millegi muuga.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Mul oli sama mure mis raportöörilgi. Et hääletamine nii olulise raporti üle kulgeks kolmapäeval nõuetekohaselt, peame minu arvates ette teadma, milliseid muudatusettepanekuid te peate vastuvõetamatuks.

Seega olen teie öelduga rahul ja me soovime saada muudatusettepanekuid homme.

Juhataja. – Nimekirja koostamine oli Euroopa Parlamendi teenistuste ülesanne ja ma sain selle alles kaks tundi tagasi. Nii et see on alles trükisoe. Ma näitan seda teile kohe.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Loomulikult austame me teie otsuseid, aga nii palju kui mina aru saan, esineb teatud muudatusettepanekute suhtes mõningane kahtlus, et need ei ole Lissaboni lepinguga otseselt seotud.

Võib-olla ma eksin, aga mulle tundub, et siiani on põhiseaduskomisjonil olnud üldine pädevus teha ettepanekuid õigusaktide muudatuste kohta. Tal on selleks õigus, kui muudatusettepanekuid soovitab parlamendiliikmete rühm või mõni üksikliige, kuid tal on võimalik seda teha ka omal algatusel.

Seega on minu meelest vastuvõetav asjaolu, et Lissaboni lepingu alusel kodukorra ulatuslikuma muutmise kõrval on kasutatud juhust teha mõned parandused ka teistes punktides, liiatigi kuna üsna mitmed muudatusettepanekud kajastavad kodukorras Lissaboni lepingu mõtet – mõnikord Lissaboni lepingus vormiliselt ja sisuliselt sätestatud normide kaudu, aga palju sagedamini lepingu vaimsure kaudu. Piisab, kui mõelda Euroopa Parlamendi rollile, mida on seoses nõukoguga suurendatud, aga mida tugevdatakse ka parlamendisise teadmisega vahelisi suhteid reguleeriva kodukorraga. Muidugi austame me teie otsuseid, lugupeetud juhataja, aga mulle tundus nende tähelepanekute tegemine vajalik.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Lugupeetud juhataja! Siinsest arutelust on selgunud ka asjaolu, et praegu Euroopa Liidu ja Euroopa Parlamendi ajaloos tehtav reform on sedavõrd oluline, et tõenäoliselt ei suuda me täita seda ülesannet ühe raporti põhjal. Siiski avaldan tunnustust David Martinile ja Richard Corbettile ning arutelus osalenutele. On aga veel mitu küsimust, mida tuleb edaspidi õiguslikust vaatenurgast selgitada.

Lubage mul tuua vaid üks näide. Mul on hea meel, et Euroopa Parlament on selgelt ja ühemõtteliselt toetanud Euroopa Liidu põhiõiguste hartat. Kuid me teame väga hästi, et just Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga seoses on mitmed riigid taotlenud erandit, rääkimata sellest, et ka nimetatud harta ise sisaldab küsitavusi ja lahendamata probleeme, mille näiteks on homme õhtul arutluse alla tulev keelerühmade õiguste küsimus. Siiani on Euroopa volinikud alati väitnud, et need probleemid ei kuulu ühenduse õiguse reguleerimisalasse.

Seega peame Lissaboni lepingut ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartat silmas pidades kindlasti väga täpselt välja selgitama just need ühenduse õiguse valdkonnad, millele komisjonil ja Euroopa Parlamendil on õigus reageerida, sest nii saame vältida tulevikus olukorda, kus volinik Barrot või Leonard Orban ütlevad, et sellised olulised teemad nagu Slovakkia keeleseadus ei ole ühenduse pädevuses.

Diane Dodds (NI). – Lugupeetud juhataja! Seisan teie ees kui demokraat. Seisan teie ees kui inimene, kellel on demokraatlik volitus – samasugune volitus, nagu on kõigil teistel siia parlamenti valitud inimestel.

Seisan teie ees ka kui inimene, kes pärineb riigist või Ühendkuningriigi sellisest piirkonnast, mis on palju kannatanud nende tõttu, kelle eesmärk on hävitada demokraatlik poliitika. Seega olen tulnud siia suurte ootustega, et näha, kuidas siin parlamendis demokraatiasse suhtutakse.

Kuid ometi leian ma end oma esimesel ametiajal Euroopa Parlamendi demokraatlikult valitud liikmena koordinaatorite koosolekutelt väljaarvatuna ja minu arvamus esimeeste konverentsil ei kajastata.

Need küsimused on kahtlemata kõneluste teema ja mul on loomulikult väga hea meel, et te püüate neid probleeme lahendada. Kuid ma palun tungivalt, lugupeetud juhataja, et te jõuaks nendes küsimustes lõpliku otsuseni väga kiiresti, sest Euroopa Parlamendi demokraatliku volituse austamine on oluline. Austatud juhataja, ma palun teil ka kohtuda fraktsioonilise kuuluvuseta demokraatlike parlamendiliikmetega, kes soovivad seda küsimust edasi arutada.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Tahan kiita kolleeg Martinit kõnealuse raporti sisu eest, sest tegu on küsimustega, milles me oleme saavutanud kokkuleppe ja millele tuleb vältimatult tegeleda. Samas tuleb öelda ka seda, et tänu Lissaboni lepingule on Euroopa Parlamendist saanud täiesti demokraatlik ja võrdsete õigustega parlament. Euroopa Parlamendil on ühtlasi aeg meelde tuletada, kes on parlamendi nurgakivid. Need on üksikud parlamendiliikmed, parlamendikomisjonid ja fraktsioonid.

Minu meelest on liiga palju märke selle kohta, et otsuseid langetavad esimeeste konverents ja juhatus. Samuti olen täheldanud mitmeid märke, mis näitavad soovi takistada parlamendikomisjonide otsust ja omaalgatuslikku koostööd riikide parlamentide komisjonidega ning lasta neil selle asemel läbida bürokraatlik kadalipp.

Olen märganud, et riikide parlamentide komisjonide esimeeste kohtumistel viibivad Euroopa Parlamendi komisjonide esimeeste asemel aseesimehed. Rääkigem Euroopa Parlamendi liikmete õigustest: kui mingi komisjon esitab täiskogule otsuste ettepanekud, ei ole parlamendi teenistuste ega muude organite asi otsustada, kas need ettepanekud on õiged või valed. Seda peavad otsustama Euroopa Parlamendi liikmed ise. Kui ettepanekud on halvad, ei leia need enamuse toetust.

Ilmselgelt kardetakse, et parlamendiliikmetelt nõutakse nende karjääri ohustavate otsuste langetamist ja neid tuleb seega nende endi eest kaitsta. Ainult nii oskan ma tõlgendada ettepanekuid, mille selge eesmärk on piirata Euroopa Parlamendi ja üksikute parlamendiliikmete õigusi. Mul on tunne, et imperium annab vastulöögi.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! David Martini raporti vastuvõtmisega on Euroopa Parlament täitnud hädavajaliku ülesande, arvestades Lissaboni lepingu peatset jõustumist. See on saavutatud põhjaliku ja üksikasjaliku dokumendiga, millega tehakse meie kodukorras olulised, uue aluslepinguga kehtestatud muudatused. Need suurendavad Euroopa Parlamendi osa õigusloomes, eelarvemenetluses ja Euroopa Liidu üldises institutsioonilises tasakaalus.

Kõnealustest uuendustest märgin rõõmuga ära need, mis seonduvad aluslepingute läbivaatamise menetluste ja Euroopa Parlamendi rolliga ettepanekute esitamisel, samuti riikide parlamentide rolli puudutavad uuendused, millega pannakse Euroopa Parlamendi õlule eriline vastutus – ta peab suutma kasutada oma suuremat pädevust selleks, et anda Euroopa lõimumisele demokraatlik õiguspärasus, mitte rakendada seda bürokraatliku takistusena.

Raporti eesmärgist kaugemale jäävate muudatusettepanekutega seotud probleemi lahendamisel tegi Euroopa Parlamendi president õige otsuse, sest meie kodukorra ulatuslikuma ülevaatamisega on hiljem aega põhjalikumalt ja süsteemsemalt tegeleda.

On selge, et kui on elemente, mida võib põhiseaduskomisjoni tööst välja jätta, on ka teisi elemente, mida võib kasutoovalt lisada. Pean silmas seda tähtsat muudatusettepanekut, milles räägitakse, kuidas lahendada vaatlejaid puudutavat probleemi. Arvestama peaks, et nimetatud vaatlejad tuleb valida nende põhikandidaatide hulgas, kes ei osutunud Euroopa Parlamendi valimistel valituks.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Lugupeetud juhataja! Tahan alustuseks tunnustada raportööri, eriti David Martini ja Richard Corbetti, ning öelda, et Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsiooni liikmena on minu esmane mure kodukorra muudatusettepanekud.

Tahan toonitada minu jaoks ülimalt olulist punkti, mida ei ole täna õhtul veel mainitud – s.o riikide parlamente käsitlevat punkti.

Euroopa Parlament on demokraatlikus mõttes muutunud tugevamaks ilmselgelt tänu kõnealusele kodukorrale ja Lissaboni lepingule, kuid Euroopa demokraatia tuleneb ka riikide parlamentide vahelisest sidest.

Kodukorda käsitleva ettepaneku eesmärk on luua seaduslikult need kaks õiguspärase demokraatia tasandit ja tugevdada seeläbi demokraatiat. Ühelt poolt tuleneb demokraatia Euroopa Parlamendi aktidest, kontrollivahenditest ja rollist õigusloomes, teiselt poolt on olemas riikide parlamentide vaheline demokraatlik koostöö, mis on saavutatud muude vahendite kaudu.

Seetõttu pooldan ettepanekuid täielikult. Ma ei nõustu kolleeg Duffiga, kes ütleb, et me peaksime riikide parlamentidega suhete loomist edasi lükkama. Leian, et meil tuleb Lissaboni lepingut arvestades kohe tegutseda. On väga oluline, et me seda teeksime.

Tahan öelda ka, et toetan kolleegide Szájeri ja Broki ettepanekut, mis puudutab esindamist Euroopa ühenduse küsimustega tegelevate komisjonide konverentsi (COSAC) juures. Lõpetuseks ütlen, et olen igati nõus kolleeg Broki ja teiste liikmete märkustega selle kohta, et Euroopa Parlamendil ja selle liikmetel on suurem otsustusõigus kui parlamenditeenistustel.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, kallid kolleegid! Meie institutsioonide, s.t Euroopa institutsioonide olemus on kahtlemata tõeliselt muutuste teel. Ühenduse masinavärgi nõuetekohane toimimine

lähitulevikus sõltub meie poliitilistest oskustest ja võimest koostada endale võimalikult kiiresti Euroopa Parlamendi kui institutsiooni sisesed õigusaktid, mis aitavad kasutada ära Lissaboni lepinguga meile antud ülimalt mitmekesiseid võimalusi.

Just sel põhjusel leian, et tegelikult on paradoksaalsel kombel kaalul Euroopa Liidu föderaalne ja ka subsidiaarse mõõtme tugevdamine. See on meie tuleviku jaoks otsustava tähendusega, eriti kuna praeguses etapis ei ole me piisavalt arvestanud kodanike kui üksikisikutega ehk sellega, mis meie poliitikat õigustab.

Lubage mul selgitada, mida ma mõtlen. Meie saavutatud ühtlustamise taset võib pidada rahuldavaks. Euroopal on meie kodanike elus suur tähendus. Siiski on Euroopa Liit ja liikmesriigid kasutanud subsidiaarsuse põhimõtet selleks, et edendada institutsioonide huvisid, mitte selleks, et asetada poliitika keskmesse üksikisik, perekond ja kõik teised.

Seetõttu on Euroopa Liidu põhiõiguste hartas väljendatud subsidiaarsuse põhimõtte kaitsmine tähtsam kui kunagi varem. Meil on vaja kontrollisüsteemi, millega saab tagada Euroopa Parlamendile esitatud õigusaktide ettepanekute tegeliku hindamise, eriti ulatuses, mis puudutab subsidiaarsuse põhimõtet. Sellest peaksid kodanike elusid kaitsvad, mitte kontrollivad institutsioonid tegelikult lähtuma.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Tahan pöörduda tagasi muudatusettepanekute vastuvõetavuse teema juurde, millele te eelnevalt viitasite.

Kodukorra artikli 157 lõike 3 kohaselt otsustate selle üle teie, aga ma palun teil, lugupeetud juhataja, võtta arvesse põhiseaduskomisjoni esimehe Carlo Casini tarku sõnu. Ma arvan, et ei saa jätta parlamenditeenistuste otsustada, millised muudatusettepanekud on seotud Lissaboni lepinguga ja millised mitte. Pealegi on parlamendil praeguses uue ajajärgu alguses, nagu kõik on märkinud, suveräänne õigus otsustada, kas mingi muudatusettepanek on vajalik.

Austatud juhataja, palun teid seega kasutada teile kodukorraga antud suurt pädevust mõõdotunde ja teile tavaliselt omase mõistlikkusega. Ma loodan, et teete õige otsuse ja et me kõik mõistame seda.

David Martín, raportöör. – Lugupeetud juhataja! Täna kõiki arutelul sõna võtnud kolleegide. Tahan kommenteerida ka Íñigo Méndez de Vigo märkust.

Carlo Casini on olnud väga arukas, nagu alati taolistes küsimustes, öeldes, et osad muudatusettepanekud ei ole Lissaboni lepinguga mingilgi moel seotud ja see on täiesti selge, et nad seda ei ole. Kuigi ma oleksin võinud nõustuda sellega, et Euroopa Parlament võtab mõned neist hääletusel vastu, on ehk õiglasem, kui me korraldame nimetatud küsimustes eraldi põhjaliku ja avameelse arutelu, enne kui me nende üle hääletama hakkame.

Samas tahan selgitada, et miski ei takista parlamendiliikmetel esitamast ettepanekuid, näiteks selliseid, millest kõneles Ashley Fox ja millega võidakse juhatuse volitusi parlamendiliikmete põhimääruse rakendamisel piirata. Mina sellega ei nõustu, aga miski ei takista parlamendiliikmetel seda küsimust tulevikus tõstatamast, et seda parlamendis arutada.

Teised muudatusettepanekud, näiteks need, mis käsitlevad riikide parlamentide rolli, ei pruugi rangelt võttes olla Lissaboni lepinguga seotud, aga Carlo Casinil on täiesti õigus, kui ta ütleb, et need on seotud Lissaboni lepingu rakendamise mõttega, sest pärast lepingu jõustumist muutub meie suhe riikide parlamentidega.

Seega ma palun teil kui targal juhil otsustada, et nimetatud muudatusettepanekud on vastuvõetavad, aga need, mis käsitlevad juhatuse tööd, komisjonide aseesimeeste arvu ja muid sarnaseid küsimusi, ei tulene ilmselgelt Lissaboni lepingust ning seetõttu ei peaks nende üle sel nädalal hääletama.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 25. novembril 2009.

22. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

23. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 22.00.)